

GİRİŞ

Bu kitap;

“ÖZ'ümden ÖZ'üme bir sesleniş” tir.

Bu kitap;

“Kendini bilmek, kendini tanımak ve kendine gelmek isteyenler” için kaleme alınmıştır.

Bu kitap;

“Hakikati anlamak, Marifete ermek isteyen Hakikat ve Marifet yolcuları” na bir rehberdir.

Bu kitap;

“Kişinin kendisinden kendisine yaptığı bir yolculukta en kısa ve kestirme yoldan nasıl yol alınabileceğini gösteren” bir özelliğe sahiptir.

Bu kitap;

“Kendini bir şey zannedenlerin aslında zannettiklerinin ötesinde bir varlık olduklarının farkındalığına ulaşmalarını sağlayan” bir klavuzdur.

Bu kitap;

“Kendisini sonlu ve sınırlı bir varlık olduğunu zannedenlere, kendilerinin sonsuz ve sınırsızlığını hatırlatan” bir eserdir.

Bu kitap;

“Bilinen ve bilinmeyen tüm bilgilerin kaynağının kişinin kendi ÖZ'ü olduğunun farkındalığına ulaştıran” bir kitaptır.

Bu kitap;
“Gerçek kitabın, kişinin kendisi, kendi özü olduğunun
bilincine ulaşmasını sağlayan” bir eserdir.

Bu kitapta;
- ÖZ nedir?
- Allah nedir?
- Biz kimiz?
- Kendini bilmek ne demektir?
- Hakikat nedir?
- Marifete ermek ne demektir?
gibi sorulara cevaplar bulacaksınız.

Prof.Dr. Hüseyin UYSAL
Temmuz, 2016
Konya

1. BÖLÜM

Doğum Günüm

Sevgili Dostlarım,

Bu günün, doğum günüm olması nedeniyle sizlere kısaca özgeçmişimden ve özgeleceğimden söz etmek istiyorum.

Kendimi bilinçli olarak farkettiğim yıllar 1965-1967 yılları arasıydı. Ablam, benim Muğla'da ocakta doğduğumu söylediklerinde anlayamamıştım, ben neden ve nasıl ocak (odunla ateş yakılarak yemek pişirilen yer)'ta doğduğumu...

Benim 1960 yılında Ocak ayının 23'ünde doğduğumu ise ilkokul yıllarımda öğretmenimden öğrendim. Yeri gelmişken küçük ablamın beni suda boğulmaktan, büyük ablamın da havuzda boğulmaktan kurtardıklarını söylemeden geçemeyeceğim. Bu günleri yaşamamı onlara borçluyum. Kendilerine ne kadar şükretsem azdır.

Dar gelirli bir ailenin çocuğu olmama rağmen, zeki bir öğrenci olduğum için çok iyi okullarda (Aydın Ortaklar Öğretmen Okulunda ve İstanbul Tıp Fakültelerinde) okudum. Daha sonra da akademik kariyer yaparak Profesör ünvanını aldım.

2006 yılında, birinci uyanışım sırasında, o zamana kadar bir uykuda olduğumu, rüya görmekte olduğumu farkettim. Ve insanların çoğunun uykuda olduklarını ve bu yüzden sıkıntılı bir hayat yaşadıklarını, bazılarının da uyanmış olduklarını gördüm. Bazı endişe ve kaygılarla (yanlış anlaşılma korkusu veya başkalarına zarar verebilme endişesiyle) uykuda olanları uyandırmaktan çekindiklerini farkettim. Herşeyi açıkça söylemekten çekiniyorlardı.

Ben de yakınlarıma, tanıdığım, sevdiğim kişilere kendi bildiğim kadarıyla bazı gerçekleri anlatmaya çalışmak istediysem de bunun kolay olmadığını anladım.

Az da olsa söylediklerimi anlayabilenlerin bulunması benim başkalarını uyandırma cesaretimi artırdı. Hatta bu amaçla 2011 yılında İnsanlığa Çağrı Derneği'ni kurdum. Daha çok insana ulaşmaya ve onları uyandırmaya çalıştım. Hatta bu konuda "Bir'den Bir'e Uyanmak" isimli bir kitap da yazdım ve bu konu ile ilgilenenlere kitabımı ulaştırmaya çalıştım. 2013 yılında da bütün bu yaşadıklarımın da bir rüya olduğunu fark ettiğimde ise ikinci uyanışım gerçekleşti ve bana göre ne uyanmış kişi kaldı ne de uykuda olan birisi...

Esas uykuda olanın kendi ÖZ'üm olduğunu fark ettim. Bu uykudan da uyanınca kendimin sadece bir ÖZ'den ibaret olduğumu anladım. Artık ne ismim kaldı, ne de cismim...

Buraya kadar size kendi ÖZ GEÇMİŞİmden, ÖZ'ümün geçmişinden bahsettim.

Şu anda ÖZ geleceğimin hayallerini kuruyorum. Sizlerle bir gün karşılaşsak bu hayallerimden de bahsedebilirim, hayallerin önce gerçeğe, daha sonra da rüyaya dönüştüğünün bilincinde olarak...

Hakikatte, "Doğan ve ölecek olan bir varlık" olmadıklarının farkındalığına ulaşanlara sonsuz sevgilerimi, henüz bu farkındalığa ulaşamamış olanlara da saygılarımı sunarım.

Hepinizi çok seviyorum..

Sevgiyle ve muhabbetle kalın, kendinize iyi bakın...

Bundan 10 Yıl Önce

Bundan 10 yıl önce, benim için, insanı tanımak gerekliliği çok büyük bir önem kazandı.

Bu konuda çok araştırma yaptım. Bilim ile, din ile, tasavvuf ile, felsefe ve mantık ile ilgili çok kitap okudum. Hepsi farklı konular olsa da hepsinin hedefi aynıydı. Ancak bir süre sonra okuduğum tüm kitaplarda bir iki cümle dışında her şey anlamsız kaldı.

Bu işin artık kitaplarla olmayacağını anlayınca farklı bir boyut açıldı. Farklı bir boyuta geçiş yaşadım. Yeniden doğmak gibi bir şeydi bu... Artık, özgürdüm. Cennette yaşar gibi bir hayat yaşamaya başladım. Tüm sıkıntılarım bitti. O gündür bu gündür hiçbir endişem kalmadı. Ne geçmiş kaldı ne de gelecek, o günden beri anda yaşıyorum ve bunu sevdiğilerimle paylaşmak istiyorum. Bu uyanışı yalnız yaşadığım için uyanık kimse bulamadım. Yaşadıklarımı herkese anlattım, ancak kimse beni anlamıyordu. Bu benim için garip bir durumdu ve hayat çok anlamsız gelmeye başladı. Tıp fakültesinde derslerin yanısıra bunları anlatmaya başladım. İçlerinden bir iki kişi farkettiler. Bir kişi bile benim için yeterliydi çünkü onay benim için önemliydi. Bir kişinin bile onaylaması önümün açılması için yeterli olmuştu.

Yıllarla birlikte beni anlayabilenlerin sayısı gittikçe artmaya başladı. Zamanla insanları ürkütmeden konuşmayı öğrendim. Hala beni anlamayanlar var, ancak bu benim anlatamamamdan değil, karşıdakinin algısıyla ilgili. Karşıdakinin anladığı kadar anlatıyorsun. Sonra bir öğretim üyesi arkadaşımın tavsiyesiyle bir kitap yazmaya karar verdim. Amacım bilgi vermek değildi. Zaten hepimiz bilgiye doymuştuk, amacım en az bilgiyle farkındalık oluşturmaktı.

Farkındalığı ancak farkındalığı yaşamış kişiden alırız. Bu kitaplarla olmuyor. Farkındalığı yaşayanın size dokunması gerekir. Tasavvuftaki mürşit gibi... Gerçekten de sır olan kadim bilgiler var. Bu bilgiler açık bir şekilde dile getirilemiyor. Bilgiler sadırdan, içten yani özden gelmeli.

Bireysel benlikten kurtulmuş öz benliğe ulaşmış kişilerin rehberliğine ihtiyacımız var. Tasavvuf yoluyla nefsi terbiye etmek ve hakikate ulaşmak kolay değildir. Ancak günümüzde bilimsel bilgilerin ortaya çıkmasıyla bu süreç hızlandı.

Mutlu ve huzurlu bir hayat sürmek için çok bilgiye, zenginliğe ihtiyacımız yok. Herkesin kendine göre değer yargıları var. Bilimsel olarak konuşursak, akıllı olan herkes bunu idrak edebilir. Değer yargıları olanlar bunları zor anlıyor. Sorumluluk akıllı olanlardır.

İnsan kendini tanıyıp bildiğinde, öz benliğine ulaştığında hiçbir sorunu kalmıyor.

Bu nedenle tüm insanların şimdiye kadar yaşamış oldukları tüm sıkıntılardan, endişe ve korkulardan uzak bir yaşam sürmeleri için kendi öz benliklerine ulaşmaları gerekmektedir.

Son zamanlarda kendine güvenen, samimi, dürüst ve özverili kişilerin bu konudaki çabalarının hızla artmakta olduğunu gözlemlemekteyiz.

Bu farkındalığa ulaşanların birlikte işbirliği ve güç birliği içinde hareket etmelerinin tüm insanların sağlıklı, mutlu ve huzurlu bir hayat sürmelerini sağlayabileceği kanaatindeyim.

Bu satırları okuyanların bu güzelliklerin yaşanması için ellerinden gelen her türlü gayreti göstereceklerini ümit etmekteyim.

Yaşanmasını hayal ettiğimiz tüm güzelliklerin en kısa süre içinde gerçekleşmesini tüm kalbimle diliyorum.

**Zamanın Ne Önemi Var?
O An'dan Sonra....**

BEN'im için hayat,
O'nu kalbimde hissettiğim ile başladı.
O'nu kalbimde hissettiğim o AN,
BİR'den katılmıştı CAN'ıma yeni bir CAN
Bana ne olduğunu anlayamadım bir AN,
Derken sardı BEN'i büyük bir heyecan,
Heyecandan yerimde duramaz OLDum,
Sanki bir AN'da atom bombası OLDum,
Zifiri karanlıkta, seher vaktinde,
Ev halkının uyuduğu bir zamanda,
Bir "BEN", Bir "O"...
Hayretler içinde idim,
Şaşırdım kaldım,
İlk kez böyle bir hal yaşıyordum.
Sanki BEN,
BEN değildim.
BEN'i BEN'den aldı,
Kısa bir süre sonra,
BEN'i bana verdi.
BEN kendime gelince,
İçimi büyük bir huzur sardı.
İşte bu halleri yaşadığım o günden beri,
İçimde ne bir dert, ne de bir keder kaldı.
O ana kadar yaşadıklarımı
Sanki ben yaşamamıştım.

Böyle bir olay yaşayacağımı
Hiç hesaba katmamıştım..

Bu tarifi mümkün olmayan bir haldi,
Şimdiye kadar yaşadıklarım sanki bir hayaldi.

Koskoca bir evren içime çekilmişti,
Kalbime sevgi tohumları ekilmişti...

Sonsuzluğa açılan bir kapıyı görebiliyordum,
Herşeyi ve herkesi koşulsuzca sevebiliyordum..

Sanki O, tüm arzu ve hevalarımı soldurmuş,
Gönlümü kendi nuruyla doldurmuştu..

Tüm vücudum baştanbaşa yenilenmiş,
Bambaşka bir kimliğe bürünmüştüm...

Eski bilincim aniden kaybolmuş,
Yepyeni bir bilince kavuşmuştum..

“Ne zamandan beri bu haldesin?” diye sorarsanız;

“Zamanın ne önemi var? O AN'dan sonra” derim.

Aradığım Kişi

Sevgili Dostlarım,

Ben;
Tek başına yaşayan,
Anası, babası olmayan,
Eşi, kardeşi ve çocukları olmayan,
Hem maddi, hem de manevi yönden çok zengin olan,
Birisini arıyorum.
Böyle birini tanıyanınız var mı?

Bu soruyu cevaplandırmak için İhlas suresini hatırlamanızı tavsiye ederim.

İhlas suresinin anlamını,
HAKKıyla yaşayan bir kişi,
İHLASLI BİR KUL olur.

İhlaslı bir kul;
Kendisinin tek olduğunun,
Anası, babası olmadığına,
Eşi, kardeşi ve çocukları olmadığına,
Hem maddi, hem de manevi yönden çok zengin olduğunun farkındadır.

İhlas suresini okuduğum zaman Allah (cc)'ın bize şu sözleri söylememizi istediğini fark ettim. Çünkü başında "De ki" ifadesi vardı.

İhlas suresi'nin anlamı:

"De ki: O, Allah; Ehad'tır (Tektir),

Allah, Samed'dir. (Herşey O'na muhtaç, O hiçbirşeye muhtaç değildir.)

Lem yelid (Doğurmamıştır, çocukları yoktur.)

Ve lem yüled (Doğurulmamıştır, annesi, babası yoktur.)

Ve lem yekün lehü küfüven ehad'dır.(O'nun eşi ve benzeri yoktur, O tektir.)”

Ben bu sözleri kime söylemem gerekiyor? diye düşünmeye başladım.

Hız. Muhammed (sav) bu sözleri kendi zamanında yaşayan insanlara söylediğine göre, ben de bu zamanda yaşayan kişilere söylemem gerekiyordu.

Ben de bunu yapmak için karşıma çıkan herkese bu sözleri söylemeye başladım. Ancak muhatabımın “O” nun en güzel bir şekilde bir surete bürünerek bana göründüğünü farketdiğimde;

“O, Allah; Ehad'tır (Tektir)” diyemedim.

Çünkü O'nun bana baktığını, beni işittiğini idrak ettiğim için, “O” ifadesini kullanamadım. O'nun karşımda insan suretine bürünerek göründüğünü bildiğim için “Sen” diyebilirdim. Adeta namazda O'na “Sen” diye hitabettiğim gibi...

Ancak; O anda “Mü'min, mü'minin aynasıdır” hadisi aklıma geldiği için hitabeden ile hitabedenin bir olduğunu idrak edince de kendi kendime İhlas suresini okuduğumu farkettim ve sustum.

İşte o günden beri, İhlas suresini okurken kendi ÖZ'üme hitabettiğimin bilincinde olarak okuyorum, karşımdaki insanlar bunun farkında olsalar da olmasalar da....

Davet

Sevgili Dostlarım,

Alemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed (SAV)'in ümmetinden bir fert olarak, onun insanlar için istediklerini istiyorum.

Hz. Muhammed (SAV)'in bütün insanlara gönderilmiş bir elçi olduğunu düşünerek, "İnsanların hayırlısı insanlara faydalı olanıdır" hadisi gereğince tüm insanların kurtuluşa ermelerini, hem bu dünyada hem de öbür dünyada mutlu ve huzurlu bir hayat sürmelerini istiyorum.

Bir insanın hidayete ermesine vesile olmanın tüm insanların hidayete ermesine vesile olmak kadar önemli olduğunun bilinciyle hareket edersek yapılan gayretlerin ne kadar önemli olduğunu idrak ederiz.

Bu konuda her türlü çabanın gösterilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Bu dünyada ama (manevi kör) olanın öbür dünyada da ama (manevi kör) olacağı bilincinde olarak ama'lıktan (manevi körlükten) kurtulmak isteyenlere günümüzde yardımcı olan ve yardımcı olmakta olan kişilerin her zaman var olduğunu biliyoruz.

Bugüne kadar bu konuda insanlara yardımcı olmaya çalışan fedakar, cefakar ve sabırlı şahıslara çok teşekkür ediyorum.

Günümüzde stres içinde kıvranan, yaşam mücadelesi veren, bazı gerçekleri farkedemedikleri için sıkıntılı bir hayat süren kişilere karşı bir sorumluluk taşıyan kişilerin artık harekete geçme zamanlarının geldiği kanaatindeyim.

Bu nedenle bu konuda kendini yetiştirmiş, belirli bir farkındalığa ulaşmış, hatta farkındalığın farkındalığına ulaşmış, ama'lıktan (manevi körlükten) kendilerini kurtarmış, kalp gözü açılmış, aydınlanmış olanlara, kendini bilenlere, olgun, kamil insanlara sesleniyorum ve diyorum ki:

Eğer siz devreye girmezseniz,
Gerçekleri dile getirmezseniz,
Üzerinize düşen çabayı göstermezseniz,
Yapılan bunca zulümden, bunca kötülüklerden,
Siz sorumlu tutulacaksınız.

Bunun için sizleri;
Asil insanlar olarak,
Kınayanın kınamasından korkmadan,
Birlik ve beraberlik ruhuyla hareket etmeye,
İnsanların mutluluğu ve huzuru için,
Her türlü çabayı göstermeye,
Davet ediyorum.

2. BÖLÜM

Ey Bu Meydana Yeni Gelen Kişi !!!

Burada yazılanları;
Önce anlayamazsın,
Sonra anladığını zannedersin,...
Daha sonra biraz biraz anlamaya başlarsın,

Öyle bir an gelir ki,
Gerçekten anlarsın,
Fakat, anlatamazsın,

En sonunda, dilin çözülür ve,
Bülbüller gibi ötmeye,
Sular, seller gibi akmaya,
Çağlayanlar gibi coşmaya,
Deliler gibi koşmaya,
Başlarsın.
İşte bu AŞK'tır.

Bu AŞK, ALLAH'a olan AŞK'tır,
Bu AŞK, O'nun AŞK'ıdır,
Bu AŞK, Kendi ÖZ'üne olan AŞK'ındır,
Bu AŞK, Kendi ÖZ'ünün sana olan AŞK'ıdır.
Bu AŞK, SENİN AŞKIN'dır.

Bu AŞK ile başlar tüm AŞK'lar...
Kuarkların kuarklara olan AŞK'ı..
Elektronların protonlara, protonların elektronlara olan AŞK'ı ..
Atomların BİRBİR'lerine olan AŞK'ı...
Moleküllerin moleküllere olan AŞK'ı...
Hücrelerin hücrelere olan AŞK'ı...
Beyinin bedene, bedenin beyine olan AŞK'ı...

Kadının erkeğe, erkeğin kadına olan AŞK'ı...
Annelerin çocuklarına, çocukların annelerine olan AŞK'ı...
Öğretmenin öğrencisine, öğrencinin öğretmenine olan AŞK'ı..
İnsanların BİRBİR'lerine olan AŞK'ı..
İnsanların doğaya olan AŞK'ı...

Gezegenlerin güneşe, güneşin gezegenlere olan AŞK'ı...
Yıldızların BİRBİR'lerine olan AŞK'ı...
Galaksilerin galaksilere olan AŞK'ı...
Evrenlerin evrenlere olan AŞK'ı...

AŞK olmasaydı, hiçbirşey olmazdı...
HERŞEY AŞK ile başladı ve AŞK ile devam ediyor...

Ve,
Sonsuza kadar AŞK ile devam edecek...

Bizler VAR olduğumuz sürece...

İyiki VAR'sınız...
İyiki VAR'ız...

Zigot Nedir? Bilir misiniz?

Zigotun;

Bir yumurta hücresi (ovum) ile, bir sperm hücresinin birleşmesinden oluştuğu söylenir. Bu gerçeği tam olarak yansıtmamaktadır.

İşin doğrusu şöyledir:

Bir yumurta hücresinin (ovumun) tamamı ile, spermin sadece DNA'sı (çekirdeği) birleşmektedir. Çünkü iki hücrenin birleşmesi sırasında spermin önce kuyruğu, sonra baş kısmı ve gövdesi parçalanmakta ve yok olmaktadır. Geriye sadece, spermin DNA'sı (çekirdeği, genetik bilgisi) kalmakta ve bu DNA, yumurta hücresinin DNA'sı ile birleşmektedir.

Spermin DNA'sında, X kromozomu varsa, doğacak olan çocuk kız, Y kromozomu varsa erkek olacaktır.

Diyeceksiniz ki:

Hocam "Bu konuları neden anlatıyorsunuz?"

Bundan sonraki anlatacaklarıma bir zemin oluşturması için.

Yazdıklarımı izlemeye devam edin,

Nedenini daha iyi anlayacaksınız.

Eğer;

Bir yumurta hücresi sperm ile döllenemezse, yumurta hücresi 1-2 gün içinde yok olur, sperm hücresi de 1-2 gün içinde yok olur.

Döllenme gerçekleşirse;

Yeni bir yavrunun oluşması için, ilk adım atılmış olur ve zigot oluşur.

Zigotun oluşumu sırasında;

Balçık (su ile toprak karışımı) halinde olan bir yumurtaya, baba adayının tüm genetik bilgisi aktarılır.

Bu genetik bilginin içinde, X kromozomu veya Y kromozomu bulunur.

Adeta baba, yumurta hücresine (balçık halindeki plazmaya) kendi ruhundan üflemiştir.

Kendisine ruh üflenen balçık halindeki plazma canlanır ve ikiye bölünerek çoğalmaya başlar.

Daha sonra annenin rahminde bir bebek oluşur ve dünyaya gelir.

Neredeydik? Nereden geldik?

Neredeyiz? Nereye gidiyoruz?

Hatırlıyor musunuz?

Siz önce yoktunuz....

İlk var olduğunuz yeri nasıl hatırlayabilirsiniz?

Bir parçanız babanızda, bir parçanız da annenizde idi.

O zamanlar siz kendinizi bilmez haldeydiniz....

Babanızdaki halinizi hatırlarsanız;

Bir başımız birde kuyruğunuz vardı.

Sizinle birlikte milyonlarca sizin gibi kardeşleriniz vardı.

Annenizde iken sizin gibi yaklaşık 400 tane kardeşiniz vardı. Vakti gelince milyonlarca kardeşinizle birlikte babanızdan annenize transfer edildiniz.

İçinde bulunduğunuz grup önce asidik bir ortam ile karşılaştı. Orası çok kötü bir yerdi, kardeşlerinizin çoğu orada kaldı. Kardeşlerinizin bir kısmı da daha iyi varlıklarını sürdürmeleri için gerekli bir ortama geçerek kendilerini kurtardılar.

Hatırlıyor musunuz?

Siz de kurtulanların arasındaydınız....

Orası sizin yaşamınızı sürdürmeniz için uygun bir ortamdı.

Oraya girer girmez, annenizdeki parçanız ile buluşmak istediniz. Ama görünürlerde yoktu.

Ancak O'nun varlığını hissediyor ve O'ndan güzel sinyaller alıyordunuz.

O da sizinle buluşmak için can atıyordu.

Etrafınızda bulunan yüzlerce kardeşinizle birlikte O'nun bulunduğu yere doğru yöneldiniz, bir tünelin içine girdiniz.

Tünelin uç kısmında O sizi bekliyordu.

Sizin O'na doğru hızla geldiğinizi görünce,

O da size doğru yönelmişti.

Nihayet O'na ulaştınız....

Yüzlerce kardeşinizle birlikte O'nun etrafını kuşattınız...

Ancak O'nun etrafında perdeler (zarlar) vardı, hiçbir kimsenin perdeleri aşarak içeri girmesine izin vermiyordu. O, sizin her şeyinizi geride bırakarak sadece ÖZ'ünüzün içeri girmesini istiyordu.

Diğer kardeşlerinizin hiçbiri bu cesareti gösteremiyor ve kendi sahip oldukları başlarını ve kuyruklarını geride bırakarak içeri girmeyi göze alamıyorlardı.

İşte o sırada siz çok büyük bir cesaret ve fedakarlık göstererek başınızdan ve kuyruğunuzdan kurtularak içeri girmeyi başaran tek kişi oldunuz. Sizin için her şeyi muhteşem bir şekilde hazırlamış olan annenizdeki parçanızın içindeydiniz artık.

İçeriye giremeyen kardeşlerinizin “Gitti bizim kardeşimiz, paramparça oldu” diye üzülürlerken siz kendi ruh eşinizle buluşmanın heyecanı içindeydiniz. Her ne kadar onların sizin için çok üzülmeleri ilk başta sizi etkilese bile onların yakında yok olacaklarını, onların görevlerinin sizin ruh eşinizle buluşmanızı sağlamak olduğunu farkettiğinizde, dilinizden onlara sadece “Benim buraya kadar gelmemde bana refakat ettiğiniz için sizlere çok teşekkür ederim” sözcükleri dökülmüştü, her ne kadar onlar sizin bu sözlerinizi duymasalar da...

Sonunda sizi büyük bir heyecanla bekleyen ruh eşinize kavuşmuşunuz, vuslat gerçekleşmişti..

Belki binlerce, belki onbinlerce, belki yüzbinlerce yıllık hasret sona ermiş, huzura kavuşmuşunuz.

Adeta canınıza can katılmıştı, çok büyük bir heyecan içindeydiniz, içiniz içinize sığmıyordu...

Kısa bir süre içinde hızla çoğalmaya başladınız...

Annenizin kanyla besleniyor, adeta O'nun canından can alıyordunuz...

Aradan 40 hafta geçince yepyeni bir canlı olarak annenizin rahminden çıkmaya hazırlanıyordunuz...

Yeni bir hayat sizi bekliyordu ama geçilmesi gereken bir kanal, aşılması gereken perdeler vardı.

Sonunda bütün engelleri aşarak dünyaya geldiniz...

Sizin annenizden beslenmenizi sağlayan kuyruğunuzdan (plesentadan) kurtulunca kendinizi annenizin kucağında bulmuşunuz.

Artık onu görebiliyor, onunla konuşabiliyordunuz...

O size kendisinin sizin anneniz olduğunu bildirdi...

Siz de artık O'nu anneniz olarak kabul ettiniz...

Bundan sonrasını artık hatırlıyorsunuz....

O sizin bütün ihtiyaçlarınızı karşılıyor ve size bilmediklerinizi öğretiyordu...

Bu eğitim süreci okulda öğretmenleriniz tarafından devam etti.

Belli bir yaşa gelince içinizde karşı cinse karşı ilgi duymaya başladınız ve hayatınızda yeni bir dönem başlamış oldu.

Uygun bir eş bulunca da evlendiniz ve çoluk çocuğa karıştınız. Zamanla bir iş sahibi oldunuz, ev bark sahibi oldunuz, arabanız oldu.

Bu süreci yaşarken veya bu sürecin sonunda bir taraftan da hayati, hayatta olup biten olayları sorgulamaya başladınız.

Bu konular hakkında size verilen bilgiler ilkönceleri sizi tatmin eder gibi olduysada tam anlamıyla tatmin olamıyordunuz. Bu sizi sıkıntıya sokuyor ve arayışa itiyordu. Hayata dair ne varsa öğrenme ihtiyacı hissediyor, bu konuda elinize geçirdiğiniz kitapları okuyor, bu konulara vakıf olduğunuz kişilerle görüşüp onlardan bilgi alıyordunuz.

Ancak ne kadar çok bilgiye ulaşırsanız ulaşın olayın daha karmaşık bir hal aldığı görüyor, buna da bir anlam veremiyordunuz.

Belki de hala öylesiniz....

Tam bu sırada bu konuları çok iyi analiz etmiş, kendinden emin, her şeyin farkında olan, aklınıza takılan soruları ve yaşamakta olduğunuz sorunları kolaylıkla çözenize yardımcı olabileceğinizi düşündüğünüz kişi veya kişiler ile karşılaştınız.

Onların bazı söylemleri size hoş gelse de bazı söylemleri önceki bilgilerinizle çelişiyordu. Bu dönem aklınızın iyice karıştığı, beyin fırtınalarının estiği, beyin devrelerinizin zorlandığı bir dönem oldu.

Sıkıntılı bir süreç yaşamınıza karşılık içinize doğan bir huzur içinizden gelen bir ses size bu süreci devam ettirmeniz gerektiğini, doğru bir yolda olduğunuzu söylüyordu.

Siz bu halleri yaşarken, etrafınızdaki yakınlarınızdan ve diğer insanlardan uzaklaştığınızı farkettiğinizde iş işten geçmişti.

Artık hayata bakışınız çok değişmiş, eski bilincinizi kaybetmişsiniz. Yeni bilinciniz de tam oluşmadığı için kendinizi bir anda çok büyük bir boşluğunun içinde bulmuşsunuz.

Eski bilincinizden kurtulduğunuz için içinizin rahat olmasına rağmen tam anlamıyla kendinize gelememenin canlılık kazanamamanın bir endişesini de hissetmeye başlamıştınız.

Bu durumdan biran önce kurtulmalıydınız, ama nasıl?

Bu konuda artık size yardımcı olabilecek hiçbir kimsenin kalmadığını da hissediyordunuz. Çünkü kiminle görüşürseniz görüşün görüştüğünüz kişilerin sözleri de artık sizin için anlamsız geliyordu.

Böyle tuhaf olan bir süreci yaşarken sonucun nereye varacağını artık düşünemez olmuşsunuz, sanki büyük bir boşluğa düşmüştünüz..

Adeta bir belirsizliğe sürüklenirken, tüm ümitlerinizi kaybetme noktasına gelmişsiniz.

İşte tam bu sırada sizde büyük bir farkındalık oluştu ve ilk uyanışınız gerçekleşti.

O ana kadar hayatınızda hiç yaşamadığınız bir canlılığı, bir zindeliği hissediyordunuz ve adeta içiniz içinize sığmıyordu.

Sizin için artık eski dönem kapanmış yepyeni bir dönem başlamıştı.

Bu canlılığı yaşadığınızda diğer insanların hala kendi eski bildikleri değer yargılarıyla hayatlarını sürdürdüklerini farkedersiniz.

Sizin farkındalığınıza ulaşamadıkları için sizi yine eski kimliğinize göre değerlendirmekte ve size kendi dünyalarında bir yer verdiklerini görürsünüz.

Adeta aranızda ince bir perde olduğunu idrak edersiniz. Siz onlar için onların rüyalarında gördükleri bir kişiden ibaretsiz.

Onların yaşadıkları hayatı en ince ayrıntılarına kadar bilmenize karşılık onlar sizin içinizde yaşadığımız güzel hallerin ve farkındalıklarımızın farkında bile değillerdir.

Sadece sizin farkındalığınızın artmasında ve uyanmanızda etkili olan kişileri kendinize daha yakın bulursunuz.

Bunların bazılarının sizin uyanmanızda etkili olmalarına rağmen kendilerinin hala uyumakta olduklarını da farkedersiniz ve hayretler içinde kalırsınız..

Yumurta döllemeniz sırasında size yardımcı olan fakat kendileri yumurtayı dölleyemeyen sperm gibi bir durumda olduklarını görünce şaşkınlığınız daha da artar. Adeta bu kişilerin görevlerinin sizin uyanmanıza vesile olmak olduğunu anlarsınız.

Bundan sonra artık yolunuza kendi başınıza devam etmeniz gerektiğini farkederek yeni bir sürece girersiniz.

Bu hal hayatınızda ilk defa yaşadığımız bir haldir, farkındalığınızın daha da yükseldiği bir durumdur.

Artık hiçbir kimseye ihtiyacınızın olmadığını idrak edersiniz, ancak herkesin bu bilince ulaşmaya ihtiyaçları olduğunu da düşünmeye başlırsınız.

Diğer insanlarla diyalog kurarak onlara yardımcı olmak isterseniz, bunu da en güzel bir şekilde yapabileceğinizin, onları uyandırabileceğinizin bilinciyle hareket etmeye başlırsınız.

Farkındalığı Nasıl Kazanacağız ?

Düşünceyi oluşturan şey düşünce molekülleridir. İnsanın düşünce ve duyguları beynin salgıladığı bu moleküllere bağlıdır. Mutlu insanların beyninde mutluluk hormonu, stresli insanların beyninde stres hormonu salgılanır. Sizin hissettiğiniz duygulara göre moleküller salgılanıyor. Depresyonda olanlara bu hormonlar dışarıdan ilaç olarak verildiğinde kendini iyi hisseder. Bütün hislerimiz ve duygularımız bu moleküller sayesinde oluşur. Bunları insan mı üretiyor, yoksa bunlar mı bu hisleri yaşıyor?

Beyin hücrelerinin varlığını sürdürebilmesi için enerjiye gereksinimi vardır. Bu gereksinimini glikozdan sağlar. Beynimizin fonksiyonu için bedene, oksijene ve vücut sistemine ihtiyacımız var. Ben eğer bu bedenimle uzaya çıksam varlığımı sürdüremem. Demek ki benim bu dünyaya ihtiyacım var. Beyin hücreleri insan için neyse, insan da bu dünya için öyledir. Negatif ve pozitif nöronlardan hangisi fazlaysa bedeni ve dünyayı o etkisi altına alır. Stres hormonu salgılandığı anda denge için mutluluk hormonu da salgılanır. Negatif insanlar arttığı zaman denge için pozitif insanların sayısı da artar. Kavga sonrasında bile rahatlama yaşarsın. İşin doğası böyledir.

Dünyayı canlı bir varlık olarak düşünürsek, insanlar dünyanın hücreleridir. Bizim gözlerimiz dünyanın gözü, kulaklarımız yerin kulağıdır. Ben nereye bakarsam bakayım, dünyayı görürüm. Bütün dünya sanki benim vücudum gibi. Biz ister yere bakalım, ister göğe hepsi bir bütün. Nereye bakarsak bakalım kendi gereksinimimizi sağlayan varlığa bakıyoruz, kiminle konuşursak konuşalım adeta kendimizle konuşuyoruz, kime zarar verirsek verelim kendimize zarar vermiş oluyoruz, kime iyilik edersek edelim aslında kendimize

iyilik etmiş oluyoruz. Sadece bu bakış açısıyla bakılsa bile kimse kimseye zarar veremez. Bu bizi varlığın birliğine götürür.

Kuantum fiziği açısından bakacak olursak, madde diye bildiğimiz her şey moleküllerden ve atomlardan oluşmaktadır. Atom içinde küçük bir çekirdek ve etrafında elektronlar var. Çekirdek incelendiğinde proton nötron, içinde de kuark yapıları onunda içinde kuant, temelde de dalga ve titreşimler var.

Bizim gözümüz bu dalga ve titreşimleri madde olarak algılıyor. Gördüklerimiz, göremediklerimiz karşısında hiç kalır. Bizim gözümüz aslında tek kanallı bir televizyon gibidir. Gören aslında göz değil, beyindir. Buna kuantum fiziği “Kendi kendini gözleyen evren” der.

Anne karnındaki zigot çoğalarak sonunda insanı oluşturur. İnsan da evrenin çekirdeği gibidir. Nasıl bir zigotta insanı oluşturacak tüm bilgi bulunuyorsa, insanda da tüm evreni oluşturacak bilgi vardır. Ağaçtan düşen meyve çürüse bile, çekirdeğinin çürümediği gibi, insanın bedeni toprak olsa bile insanın bilinci yok olmaz. Çünkü bugün bilim insanları insanı bir bilinç varlık olarak tanımlıyorlar. Bu bizim ne kadar değerli olduğumuzu gösterir. Evrenin tüm özellikleri bizim özümüzde kayıtlıdır. Tüm bilgiler nasıl bir çipin içinde kayıtlıysa, evrenin tüm bilgileri de bizim genlerimizde kayıtlıdır. Bunu bilmek bile varlığın birliğini ve bütünlüğünü farketmemizi sağlar.

Biz adeta hem çekirdeğiz, hem de ağacı içinde barındırınız Bir kişi kendi gerçek kimliğini farkederse, tüm sıkıntılarından kurtulur.

Burası bir duraktır.

Ama bunun ötesi de vardır...

3. BÖLÜM

İslam Dini

Kronolojik olarak en son gündeme gelen din İslam dinidir.

Semavi olduğu söylenen dinlerin en son versiyonu İslam dinidir.

Bazı bilgisayar programlarının en son versiyonu daha gelişmiş versiyon olarak kabul edilir.

Bazı kişiler, bilgisayar programlarının eski versiyonlara alışmış oldukları için, yeni versiyonunu da iyi anlayamamaları nedeniyle, eski versiyonlarını bırakmak istemezler ve yeni versiyonlarını da öğrenmek için bir çaba da göstermezler.

Tıpkı bunun gibi, Museviler ve İseviler de, İslam dinini öğrenmek için bir çaba göstermedikleri için eski analarından ve babalarından öğrendikleri dinlerini sürdürmektedirler.

Müslümanların da durumu bundan farklı değildir.

Tablo ortada....

Semavi olduğu söylenen din mensupları bugün birbirlerine girmişler, sevgi, saygı, merhamet, hoşgörü, huzur ve mutluluk kavramları raflara konulmuş, ortalık kan gölüne dönmüş durumda....

Aynı babanın çocukları birbirlerine karşı büyük bir kin, haset, intikam duyguları ile adeta bu dünyada cehennem hayatı yaşamaktalar...

Ve yaşatmaktalar....

Bu dünyanın göz göre göre yok olması an meselesi...

Onun için;

Bu durumda insanlığa yeni bir nefes aldırabilecek, tüm insanlara ışık olabilecek, insanları huzura erdirebilecek, uyanmış, aydınlanmış, kendini bilen, haddini bilen ZAT'ların üzerine büyük bir sorumluluk yüklenmiş durumdadır.

İslam dini, insanları hem günümüzde hem de gelecekte huzura erdirecek tek dindir.

İslam dininin hükümleri kıyamete (uyanışa) kadar geçerlidir.

Din, "Yaşam tarzı" demektir.

Herkesin bir dini, yani bir yaşam tarzı vardır...

Uykuda olan bir kişi ile uyanmış olan bir kişinin yaşam tarzı aynı değildir...

Uykuda olan kişi, kendi aleminde yaşar, gerçeklerden (Hakikatten) haberi yoktur.. Hatta kendi varlığının bile farkında değildir....

Uyanan bir kişi ise herşeyin farkındadır...

Uyanan bir kişi, kendi gerçek kimliğinin bilincindedir, uyanmış olmanın, dingin olmanın, huzurlu olmanın tadını çıkarmaktadır...

“Allah” ne demek?

Söylediklerimi anlamakta zorluk çekenler için;

"Allah" kelimesinin anlamını biraz açmak istiyorum:

Ormanın içinde olduğunuzu düşünün...

Ormanda, ağaçlar, dereler, kuşlar, kelebekler, yılanlar, ayılar, kurtlar vardır.

"Bana ormanı gösterir misiniz?" diye sorsam, nasıl gösterirsiniz?

Elinizle her tarafı göstererek "Orman işte burası ! " dersiniz.

Ağacı tutarak veya göstererek "Bu orman" diyebilir misiniz?

Veya bir kuşu tutarak veya göstererek "Bu orman" diyebilir misiniz?

Veya bir dereyi göstererek "Bu orman" diyebilir misiniz?

Ağaç ağaçtır, kuş kuştur, dere dere dir.

Aynı bunun gibi içinde bulunduğumuz ve müşahede ettiğimiz herşey "Allah" kelimesiyle ifade edilir.

Hiçbir varlığa tek başına "Allah" denilemez. Ama hiçbirşey de "Allah"tan ayrı değildir.

Bu durumda herkes "Herşey"i yani "Allah"ı müşahede ediyor ama bunun farkında değil...

İnsanların, gözle görünmeyen, bilinmeyen ve her şeyi yaratan olarak tanımladıkları varlık Kur'an'da "HU" (Zat) olarak tanımlanır.

Onun için biz kelime-i şhadette "Ben Allah'ı müşahede ediyorum" derken,

Amentüyü okurken "Amentü Billahi" (B sırrı ile Allah'a iman ediyorum) diyoruz. "B sırrı ile Allah" ifadesi "HU" anlamına gelir.

"HU"nun ise hiçbir zaman görünmesi ve bilinmesi mümkün olamayacağı için "HU"ya iman edilir.

Onun için biz, görünen ve bilinen Allah'ı müşahede ettiğimiz için kelime-i şhadeti söyleyerek MÜSLÜMAN olurken, görünmeyen ve bilinmeyen, hiçbir zaman da görünmesi ve bilinmesi mümkün olmayan fakat herşeyi yoktan vareden varlığa, yani "HU"ya iman ederek MÜ'MİN oluruz.

Çünkü görünen ve bilinene şhadet edilirken, görünmeyen ve bilinmeyene iman edilir.

Bu açıklamalardan anlaşılacağı üzere;

İnanan insanların hepsi MÜSLÜMAN ve MÜ'MİN'dir. Fakat insanların büyük çoğunluğu bu gerçeği bilmiyor.

İşte bu durumun farkında olmayanlara UYKUDA, farkında olanlara UYANMIŞ diyoruz.

Uykuda olanlara BİLİNÇSİZ, ŞUURSUZ MÜSLÜMAN, uyanmış olanlara da BİLİNÇLİ, ŞUURLU MÜSLÜMAN denir.

Allah'ı Bilmek

“Allah'ı bilme ve tanıma” konusu her devirde insanların gündeminde yer almıştır.

Herkes bilerek veya bilmeyerek bu konu üzerinde konuşmaktadır...

Herkesin az çok bildiği bilgileri uygun bir şekilde dile getirmek istiyorum.

Tasavvufta en önemli konu "Marifetullah" (Allah'ı bilmek) olmuştur.

Müslüman olmak isteyen bir kişiye, "Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve rasulühü" kelimesi yani "Kelime-i Şehadet"i söylemesi istenir.

Buna "Kelime-i Şehadeti getirmek" denir...

Neden "Kelime-i Şehadet"i söylemek, değil de, Kelime-i Şehadet getirmek denildiğini hiç düşündünüz mü?

İlk önce taklidi olarak dile getirilen Kelime-i Şehadet, aslında Sidre-i Müntehanın aşılması sırasında, Allah müşahede edildiği zaman söylenecek bir sözdür. Henüz bu farkındalığa ulaşmamış olanlar bu sözü takliden söylerler.

Burada size "Kelime-i Şehadet" de yer alan, "Eşhedü en la ilahe illallah" bölümünü açıklamaya çalışacağım...

"Eşhedü en la ilahe illallah"

"Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur" ifadesinde geçen,

1. Şehadet etmek ne demektir?
2. Allah ne demektir?

3. İlah ne demektir?

4. Yok ne demektir?

Bu kavramlar iyi tanımlanmazsa, Kelime-i Şehadet asla doğru olarak anlaşılamaz. Sadece bir söz olarak söylenmiş olur ve "Sözde müslümanlar" ortaya çıkarlar.

Ama biz, "Sözde müslüman" değil, "Özde müslüman" olmak istiyoruz.

"Şehadet etmek" en bilinen anlamıyla, "Müşahede etmek", "Şahid olmak", "Tanık olmak" demektir.

Bu kavramı öncelikli olarak, 5 duyu ile algılamak olarak değerlendirebiliriz.

Ayrıca bir şeyi idrak etmek, akletmek, bir şeyin farkında olmak, bilincinde olmak diye de düşünülebiliriz.

Yani,

Gözün müşahedesi "Görmek"

Kulağın müşahedesi "İşitmek"

Burunun müşahedesi "Koklamak"

Dilin müşahedesi "Tad almak"

Elin müşahedesi "Dokunmak"

Aklın müşahedesi "İdrak etmek" "Kavramak"

Bilincin müşahedesi "Farkında olmak" şeklinde değerlendirebiliriz...

Daha geniş bir ifade ile söylemek gerekirse, "Şehadet etmek" demek, tüm algılama araçlarımızla algılamak anlamına gelir.

Buna göre, "Eşhedü en la ilahe illallah" dediğimizde,

"Ben tüm algılama araçlarımla Allah'tan başka bir ilah olmadığını algılıyorum" demiş oluyoruz.

Bu, ingilizcede kullanılan "see" kelimesiyle benzerlik gösterir.

"I see" dediğimizde "Görüyorum" anlamı verebildiğimiz gibi, "Anlıyorum" "Farkındayım" anlamı da verilebilir.

"Masanın üzerinde şu kitaptan başka bir kitap olmadığını görüyorum" ifadesi "Ben sadece masanın üzerindeki kitabı görüyorum" şeklinde anlaşılır.

"Ben dışarıda kuş sesinden başka bir ses duymuyorum" ifadesi "Ben dışarıda sadece kuş sesini duyuyorum" şeklinde anlaşılır.

Diğer duyular için de buna benzer örnekler verilebilir.

Somut olan şeyler 5 duyu ile algılanabilir.

Soyut olan şeyler de akılla kavranılabilir.

"Allah'tan başka bir ilah olmadığını müşahede ediyorum" veya "Allah'tan başka bir ilah olmadığına şahadet ediyorum" ifadesinde yer alan "Allah" kelimesi somut mudur? Yoksa soyut mudur? Veya hem somut hem de soyut mudur?

Eğer "Allah" kelimesi sadece somut bir varlığı ifade eden bir kelime olsaydı,

"Allah'tan başka bir ilah olmadığını müşahede ediyorum" şeklinde dolambaçlı bir cümle kurmaya gerek yoktu...

Sadece "Eşhedü Allah"

"Ben Allah'ı müşahede ediyorum" demek yeterli olacaktı.

Eğer "Allah" kelimesi sadece soyut bir varlığı ifade eden bir kelime olsaydı, yine,

"Allah'tan başka bir ilah olmadığını müşahede ediyorum" şeklinde dolambaçlı bir cümle kurmaya gerek yoktu...

Sadece "Fehimtü Allah"

"Ben Allah'ı idrak ediyorum" demek yeterli olacaktı...

Kur'an'da, Allah'ın hem zahir, hem de batın olduğu bildirildiği için, "Allah" kelimesiyle ifade edilen kavramın hem somut, hem de soyut olduğunu söyleyebiliriz.

Bu nedenle, "Şehadet" kelimesinin hem soyut, hem de somut varlıklar için kullanılan bir kelime olduğu anlaşılmaktadır.

Allah'ı Müşahede Etmek

Burası müşahede alemidir,

Burası Allah'ın müşahede edildiği alemdir,

Allah'ı burada müşahede ettiğini farkedemeyenlere sesleniyorum;

Kişi sevdiği ile beraberdir. (Hz.Muhammed)

Allah bizimle beraberdir. (Hz. Muhammed)

Ben Allah'ı müşahede ediyorum. (Kelime-i Şehadet)

Nereye yönelirseniz Allah'ın vechini (Allah'ı) görürsünüz.
(Bakara 115)

O, Evvel'dir, Ahir'dir, ZAHİR'dir, Batın'dır (Hadid 3)

Bu dünyada ama (kör) olan ahirette de ama (kör) olacaktır.
(İsra 72)

Ne zaman ama'lıktan (körlükten) kurtulacaksınız?

Ne zaman Hakiki (Bilinçli, şuurlu) Müslüman olacaksınız?

Ne zaman uyanacaksınız?

Ben her an Allah ile beraberim ve O'nu müşahede ediyorum,

Siz de her an Allah ile berabersiniz ve O'nu müşahede ediyorsunuz,

Farkında mısınız?...

Allah'ı Bulmak

Konya'da olan bir kişi bana gelerek;

"Ben Konya'ya gitmek istiyorum" derse, ve Ben o kişiye "Sen beni takip et, ben seni Konya'ya götüreyim" diyerek, onu arkamda önümde aylarca, yıllarca dolaştırıp durursam,

Bundan ne anlaşılır? ...

Benim de, kendimin ya Konya'da olduğumun farkında olmadığım, ya da Bunu bilerek yapıyorsam,

O kişiyi dolandırdığım,

Kendi çıkarlarım için kullanmakta olduğum anlamına gelmez mi?

Aslında söylemem gereken,

"Sen zaten Konya'dasın" diyerek,

O kişiye yardımcı olmamız gerekmez mi?

İşte bunun gibi,

"Ben Allah'ı arıyorum, Allah'a ulaşmak istiyorum" diyenlere de;

"Zaten siz her zaman Allah ile berabersiniz,

Nereye bakarsanız bakın hep görmekte olduğunuz O'dur",

Dememiz gerekmez mi?

Eğer, o kişileri arkamızda dolandırır durursak,

Onlara gerçeği söylemezsek,

O kişilere çok büyük bir kötülük yapmış olmaz mıyız?

Vahdet-i Vücut Nedir?

Vahdet-i vücud, Varlığın birliği demektir.

Bu düşünceye göre;

Bir tane varlık var, O da ALLAH'tır.

Allah'tan başka Varlık yoktur. (La mevcude illallah)

Allah'tan başka Fail yoktur. (La faile illallah)

Allah'tan başka Sıfatlanan yoktur. (La mevsume illallah)

İşte bu şekildeki söylemler "kişinin varlığını" yok saymaktadır. "Onun için ben yokum, sen yoksun, sadece var olan Allah'tır." ifadelerinin hem anlaşılması, hem de anlatılması büyük bir sorun oluşturmaktadır.

Tasavvufta, bu ifadeler "Fena mertebeleri" olarak tanımlanır.

Bu ifadeleri içselleştirmek için yıllarca tefekkür edilir. Aynı şeyler sürekli olarak tekrar edildikçe, kişiler bunların doğruluğuna inanmaya başlar ve önceki kimliğinden uzaklaşır, adeta buhar gibi yok olur gider...

Daha sonra da bu hale gelen kişinin yere indirilmesi, yani eski haline geri döndürülmesi için çaba gösterilir. Buna da "Beka mertebeleri" denir.

Bu halleri yaşayan kişiler, diğer insanların yaşadıkları hayata paralel bir hayat yaşamaya başlarlar. Onlarla içiçe olmalarına rağmen farklı boyutlarda yaşamaya başlarlar. Bu halleri yaşamayan kişiler, böyle kişilerin hangi ruh hallerinde yaşadıklarını asla bilemezler.

Tarihte 1200 - 1300'lü yıllarda açıkça dile getirilen "Vahdet-i Vücut" (Varlığın birliği) düşüncesi, o zamanın

insanlarını çok derinden etkilemiş, anlatılmak istenen mesajı alanların ufukları açılmış, mesajı anlayamayanların ve anlamak istemeyenlerin aşırı tepkilerini çekmiş bir düşünce tarzıdır. Bu düşünce kaynağını Kur'an'a dayandırmakla birlikte, çok eski öğretileri de içinde barındırır. Ancak bu görüş İslam'ın boyasıyla boyandıktan sonra farklı bir çehreye bürünmüştür. İslami motiflerle süslenmiş olmasına, Kur'an ayetlerine dayandırılmasına rağmen, birçok ayetler gözardı edildiği için bütünü tam yakalayamamış ve İslam alimleri arasında büyük tartışmalara neden olmuş, o dönemde bazı sufiler bu görüşü benimsemiş ve bu görüşün sonuçlarını yaşamıştır.

Günümüzde de bu görüşü savunan kişilerin, kaş yapayım derken göz çıkarmamaları için, bu konuya açıklık getirilmesi gerektiği kanaatindeyim.

Bu nedenle,

"Allah" kavramını iyi anlamak isteyenler için bu düşünce tarzı hakkında kısaca bilgi vermek istiyorum.

Hz. Muhammed (sav) zamanında dile getirilen bilgilerin anlaşılması bazı kişiler (elit tabaka) için kolay olmuş, ancak büyük çoğunluk için ya çok zor olmuş veya hiç mümkün olmamış...

Bugün de aynı durum geçerlidir....

Hz. Muhammed (sav) herkesin anlayabileceği bir şekilde konuşmaya çok özen göstermiştir.

Hatta "İnsanların anlamayacağı şeyleri insanlara söylememeleri" konusunda ciddi uyarılarda bulunmuştur.

Bu nedenle gizli tutulan bu sır bilgileri, bu konulara vakıf olmayanların yanında dile getirilmemiştir.

Hız. Muhammed (sav)'in her zaman en yakınında bulunan Hız. Ebubekir (r.a) bu gizli bilgileri çok az insana aktarmış ve bu konuları diğer insanlara bildirmemelerini tavsiye etmiştir.

Hız. Ali (r.a) ise bu sır bilgileri (Hakikat bilgisi, Ledün ilmi) uygun gördüğü kişilere açıkça dile getirmiştir.

Ancak tarih sahnesinde bu bilgiler 1200'lü yıllarda açıkça dile getirilmeye başlandı...

Beyazıd-ı Bestami, Muhyiddin-i Arabi, Mevlana, Yunus Emre, Sadrettin-i Konevi gibi değerli şahsiyetler "Vahdet-i vücud" düşüncesini ortaya koymuşlardır.

Bu düşünce akımı o zaman yaşayanları çok derinden etkilemiştir.

"Allah" kelimesinin sırrına vakıf olanlar, tarih boyunca üç farklı farkındalık sürecinden geçmişlerdir.

1. Vahdet-i Vücud (Varlığın Birliği)
2. Vahdet-i Şühud (Şahidlerin Birliği)
3. Şühud-u ZAT (ÖZ'ü müşahede etme)

Kendini tanıma, kendini bilme, Rabbini bilme yolcuğunu kendi iç dünyalarında sürdüren bir kişi bu süreçlerden geçer...

Sonunda kendine gelir, kendi gerçek kimliğini bilir...

Hem Rabbini hem de Haddini bilir,

Ve susar...

Kendini bilmeyenlere de, hem Rablerini, hem de hadlerini bildirir...

"Allah" kelimesinin anlamını anlayabilmek için, samimi olan müslümanlar yıllarca, ömürleri boyunca çaba

göstermişler, yememişler, içmemişler, anadan, babadan, yardan geçmişler... Hatta kendilerinden bile geçmişler...

Ve sonunda işin sırrını çözünce kendilerine gelmişler, bu dünyada iken sonsuzluğa kucak açmışlardır...

“Vahdet-i Vücut” düşüncesine göre;

Eğer görünen ve görünmeyen herşeyi "Allah" olarak kabul edersek;

"Küllü şey'in halikün illa vecheh." (Kasas 88)
(O'nun vechi hariç, herşey yok olucudur, aslında yoktur)
ayetine göre;

"Allah yok olucudur" anlamı çıkmaz mı? Burada buna benzer birçok ayet gösterilerek sadece bu düşüncenin bütünü anlamada yetersiz kaldığı gösterilebilir.

İşte bunun içindir ki;

1500'lü yıllarda İmam-ı Rabbani bu görüşün yetersiz olduğunu ve yanlış anlamalara sebebiyet verdiğini dile getirerek, "Vahdet-i Şuhud" düşüncesini ortaya koymuş ve onu savunmuştur.

"Vahdet-i Şuhud" düşüncesi, "Vahdet-i Vücut" düşüncesindeki mahzurları ortadan kaldırdığı için daha çok rağbet görmüş ve o zamana kadar ortaya çıkan kaosu büyük ölçüde önlemiştir. Herkesin derin bir nefes almasını ve rahatlamasını sağlamıştır..

Nedir bu Vahdet-i Şühud?

"Vahdet-i Şühud", "Şahidlerin Birliği" anlamına gelir.

Yani, Hakikatte bir tane şahid var, o da Allah'tır.

Buna göre;

Gören Allah'tır.

Şahid olunanlar, müşahede edilen varlıklar, görünen varlıklar sonradan yaratılmış olan varlıklardır.

Bu görüş,

Kur'an ayetlerine ve hadislere uygundur.

Şer'i kurallara uygundur.

Bu görüşe göre;

Allah, Allah'tır...

Kul, kuldur...

"Şehidallahü ennehu la ilahe illa hu" (Allah kendinden başka ilah olmadığına şehadet etti.) (Ali İmran 18)

Bu ayete göre şehadet edenin Allah olduğu dile getirilmektedir.

Bu durumda;

Bizden görenin, bizden işitenin, kısaca şehadet edenin Allah olduğu anlaşılıyor.

Ancak görünen Allah değil, yaratılmış olan varlıklardır. Bu durumda görünen hiçbirşey Allah değil, onun oluşturduğu varlıklardır.

"Vahdet-i Vücut" düşüncesine göre;

Sadece var olan Allah'tır.

Gören de O'dur, Görünen de...

İşiten de O'dur, İşitilen de...

Şahid olan da O'dur, Şahid olunan da...
Abid de O'dur, Mabud da...
Seven de O'dur, Sevilen de...
Aşık da O'dur, Maşuk da...
Hamdeden de O'dur, Hamdedilen de..

Bunları istediğiniz kadar çoğaltabilirsiniz...

Bu ifadeleri destekleyen Kur'an ayetlerini, hadisleri, sahabenin sözlerini, Allah dostlarının sözlerini birçok kitapta bulabilirsiniz.

Bugün kuantum fiziği ile ilgilenen bilim insanları da buna benzer sözleri söylemektedirler...

"Kendi kendini gözleyen evren"

"Gören de evren, görünen de evren" gibi...

Hatta kendilerinin tanrı olduğunu söyleyen kişiler de az değildir.

Yani anlayacağınız ortalık gittikçe karışıyor, 1200'lü yıllardaki söylemler bugün çok açık bir şekilde dile getiriliyor...

Bizim din ile ilgilenen akademisyenlerimiz ise birbirlerini suçlamaktan başka birşey yapmıyorlar, yapamıyorlar....

Bugünlerde artık sadece "Ne olacak bu memleketin hali?" diyenlerin yanısıra, "Bu dünya nereye gidiyor?" diyenlerin sesi daha çok duyulmaya başladı...

Hawking bile; "1000 yıl içinde dünyayı terkedin" gibi cümleler sarfediyor...

Neler oluyor?

Acaba kıyamet (uyanış) gittikçe yaklaşmaya mı başladı?

ZAT'ı Müşahede Etmek

Üç farklı ZAT kavramı vardır:

1. Görünmeyen ve bilinmeyen, görünmesi ve bilinmesi asla mümkün olmayan ZAT (Öz)
2. Sonlu ve sınırlı olarak görünen ve bilinen ZAT (İnsan)
3. Sonsuz ve sınırsız olarak görünen ve bilinen ZAT (Evren)

"Şuhud-u ZAT", ZAT'ı müşahede etmek demektir.

Görünmeyen ve bilinmeyen, görünmesi ve bilinmesi asla mümkün olmayan ZAT'ın (ÖZ'ün) varlığına iman edilir.

Sonlu ve sınırlı olarak görülen ve bilinen ZAT (İnsan), müşahede edilir.

Sonsuz ve sınırsız olarak görülen ve bilinen ZAT da (Evren de) müşahede edilir.

Gözle görünmeyen ve bilinmeyen, gözle görünmesi ve bilinmesi asla mümkün olmayan ÖZ, hem sonlu ve sınırlı olarak görünen ve bilineni, hem de sonsuz ve sınırsız olarak görünen ve bilineni müşahede etmektedir.

Gözle görünmeyen ve bilinmeyen, gözle görünmesi ve bilinmesi asla mümkün olmayan ÖZ, gözle görünür ve bilinir bir şekle bürünerek, kendi oluşturduğu varlıkları (görüntüleri) seyretmektedir.

Rüyamızda oluşan görüntüleri beynimizle görürüz. Fakat rüyamızda oluşan görüntüleri oluşturamı (beynimizi) göremeyiz.

Tıpkı bunun gibi; uyanık iken gördüğümüz görüntüleri yine beynimizle görürüz. Fakat, uyanık iken gördüğümüz görüntüleri oluşturanı (beynimizi) göremeyiz.

Ahirette ise göreceğimiz görüntüleri ruhumuzla görürüz. Fakat, ahirette göreceğimiz görüntüleri oluşturanı (Allah'ı) yine göremeyiz. Sadece O'nun vechini (celal veya cemal yüzünü) görebiliriz.

Ölmeden önce ölenler, yani bu dünyada iken ama'lıktan kurtulanlar, uyananlar, Allah'ın vechini (yüzünü) görebilirler, daha doğrusu Allah'ın vechini (yüzünü) gördüklerinin farkına varırlar. Ancak O'nu asla göremezler... Çünkü "O"; hiçbir zaman görünmesi ve bilinmesi asla mümkün olmayandır.

"O" gizli bir hazinedir. Ve hep öyle kalacaktır...

"O"nu kendisinden başka hiçbir varlık hakkıyla bilemez ve idrak edemez.

Çünkü hakikatte; "O"ndan gayrı hiçbir şey yoktur.

Biz de O'ndan gayrı değiliz,

Her an O'nunla beraberiz.

Biz Kimiz?

Uykuda rüya görmekte iken gördüğümüz görüntüleri ve sesleri beynimiz oluşturmaktadır. Biz de beynimizin oluşturduğu görüntüleri ve sesleri beynimiz ile algılamaktayız.

Uykuda gördüğümüz görüntülere beyin diyebilir miyiz?

Uykuda işittiğimiz seslere beyin diyebilir miyiz?

Uykudaki hareketleri yapanlara beyin diyebilir miyiz?

Uykuda gördüğümüz görüntüler beynimizin oluşturduğu görüntüler değil midir?

Uykuda işittiğimiz sesler beynimizin oluşturduğu sesler değil midir?

Tıpkı bunun gibi;

Şu anda dünyada gördüğümüz varlıkları (görüntüleri), İşittiğimiz sesleri Allah oluşturmuyor mu?

Bu görüntüleri ve sesleri Allah ile algılamıyor muyuz?

Uyandığımız zaman, uykuda, rüyada gördüğümüz görüntülerin hepsi birdenbire kaybolmuyor mu?

Uykuda, rüyada işittiğimiz seslerin hepsi birdenbire yok olmuyor mu?

Uyandığımız zaman beynimizi görebiliyor muyuz?

Tıpkı bunun gibi;

Şu anda dünya boyutunda gördüğümüz varlıklar (görüntüler) öldüğümüz (uyandığımız) zaman bizim için anlamını yitirmiyor mu?

Öldükten ve dirildikten (uyandıktan) sonra Allah'ımızı görebilecek miyiz?

Mahşer yerinde (kendini toparlama ve kendine gelme sürecinde) Allah'ımızı görebilecek miyiz?

Cennete gittiğimizde Allah'ımızı görebilecek miyiz?

Yoksa Allah'ımızın yarattığı mekanı ve varlıkları mı göreceğiz?

Onun oluşturduğu sesleri mi duyacağız?

Tüm bu algılamaları yine Allah'ımız ile algılamayacak mıyız?

Bütün bu varlıkları seyreden Allah değil mi?

Uyandığımız zaman bize sorsalar?

“Sen beyin misin?” diye...

"Hayır, ben beyin değilim, ama beyin benim beynim, o beyin bana ait" diye cevap vermez miyiz?

İşte bunun gibi;

“Allah bizim Allah'ımız”,

Ama “Biz Allah değiliz”...

Peki, biz neyiz?

Rüyadaki bir görüntü müyüz?

Bu sorunun cevabını ancak ama'lıktan kurtulursak verebiliriz...

Yani sidre-i müntehayı aşarsak...

Nerede mi?

Tabiki burada....

HU (Öz)

Kur'an'da geçen HU (ZAT) kavramı üç ayrı manaya gelir:

1. Zalim ve cahil olan insan (BEŞER),
2. Kendi hakikatini, özünü bilen insan (Hakiki KUL, MUHAMMEDİ BİLİNCE SAHİP olan KUL, ALLAH ismiyle işaret edilen VARLIK)

3. İnsanın ÖZ'ü (Tanımlanması asla mümkün olmayan)

Kelime-i Şehadeti söyleyen kimdir?

"Ben Allah'ı müşahede ediyorum" diyen kimdir?

Kur'an'da Al-i İmran Suresi 18. ayetinde Allah (cc) şöyle buyuruyor:

"Şehidallâhu ennehû lâ ilâhe illâ hu"...

Bu söz;

"Allah kendi ÖZ'ünden başka bir ÖZ'ün olmadığını müşahede etmektedir"

Yani,

"ALLAH, kendi ZAT'ını (ÖZ'ünü) müşahede etmektedir" anlamına gelir.

Bizden müşahede eden "O" olduğuna göre;

ALLAH'ın ZAT'ı karşımızda duruyor, demektir.

ALLAH'ın ZAT'ı aşikar demektir.

Bu durumda;

"ALLAH'ın ZAT'ı hakkında tefekkür etmeyiniz" hadisi,

Şöyle bir anlam kazanıyor:

"ALLAH'ın ZAT'ı hakkında artık düşünmenize, tefekkür etmenize gerek yok,

Çünkü apaçık karşınızda duruyor."

Bu durumu;

"Sahte benliklerinden kurtulamayanlar" idrak edemezler,

Ancak;

"Hakk'ın bakışı ile bakanlar" idrak edebilirler, anlayabilirler.

"İlah yok" demek,

"Ben İlah'ı şu anda müşahede edemiyorum" anlamına gelir.

O zaman,

Benim şu anda müşahede edemediğim varlık,...

"HU" diye ifade ettiğimiz "ZAT" tır.

Yani,

"Görünmesi ve bilinmesi mümkün olmayan varlıktır."

"İlah yok" demek,

"Ben İlah'ı şu anda müşahede edemiyorum" anlamına gelir.

O zaman, benim şu anda müşahede edemediğim varlık,

"HU" diye ifade ettiğimiz "ZAT" tır.

Yani,

"Görünmesi ve bilinmesi mümkün olmayan varlıktır."

"Allah var" demek de,

"Ben Allah'ı şu anda müşahede ediyorum" anlamına gelir.

Bu durumda;

"Sizin ilahınız birdir" ayeti,

Sizin "HU" diye ifade ettiğiniz "ZAT" bir tanedir,

Sizin "ÖZ"ünüz "BİR"dir,

Şeklinde bir anlam kazanır.

O'nun da görülebilen, bilinebilen ve tanımlanabilen haline,

"ALLAH" denir.

Kelime-i Şehadette;

Kısaca, ben, O'nun, "Görülemeyen, bilinemeyen ve tanımlanamayan halini" değil, "Görülebilen, bilinebilen ve tanımlanabilen halini", yani "ALLAH"ı müşahede ediyorum, demiş oluyoruz.

Amentü'yü (Amentü B'illahi...) söylerken de;

Ben, O'nun, "Görülemeyen, bilinemeyen ve tanımlanamayan haline" Yani, "HU"ya (ZAT'a), "ÖZ"üme, "ÖZ"ümdekine, B sırrı ile ALLAH'a iman ediyorum, demiş oluyoruz.

Allah'tan Başka İlah Yoktur

"Yok" kelimesi, "Bir şeyin hiç olmadığını" değil, "Bir şeyin o anda müşahede edilemediğini" ifade ederken, "Var" kelimesi de, "Bir şeyin o anda müşahede edilebildiğini" ifade eder.

"La ilahe illallah" sözünü, "İlah yok, sadece Allah var" şeklinde ele alırsak, bazı yanlış anlamalara neden olabiliyor.

"La ilahe illallah" sözü sırlarla dolu bir sözdür.

Kelime-i Şehadette söylediğimiz, "Allah'tan başka bir ilah olmadığını müşahede ediyorum" şeklinde bir ifadenin dolambaçlı bir ifade olduğu açıktır.

O zaman kısaca "Ben Allah'ı müşahede ediyorum" demek, daha doğru olmaz mıydı?

"La ilahe illallah" sözünü "İlah yok, Allah var" şeklinde ele alırsak, bu mana,

"Ve ilâhüküm ilâhün vâhid..." (Bakara 163)... "Sizin ilahınız birdir" ayeti ile uyumlu olmaz.

O zaman;

"Allah'tan başka ilah yoktur" Şeklindeki bir anlam daha isabetli oluyor.

"Eşhedü en la ilahe illallah"

"Allah'tan başka ilah olmadığını müşahede ediyorum" diyoruz da, neden sadece, "Eşhedü Allah" yani "Allah'ı müşahede ediyorum" diye söylemediğimizi hiç düşündünüz mü?

Euzü Billahi min eşŞeytanir racim

Felak ve Nas surelerinin kısa manası, “Şeytan’dan B sırrıyla Allah’a sığınırım” demektir. Yani, “İkilik ve çokluk bilinci ile algıladığımız tüm varlıklardan, B sırrıyla Allah’a, kendi Öz’üme, kendi Öz’ümdekine sığınırım” demektir.

Bunun için bir sure veya bir ayet okumadan önce, “Euzü Billahi min eşŞeytanir racim” denir.

“Euzü Billahi min eşŞeytanir racim” demek;

“Ben, taşlanmış olan (eleştiren ve eleştirilen) şeytandan (Algıladığımız tüm varlıklardan), “B” sırrıyla Allah’a (Kendi Öz’üme, kendi Öz’ümdekine) sığınırım” demektir.

Tüm namazların ilk rekatlarında Fatıha suresini okumaya başlamadan önce “Euzü Billahi min eşŞeytanir racim” deriz. Ancak daha sonraki rekatlarda “Euzü” çekmeyiz. Bunun nedenini hiç düşündünüz mü?

Namaz kılarken bakışımızı sadece secde edeceğimiz yere yönlendiriz. Sağımıza, solumuza, yukarıya ve aşağıya (yani etrafımıza) bakmayız. Bunun nedenini biliyor musunuz?

Hatta etrafımıza bakarsak veya herhangi bir kişiyle konuşursak namazımız bozulur.

Şeytan kelimesi “Şey” kökünden gelir. “Şey” kelimesi varlık anlamına gelir. Şeytan ise “Kişiyi ÖZ’ünden uzaklaştıran tüm varlıklar” demektir ki gözümüzle gördüğümüz tüm varlıklar, kulağımızla işittiğimiz sesler, aklımıza gelen dünya ve ahiret ile ilgili tüm duygular ve düşünceler “Şeytan” kavramının kapsamına girer.

Bu nedenle namaz kılmaya başladığımız andan itibaren kendimizi tam anlamıyla Öz’ümüze yöneltmemiz gerekir.

Onun için tüm dikkatimizi Öz'ümüze yönelttikten sonra "Besmele" çekerek Fatiha suresini okuyabiliriz.

Kıldığımız namazın gerçek anlamda miracımız olabilmesi için, Fatiha suresini okuyanın Hakk, dinleyenin de Hakk olduğunun bilincinde olmamız gerekir. İşte o an "Rabbin namazdadır" sözü daha iyi anlaşılır.

Bu hal yaşanmaya başladıktan sonra ibadet eden ile ibadet edilen, ruku eden ile ruku edilen, secde eden ile secde edilen BİR'dir.

Onun için birinci rekattan sonraki rekatlarda "Euzü" çekilmesine gerek kalmaz. Çünkü kişi o anda tüm varlıklardan kurtulmuş, halk suretinde fakat Hakk olarak namaz kıldığının farkındadır. Bu farkındalık ile kılınan namaz Allah resulünün kıldığı namaz gibidir.

Son oturuşta dile getiren "Kelime-i Şehadet" in sırrına ulaşıncı namaz öncesinde şeytan olarak algılanan varlığın önce "Allah" daha sonra da "Muhammed" olduğu idrak edilince selam verilir ve namaz sona erer. Artık selam veren ile selam verilenin BİR olduğu anlaşılmıştır.

Bu farkındalığa ulaşan kişinin salahı sona ermiş ve o kişi felaha kavuşmuş, yani kurtuluşa ermiştir.

Artık bu kişi Allah'ın mekrini (hilesini, tuzağını, oyununu) çözmüş olmanın zevkini yaşamaktadır...

Bismillahirrahmanirrahim

Kur'an-ı Kerimden bir sure veya bir ayet okumaya başlamadan önce; "Bismillahirrahmanirrahim" deriz.

Bu sözün anlamı;

Ben bu sözü "Rahman ve Rahim Olan Allah Adına" söylüyorum, bu söz, "Bana ait değil, Allah'a aittir" demektir.

Herhangi bir işi yapmaya başlamadan önce de "Bismillahirrahmanirrahim" deriz,

Bu sözün anlamı;

Okumaya, konuşmaya veya bir işi yapmaya "Rahman ve Rahim olan Allah adına" veya "Rahman ve Rahim olan Allahın adını anarak" başlıyorum, demektir. Bu işi yapan Hakikatte "Ben değilim, Allah'tır" demiş oluruz.

Çünkü; "La havle vela kuvvete illa billah" (Allah'tan başka bir güç kuvvet sahibi varlık yoktur.)

Benim gücüm ve kuvvetim, O'nun gücü ve kuvvetinden başka bir şey değildir.

Bu sözün zahirde kulun (insanın) söylediği zannedilirken, Hakikatte, o kulun (insanın) özü (HU) veya özündeki (HU) söylemektedir.

Buna da (yani HU'ya da) kısaca; "Ben" deriz.

Bu durumda, besmeleyi söyleyen "HU" dan (Öz'den, O'ndan) başkası değildir.

Bir hadis söylemeden önce;

"Hz. Muhammed (sav) şöyle buyuruyor" deriz,

Bu sözün anlamı, “Bu söz, bana ait değil, Hz. Muhammed (sav)’e aittir” demektir.

Ahmet’in sözünü söylemeden önce; “Ahmet şöyle söyledi” deriz,

Bu sözün anlamı; “Bu söz, bana ait değil, Ahmet’e aittir” demektir.

Kendimize ait bir söz söylemeden önce, “Bana göre, kendimce” diye söze başlarız.

Kendimize ait olduğunu söylediğimiz sözün; hakikatte kime ait olduğunu, hiç düşündünüz mü?

Herhangi bir sureyi veya ayeti okuyan kişi ile kendisine surenin veya ayetin okunduğu kişi aynıdır. Yani, hitap, kendinden kendinedir.

Bir kişinin aynadaki kendi görüntüsüyle konuştuğu zaman, kendi görüntüsüne “Sen” diye hitap ettiği de düşünülürse, “O” diye söylenenin de, “Sen” diye hitap edilenin de, “Ben” diye ifade ettiğimiz de hepsinin aynı olduğunu farkedebiliriz.

Ben (Kul olarak), kendi kendime (Kendi özüm) “Rahman ve Rahim olan Allah’ın adını anarak söze başlıyorum”. Yani “Bu sözlerin bana (zahiri olarak görünen cismime) ait olmadığını, ÖZ’üme ait olduğunun bilincinde olarak sözlerime başlıyorum”, demiş oluyoruz.

“Kendim” sözü, “Kenz” sözünden gelir, kenz “hazine, öz” anlamlarında kullanılır. “Kenz-i Mahfi” “Gizli Hazine” demektir.

Gizli Hazine;

Sizin ÖZ’ünüzdür.

Sizin ÖZ’ünüzdür,

SİZ’siniz.

Rahman ve Rahim

Bir kişide, “Rahmaniyet” özelliği açığa çıkarsa, mü'min ile kafir arasında bir fark göremez olur. (Hakikat bilinci)

“Rahimiyet” özelliği açığa çıkarsa, mü'min ile kafir arasında fark görür. (Şeriat bilinci)

Hem “Rahmaniyet”, hem de “Rahimiyet” özellikleri açığa çıkarsa, mü'min ile kafir arasında, batınen fark görmezken, zahiren fark görür gibi davranır. (Marifet bilinci)

Bu bilince ulaşanlar, Muhammedi bilince ulaşanlardır, kendilerine nimet verilenlerdir, sırat-ı müstakim üzere olanlardır.

Ne mutlu Muhammedi bilince ulaşanlara !!!

Ne mutlu Kendilerine nimet verilene !!!

Ne mutlu Sırat-ı Müstakim üzere olanlara !!!

Allah; Rahman ve Rahimdir. Allah, Rahman'dır, yani nimetini mü'min ile kafir arasında fark gözetmeksizin herkese cömertce verir. Allah, Rahimdir, nimetini sadece kendine yönelenlere verir, kendine yönelmeyenleri kendi haline bırakır.

Allah'ın kendilerine nimet verdikleri kişiler, kendine gelmenin zevkini sürekli yaşarlarken, kendilerine nimet vermedikleri kişiler ise, asla kendilerine gelemeler ve sıkıntılardan kurtulamazlar.

Allah, “Rahmaniyet”i gereği ama (kör) olanlar ile ama (kör) olmayanları birbirinden farklı görmemelerine karşın, “Rahimiyet”i gereği ama (kör) olanlar ile ama (kör) olmayanları birbirinden ayırır. Ama (kör) olanlar Allah'ın gazabına uğrayanlar ve dalalete sevkettikleri, ama (kör) olmayanlar ise nimet verdikleridir.

Salah (Namaz)

Salah, ALLAH'a yönelmek, ALLAH ile beraber olmak, ALLAH'ın huzurunda olmak anlamlarına gelir. Ezan okunurken söylenen "Hayye alessalah" ifadesi,"Haydin SALAT'a, Haydin ALLAH ile beraber olmaya, Haydin ALLAH'ın huzuruna" demektir.

Peki şimdi size soruyorum: Biz camiden çıkınca veya seccadeden ayrılınca; ALLAH'tan, ALLAH'ın huzurundan ayrılmış mı oluyoruz?... Her an O'nunla beraber değil miyiz?... Her an O'nun huzurunda değil miyiz?...

O'nunla beraber olmayan, O'nun huzurunda olmayan var mı? "YOK". Fakat, O'nu bilmeyen, O'nunla her an birlikte olduğunun bilincinde olmayan, O'nun her an huzurunda olduğunun farkında olmayan,7-8 milyar insan var.

Bu farkındalığı yaşayanları tenzih ederim.

Namaz Kılarken Kime Secde Ediyoruz?

Namaz kılan müslüman kardeşlerime soruyorum: "Allah'tan başkasına secde eder misiniz? diye.

"Hayır, Allah'tan başkasına secde etmeyiz." diyorlar. Peki, "Namaz kılarken nereye secde ediyorsunuz?" diye tekrar soruyorum. "Yere, halıya veya seccadeye" diye cevap veriyorlar. Peki, diyorum, "Hani Allah'tan başkasına secde etmeyiz" diyordunuz, "Bunu nasıl açıklayacaksınız?" diyorum. Şaşırıp kalıyorlar.

Siz bu işe ne dersiniz?

Namaz

Dört farklı şekilde kılınan namaz vardır:

1.Gaflet halinde kılınan namaz:

"Vay o namaz kılanların haline, kıldıkları namazdan gafildirler" (Maun 4)

"Ey iman edenler, sekr halinde iken namaza yaklaşmayın" (Nisa 43) gibi ayetler, gaflet içinde iken, sekr halinde iken, uykulu bir halde iken, namazdan uzak durulmasını emrederken, bu halde namaz kılanların, kendilerine gelmek için, gaflet halinden, uykulu halden kurtulmaları için çaba göstermeleri gerekmez mi?

2.İhsan seviyesinde kılınan namaz:

Bu namaz, her ne kadar biz Allah'ı görmüyorsak da "O" bizi görüyor, bilinciyle kılınan namazdır. Bu namaz "Ebrar"ın kıldığı namazdır.

3.Hakikati idrak edenlerin kıldıkları namaz:

Bu namaz, her an Allah'la beraber olduğunun farkında olan, Hakk-al yakın seviyesinde, kendinden konuşanın, kendinden işitenin, kendinden işleyenin, ibadet halinde olanın Hakk olduğunun bilincine ulaşanların kıldıkları namazdır.

4.Marifetullaha ermiş olanların kıldıkları namaz:

Bu namaz, erenlerin, evliyanın, enbiyanın, her an Hakk ile beraber olmakla beraber, zahiren halk ile birlikte olabilen, sorumluluklarını en güzel bir şekilde yerine getirebilenlerin, Arif-i Billah'ların (B sırrı ile Allah'a inanların) kıldıkları namazdır.

Bayramı Önceden Yaşamak

Sevgili dostlarım;

Onbir ay cennette yaşar gibi yaşarken,

Yeme, içme ve eşimizle birliktelik her zaman serbestken,

Ramazan ayında sahurdan iftara kadar bu fiillerimiz sınırlandırılmışken,

Sadece iftar ile sahur arasında bu fiillere izin verilmişken,

Hatta, Ramazan ayının (itikaf için) son on gününde,

Hz. Muhammed (SAV)'in mescide kapanarak, herşeyden tamamen uzaklaştığını, ve bizlere de bunu tavsiye ettiğini düşündüğümde, Ramazan ayının neden bu kadar önemli olduğunu anlamaya çalıştım.

En sonunda, Ramazan ayının;

Bizim, yemeye, içmeye ve cinselliğe gereksinimi olmayan bir varlık olduğumuzun farkındalığına ulaşmamız için, disiplinli bir uygulamanın yapıldığı bir ay olduğunu, farkettim.

Hatta, cennet hayatında herşeyin serbest olmasına rağmen, serbest olan şeyleri (yeme, içme, cinsellik gibi) yapmasak bile, hastalığın ve ölümün olmayacağı bilgisinin bize verilmesinin, bir işaret olduğunu anladım.

Bu farkındalığa, uygulamalı olarak ulaşmanın sonunda ise, bayram yapmaya hakkımızın olduğunu öğrendim.

Bu nedenle RAMAZAN;

Benim için bir BAYRAM sevinciyle yaşanacak bir ay oldu ve ben BAYRAM'ımı şimdiden yaşamaya başladım.

DARISI HEPİMİZİN BAŞINA....

Korku İle Ümit Arası

Tarih boyunca insanlar bilemedikleri, anlayamadıkları ve kendilerine zarar veren varlıklardan hep korkmuşlardır.

Korktukları varlıklara karşı kendilerini koruma ihtiyacı hissetmişlerdir. Korktukları varlıkların sırlarını çözdüklerinde, onları kendi arzu ve istekleri doğrultusunda kullanmaya çalışmışlardır.

Tanrı kavramı da bu korkuların bir sonucu olarak gelişmiştir.

İlk zamanlarda insanlar korktukları varlıkları "Tanrı" olarak tanımladıkları için, dinlerin temelini "korku" faktörü oluşturmuştur.

İnsanlar ilk zamanlarda kendilerine korku veren varlıklar ile iyi geçindiklerinde onların kendilerine zarar vermediklerini, onları kızdırlarsa çok kötü sonuçlarla karşılaştıklarını görmüşlerdir.

Bu nedenle onları kızdırmayacak şekilde söylemlerde bulunmuşlar, onların hoşlarına gidecek tavır ve davranışlarda bulunmuşlardır.

Bu durumda, "Tanrı" kavramı bir korku unsuru olarak insan yaşamında büyük bir yer almıştır...

İbrahimi dinlerden olan Musevilik inancında korku faktörü, İsevilik inancında sevgi faktörü ön plandadır...

İslam dininde ise hem korku, hem de sevgi faktörü birlikte dir...

İslam dinini bütünsel olarak kavrayamayanlarda korku faktörü ön planda iken, İslam dinini bütünsel olarak kavrayabilenlerde sevgi faktörü ön plana geçmiştir. Bu

nedenle, semavi dinler veya İbrahimi dinler olarak tanımlanan dinlerde, korku ve sevgi faktörü her zaman geçerli olmuştur.

İyi bir müslümanın "korku ve ümit" arasında olması gerektiği sürekli olarak vurgulanır.

Çünkü;

Henüz olgunlaşmamış, kemale ermemiş bir müslümanın "Korku ve ümit" arasında olması, onun hem kendisine hem de topluma zarar verecek söylemlerde bulunmamasına, olumsuz tavır ve davranışlardan uzak kalmasına, güzel ahlak sahibi olmasına yol açacaktır.

Gaflet uykusundan uyanmış, olgunlaşmış, kemale ermiş, aydınlanmış müslümanlarda bu kavramlar (korku ve sevgi) çok daha farklı şekilde algılanmıştır.

Olayların içyüzünü (hakikatini) daha iyi kavrayan bu kişilerde, tüm insanları sevgi ve muhabbetle kucaklayacak bir bakış açısı gelişmiştir.

Bugün, bu bakış açısı (Rahmani bir bakış) ile insanlara yaklaşabilen kişilere gereksinim vardır.

4. BÖLÜM

Uyanmak, “Ama” lıktan kurtulmak, Yakine Ermek

Uyanmak nedir? “Ama” lıktan kurtulmak ne anlama gelir? Sidre-i müntehayı aşmak ne demek? Yakine ermek ne demektir? gibi sorular bugün cevaplanması gereken en önemli sorulardır.

En azından bilgi düzeyinde bu kavramlar bilinmelidir. Bu kavramları bilmek bile uyanışa bir vesiledir. Eğer bu kavramlar bilinirse, kişinin hayatında çok büyük açılımlar gerçekleşir.

Birçok sorunun cevabı "Allah" kelimesinde saklıdır...

"Allah" kelimesinin anlamına vakıf olan, uyanır, yakine erer, ama'lıktan kurtulur. Bu nedenle "Allah" kelimesinin manasını iyi bilmek gerekir.

Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?

Yakine ermeyi özet olarak;

"Kenzimizden (ÖZ'ümüzden) başkasının olmadığını farkına varmak" diyebiliriz.

"Görünen ve görünmeyen, bilinen ve bilinmeyen herşeyden öte bir varlık olduğumuzun idrakine ulaşmak" diyebiliriz.

Aynı zamanda;

Görünen ve görünmeyen, bilinen ve bilinmeyen herşeyin kenzimize (hazinemize, ÖZ'ümüze) ait olduğunun bilincine ulaşmak" diyebiliriz.

Uyanmanın İlk Belirtisi Nedir?

Ölmeden önce uyanmamış olanlar (ama olanlar), ahirete gittiklerinde yaptıklarının karşılıklarını göreceklerdir. Çünkü, burada ölmeden önce uyanmamış olanlar, ya cennete, ya da cehenneme gideceklerdir. Ölmeden önce uyanmış olanlar da, hem uykuda olanların cennete girmeleri için gerekli yardımı yaparlarken, hem de uykuda olanları uyandırmakla görevlendirilirler.

Eğer, uykuda olanları uyandırabilirlerse, uykudan uyandırdıkları ile, sonsuza kadar birlikte olma hakkını kazanmış olurlar. Eğer uyandıramazlarsa, sonsuza kadar yalnız kalma (ehadiyette, teklikte kalma) durumuyla karşı karşıya kalırlar... Uykuda olanlar, sonsuza kadar uykuda olanlarla, uyanmış olanlar da, sonsuza kadar uyanmış olanlarla birlikte olacaklardır.

"Uyanmanın ilk belirtisi nedir?" dersenez;

"Kişiyi sıkıntıya sokan tüm kavramlardan (herşeyden) kurtularak, kişiye huzur veren tüm kavramlarla (herşey ile), yaşamlarını sonsuza kadar sürdürmektir" derim.

İlk uyanış anında, insanın içinde bir korku ve ürperme olur, "Bana ne oluyor?" diye...

Uyandıktan hemen sonra yaşadığı bu korku sona erer, içinde tarifi mümkün olmayan bir rahatlama ve huzur olur. Bir süre geçtikten sonra, diğer insanlara karşı o ana kadar hissetmediği müthiş bir sevgi hisseder. Daha sonra da, bu sevgi hissi onun sözlerinin ve davranışlarının güzelleşmesine yol açar.

Bu kişi, en sonunda herkesin sevip saydığı çok değerli bir insan haline dönüşür...

Uyuyan Kişi Uyanınca...

Ramazanda oruçlu olan bir kişinin uyuduğunu, uykusunda rüya görürken yiyip içtiğini, daha sonra uyandığını farzedelim.

Bu kişinin orucu bozuldu mu? Bozulmadı mı? diye bir soru sorsam, hemen "Bozulmadı" dersiniz.

Öğle ezanı okunurken bir kişinin uyuduğunu, uykusunda rüya görürken öğle namazını kıldığını, daha sonra uyandığını farzedelim.

Bu kişinin namazını yeniden kılması gerekir mi? gerekmez mi? diye bir soru sorsam, hemen "Gerekir" dersiniz.

Uykuda olan bir kişinin, uykusunda rüya görürken bir adamı öldürdüğünü, tam polislerin yakalayacakları sırada uyandığını farzedelim.

Bu kişiyi hapse atarlar mı? Atmazlar mı? diye bir soru sorsam, hemen "Atmazlar" dersiniz.

Uykuda olan bir kişinin, uykusunda rüya görürken çok zengin olduğunu, daha sonra uyandığını farzedelim.

Bu kişinin zenginliğinin bir önemi kalır mı? Kalmaz mı? diye bir soru sorsam, hemen "Kalmaz" dersiniz.

Uykuda olan bir kişinin, uykusunda rüya görürken gırtlığına kadar borç içinde olduğunu, daha sonra uyandığını farzedelim.

Bu kişinin borçlarını ödemesi gerekir mi? Gerekmez mi? diye bir soru sorsam, hemen "Gerekmez" dersiniz.

Demekki;

Uykuda iken yapılan fiillerin, ister iyi olsun, isterse kötü olsun, uyanınca hiçbir önemi kalmıyor.

İşte bunun gibi, birinci uyanışı gerçekleşen bir kişi de, rüyasında kendi yaptıklarının ve başkalarının yaptıklarının hiçbir önemi olmadığını anlar. Ve, hayretler içinde kalır, içinde çok büyük bir rahatlama hisseder.

Uyanan bir kişi de, uyanık iken her yaptığı fiilin, karşılığını göreceğinin farkına vardığı için de, asla kendisini zor duruma düşürecek bir söz söylemez ve olumsuz davranışlarda bulunmaz, olgun, kamil ve güzel ahlaklı bir insan olur.

İkinci Uyanış (Marifete Ermek)

Akla şöyle bir soru gelebilir: Hocam, tamam 1. uyanışı anladık da, ikinci. uyanış nedir?

İkinci uyanış, birinci uyanışı gerçekleştirmiş olanların anlayabileceği bir durumdur, "Farkındalığın farkındalığı" diye anlatılmaya çalışılan haldir, tasavvufta "Marifete ermek" kavramıyla ifade edilen güzelliştir.

Teklik bilincinden tekrar ikilik ve çokluk boyutuna geçmektir. Fakat, bu önceden yaşanan ikilik ve çokluk boyutu değildir. Bu boyut, bilim insanlarının, "Paralel Evrenler" ve "İççe evrenler" kavramıyla anlatmaya çalıştıkları boyuttur. Bu boyutu ancak bu boyutta yaşayanlar anlayabilir, bu boyut sadece yaşanır, anlatılması mümkün değildir.

Evrenle bütünleşerek, BİR olanla BİR'likte olan kişi, birinci uyanışını tamamen gerçekleştirmiş, sükunete, sessizliğe, dinginliğe ve huzura ulaşmıştır. Kendisinden başka bir varlık kalmadığı için, artık tüm fiiller, sıfatlar ve esmalar kendinden kendinedir,

Yani;

Gören de kendisi, görünen de kendisidir,

Seslenen de kendisi, işiten de kendisidir,

Bilen de kendisi, bilinen de kendisidir,

Öven de kendisi, övülen de kendisidir,

Seven de kendisi, sevilen de kendisidir,

Aşık da kendisi, maşuk da kendisidir,

İbadet eden de kendisi, ibadet edilen de kendisidir.

Bu kişi; kuantum fizikçilerinin, "Kendi kendini gözleyen evren" diye ifade etmeye çalıştıkları hali yaşamaktadır.

Farkındalığın farkındalığına ulaşan, ikinci uyanışını gerçekleştiren ve marifete erenler, uykuda olanları uyandırmak (Birinci uyanışlarını sağlamak) için;

Kendilerinin uykuda olduklarını, rüya görmekte olduklarını, aslında, kendilerinden başka kimsenin olmadığını, şu anda yaşamakta oldukları herşeyin gelip geçici şeyler olduğunu, kendisinin bile bir görüntüden ibaret olduğunu, uyandıkları zaman bunu anlayacaklarını, onlara söylerler.

Birinci uyanışını gerçekleştirmiş olanları, aslında uyanmış olduğunu zanneden, ikinci uyanışı henüz gerçekleşmemiş kişileri uyandırmak için ise;

Kendilerinin gerçekte uykuda olduklarını, kendilerini uyanmış zannettiklerini, kendilerinden başka kimsenin olmadığı düşüncesinin doğru olmadığını, şu anda yaşadıkları herşeyin tamamen gerçek olduğunu, herkesin gerçek olduğunu, kendisinin de gerçek olduğunu, daha önceden bildikleri herşeyin doğru olduğunu, kendilerinin bir toplum içinde yaşadıklarını, toplumun kurallarına uymanın kendileri için çok önemli olduğunu, kim ne yaparsa yapsın karşılığını kesinlikle göreceklerini onlara söylerler.

Ne mutlu Farkındalığın Farkındalığına Ulaşanlara !!!

Ne mutlu Marifete Erenlere !!!

Ne mutlu başkalarını da Marifete Erdirebilenlere!!!

5. BÖLÜM

Bizim G/ÖZ'ümüz

Bizim beynimiz, dışarıdaki görüntüleri gözümüz ile algılar. Gözümüz, aslında ÖZ'ümüzün dışarı açılan bir penceresidir.

ÖZ'ümüz, gözümüz aracılığıyla bu boyutta 400 ile 700 nanometrelik dalga ve titreşimleri, madde olarak algılamaktadır.

ÖZ'ümüz, 400 ile 700 nanometrelik dalga ve titreşimlerden çok daha küçüklerini algılayabildiği gibi çok daha yüksek dalga ve titreşimleri de algılama özelliğine sahiptir.

Bunun için boyut atlama zorunluluğu vardır.

Bu boyut atlama işlemi, ya fiziki olarak ölerek veya ölmeden önce ölecek (yani uyanarak) gerçekleşir. Bazı kişilerin doğuştan farklı boyutları algılayabilme yetenekleri vardır. Bazı kişiler de özel çalışmalar yaparak bu algılama yeteneklerini geliştirebilmektedirler.

Boyut atlandığında;

Bizim G/ÖZ'ümüz, daha yüksek dalga ve titreşimleri algılar hale gelir.

En son boyutta;

ÖZ kendi ÖZ'ünü müşahede eder, ancak bu dile gelmez, gelemez...

Çünkü o boyutta dil kalmaz, söz kalmaz.

ÖZ'ümle Muhabbet

Kendi özüme sordum:

"Uykuda olanlar, uyanık taklidi yapabilirler mi?" diye.

"Hayır, yapamazlar" dedi.

Tekrar sordum:

"Uyanık olanlar, uykuda taklidi yapabilirler mi?" diye.

"Evet, yapabilirler" dedi.

Peki; "Uyanık olanların uykuda taklidi yaptıklarını uykuda olanlar anlayabilirler mi? diye sordum.

"Hayır, anlayamazlar" dedi.

Yine sordum: "Uyanık olanların uykuda taklidi yaptıklarını uyanık olanlar anlayabilirler mi? diye.

"Evet, anlayabilirler" dedi.

"Peki, bildiğin bir uyanık var mı?" diye sordum.

"Var" dedi.

"Kim?" dedim.

"O" dedi.

"O zaman, uykuda taklidi yapan O mu?" dedim.

"Evet" dedi.

"Peki, bunu sen nereden biliyorsun?" dedim.

"Ben O'yum, hala anlayamadın mı?" dedi.

O AN anladım ki; Bütün rolleri oynayan, uykuda ve uyanık taklidi yapan O imiş...

Ben de O'ndan gayri değilmişim...

Biz O'ndan Gayrı Değiliz

Beş duyumuzla algıladığımız nesnelere biz “VAR” deriz. Algılayamadıklarımıza da “YOK” deriz.

Ancak;

Bir şeyin görünüyor olması onun var olduğunu göstermez, görünmüyor olması da yok olduğunu göstermez.

Onun için evreni görüyor olmamız evrenin var olduğunu göstermez.

Uykuda, rüyamızda gördüğümüz nesnelere beş duyumuzla algılamamıza rağmen uyanınca hepsinin birdenbire kaybolması bunun kanıtıdır.

Tüm görünen herşey yok olabilir, ama gören gerçektir, işiten gerçektir, bilen gerçektir.

Onun için bizim bedenimiz bir görüntü olsa bile BİZ gerçeğiz.

Çünkü biz göreniz, işiteniz ve bileniz.

Bedenimiz bir görüntüden ibaret olsa bile biz VARIZ.

Ve bütün görüntüleri oluşturan ve seyreden de BİZ'iz,

Bizim ÖZ'ümüzdür...

Biz de O'ndan gayrı değiliz.

Bildiklerimizi Paylaşmak

Sevgili dostlarım,

"Kendini bilen, Rabbini bilir" hadisine göre, Rabbimizi tanıyabilmek için kendimizi bilmek mecburiyeti vardır.

Onun için kendi kimliğimizin ne olduğunu ne olmadığını öğrenmek zorundayız.

Bu konuda konuşanların, genellikle kendilerini bilmeden konuştuklarını, yazdıklarını müşahede ettiğimiz için sınırlı imkanlar çerçevesinde gerçekleri dile getirmeye çalışıyoruz, hiçbir kimseye çatmadan, kimseyi incitmeden, kimseyi sorgulamadan, eleştirmeden...

Bu nedenle;

Bizi eleştirenlere de, bize destek verenlere de "Eyvallah" deyip geçiyoruz, kimseyi kırmamak, incitmemek için...

Her insan, her müslüman kendi bildiklerini özgürce paylaşmalı ve paylaşabilmeli...

Ancak,

Her doğruyu da her yerde söylememeli...

İnsanların akıllarının alabileceği kadarını dile getirmeli..

Kapasitesi yüksek, kültür altyapısı müsait, samimi ve güzel ahlak sahibi olan kişilerden ise önemli bilgiler gizlenmemeli...

Hakikate ve marifete vakıf olanların sorumluluklarını en güzel bir şekilde yerine getirebilmeleri için her türlü kolaylık sağlanmalı, gereken destek verilmelidir.

6. BÖLÜM

ÖZ'DEN YANSIYANLAR

Kur'an'ı Kerim;
Kıyamet kopmadan (uyanış gerçekleşmeden) önceki
Son mesajdır...
Bu mesajı anlayabilenler uyanmışlar,
Anlayamayanlar ise henüz uyanamamışlardır...
Bununla birlikte;
Bugünlerde mesajı anlayabilenlerin sayısı hızla artmakta,
Tüm insanlığın birdenbire uyanma vakti yaklaşmaktadır...
Bu durum ehline malumdur...
Uyananlara da, henüz uyanmamış olanlara da selam ola...

"Oku!" hitabını ancak uyanık olanlar duyabilir.

Uykuda olanlar oyun oynamayı severler,
Tıpkı çocukların oyun oynamayı sevdiği gibi...
Uyanmış olanlar da uykuda olanları severler,
Tıpkı annelerin çocuklarını sevdiği gibi...
Ayık olanlar ise;
Hem uykuda olanları hem de uyanmış olanları severler,
Tıpkı CAN'ları seven CANAN'lar gibi...

Uykusu hafif olana,
Uyanmak isteyene,
Bir sesleniş, bir dokunuş bile yeter.

İlk uyanışını gerçekleştiren bir kişi için,
Vaktin (zamanın) bir önemi kalmaz...
İkinci uyanışını gerçekleştiren bir kişi için ise vakit,
Gönül alma vaktidir...

Öyle bir söz söyleyiniz ki,
Çift anlamlı olsun,
Hem uykuda olanlar,
Hem de uyanık olanlar istifade etsin.

İnsanları uyandırmak için ne söylediğiniz değil,
Nasıl söylediğiniz önemlidir...
Bununla birlikte;
Güzel şeyler söylerseniz daha iyi olur...

Uykuda iken rüya görmekte olan bir kişi uyanınca;
Önce susar,
İyice uyanınca, uykuda olanlarla değil,
Uyanık kişilerle konuşur,
Daha sonra uykuda olanları uyandırmak için konuşur,
En sonunda da canı isterse konuşur, istemezse konuşmaz.

Uykuda olan bir kişi için görüntü, bir örtüdür...
Uyanmış olan bir kişi için görüntü, gerçeğin bir tecellisidir,
Yansımasıdır..

Uyanık olanların sözlerini uykuda olanlar değil,
Uyanık olanlar anlar.

Uyananlar;
Önce uyanmak isteyenlerin anlattıklarını dinlerler,
Sonra uyanmak isteyenler tarafından
Büyük bir zevkle dinlenirler,
Daha sonra huzur içinde dinlenirler.
En sonunda da herkesi DİNlendirirler.

Hakikatte;
Uyanmakta olan bir kişi önce "HU" der.
Uyanınca da SUSAR.

Uyumak istiyorsanız;
Bildiklerinizin doğru olduğunu kabul edin.
Uyanmak istiyorsanız;
Bildiklerinizin tam tersinin doğru olabileceğini düşünün.

Uyananlar,
Uyuyanları uyandırmak için,
Uyananlarla da muhabbet etmek için konuşurlar.

Bir kişiye "Uykuda" diyenin kendisi uykudadır.

Herkesi uykuda görenlerin kendileri uykudadır.
Herkesi uyanmış olarak görebilenler ise uyanmıştır.

Gaflet uykusunda olan kişi için, vakit nakittir.
Gaflet uykusundan uyanan bir kişi için ise vakit,
Gönül alma vaktidir...

Mıknatıs ancak demir tozunu çeker, çeri çöpü çekmez...
Uyananlar da uyananları çeker, uykuda olanları değil..

Uykuda olanlar uyanık taklidi yapamazlar...
Rahat olun...

Uyanık olanlar uykuda taklidi yapabilirler...
Dikkatli olun...

Uyanık olanlar uykuda taklidi yapabilirler,
Uyanık olanların uykuda taklidi yaptığını sadece
Uyanıklar farkedebilir, bilebilir.

Senin başına çorap öreni farketmedikçe
Uyanmış sayılmazsın...

Rüya ile gerçeğin aynılığını idrak eden kişi uyanmıştır.

Uyanmış olan birinin isteği (Allah dostunun duası),
Yazılmış olan kaderi bile değiştirir...

Uykuda olanların kaderini uyanık olan biri yazar...
Uyanmış olan ise kendi kaderini kendi yazar...
Hatta uykuda olanların kaderlerini de uyanmış olanlar yazar...
Uykuda olanlara duyurulur...

Unutan kişi zikir yapar, hatırlamak için...
Akli başına gelen, uyanan ne yapar bilir misiniz? Dilediğini...
Fakat O;
Hayırdan, iyilikten ve güzellikten başka birşey yapamaz.

Uykuda olanların akli farklı çalışır,
Uyanmış olanların akli farklı çalışır.
Uykuda olanların akli ile Mevla bulunmaz....
Uyanmış olanlar da Mevla'yı aramaz.....

Dile gelen tüm sözleri benimsiyebiliyorsanız,
Siz birinci uyanışınızı gerçekleştirmişsiniz demektir.
Eğer, insanlara yararlı olan sözleri benimseyip,
Yararsız olanları benimsemiyorsanız,
İkinci uyanışınızı da gerçekleştirmişsiniz demektir.

Herhangi bir kişi,
Diğer insanlardan uzak durmaktan,
Yalnızlıktan zevk alır hale gelmişse,
O kişinin ilk uyanışı gerçekleşmiş demektir.

Aynı kişi,
Diğer insanlara yakın olmaktan,
Onlarla birlikte olmaktan da zevk alır hale gelmişse,
O kişinin ikinci uyanışı gerçekleşmiş demektir.

Öleceğini düşünen kişi hala uykuda sayılır.

Burada (dünyada) hakikatin farkına varamayan,
Hiçbir zaman hakikatin farkına varamaz.

Herşey burada anlaşılır ve yaşanır.
Herşey BİR ANdır, O da şu ANdır.

Bir ilahide;
"Seher vakti bülbüller nede güzel öterler"
Diye bir mısrayı duymuşsunuzdur.

Her tarafın zifiri karanlık olduğu böyle bir zamanda;
Uyanık olan bülbüllerin ötüşünü,
Duyabiliyor musunuz?

Farkındalıklarını paylaşanların farkındalıkları hızla artar,
Farkındalıkları artanların da gerçek uyanışları yakındır.

Ne mutlu farkındalığın farkındalığına ulaşanlara !!!
Ne mutlu hakikati idrak ederek, marifete erenlere !!!

İnsan insanın aynasıdır.
İki insan karşı karşıya geldiğinde
Karşısındakinin kendi (kenzi, hazinesi, özü) olduğunu bilirse,
Uyanmış demektir.

Ayna, uykuda olanları uyutur,
Uyanıkların uyanıklılıklarını artırır.

Uykusunu alamamış olanları uyandırmamak içindir,
Susmalarım..

Yeni uyanmakta olanları motive etmek içindir,
Tebessümlerim...

Uyanmış olanların neşelerini arttırmak içindir,
Gülmelerim...

Sevilmek isteyenleri de rahatlatmak, huzura erdirmek içindir,
Sevmelerim...

Anlayanlara.....

Uykuda iken;
Beynimizin oluşturduğu görüntüleri
Beynimizle seyrettiğimizizin,

Uyanık iken;
Rabbimizin oluşturduğu görüntüleri
Rabbimizle seyrettiğimizizin,

Ama'lıktan (körlükten) kurtulunca da;
ÖZ'ümüzün oluşturduğu görüntüleri
ÖZ'ümüzle seyrettiğimizizin idrakine ulaşırız.

Uykularında kabuslu bir rüya görenler,
Kendi kendilerine sayıklar dururlar.

Uykularında güzel bir rüya görenler,
Şarkılar ve türküler söyler dururlar.

Uyandığını zannedenler,
Kendi kendilerine güler dururlar,
Uykuda olanları uyandırmak için de,
Hep aynı şeyleri söyler dururlar.

Gerçekten uyananlar ise,
Kendilerini kendilerinde bularak,
Zevk ve sefa içinde yüzer dururlar.

Uyanmanın ilk belirtisi zihnin susmasıdır,
Tüm kavramların anlamını kaybetmesidir,
Hiçbirşeyin kişiye zevk vermemesidir,
Fakat bu durumdan da bir rahatsızlık duyulmamasıdır.

Uyanmış olan bir kişi uyandığından emindir,
Ve hiçbir kimseye de "Ben uyandım mı?" diye sormaz...

Uyanmış olan bir kişi;
Hem uyuyanları hem de uyanmış olanları net olarak görür...

"Her nefis ölümü tadacaktır" demek,
"Herkes uyanış (diriliş) denen güzelliğı yaşayacaktır" demektir.

Bu uyanışı er veya geç herkes yaşayacaktır...
Ne mutlu bu güzelliğı bu dünyada yaşarken yaşayabilenlere !!!

Diğer vakitlerde okunan ezan ile sabah ezanı arasındaki fark;
"Essalatü Hayrun minennevm" ifadesidir.

Bu ifade "SALAT (namaz) UYKUDAN HAYIRLIDIR"
Anlamına gelir.

Yani, Ey insanlar;
"Uykudan bir an önce UYANIN,
Her an ALLAH'ın huzurunda olduğunuzun ve,
Her an ALLAH ile birlikteliğinizin farkına varın" demektir.

Ne mutlu UYANANLARA !!!
Ne mutlu bu farkındalığa ULAŞANLARA !!!

Ölmeden önce uyanan (Hakikati idrak eden) bir kişi için,
Artık ölümün bir anlamı kalmaz...
Hatta ölümsüzlüğün bile....

Uyanıklığından da uyanan (Marifete eren) bir kişi için ise,
Herşey tekrar anlam kazanır....

Çünkü herşeye anlam kazandıran,
Artık kendisidir.

Kendine gelen kişi, kendine gelmeyenleri dinler,
Kendine gelenlerle konuşur.

Kendini bilmeyen kimse ne söylese boştur,
Kendini bilen kimse ne söylese hoştur.

AN'maktan geçtik, YAN'maktan geçtik,
Elhamdülillah...

Artık şimdi, UYAN'ma zamanı...

Kendimize gelme,
Kendimizi bilme zamanı...

Kendine gelenlere,
Kendini bilenlere,
Haddini bilenlere,
NE MUTLU !!!

Hep birlikte yaşıyor olabiliriz...
Hep birlikte cennete girebiliriz...
Hep birlikte huzura erebiliriz...

Ancak;
Cennetten geçebilmek,
Sidreyi aşabilmek,
Miracı gerçekleştirmek,
TEK'liğe ulaşanlara nasip oluyor...

Hiçbir kimse, bir başkasını uyandıramıyor...
İnsan bu gerçeği, kendi kendine uyandığı zaman anlıyor...
Kendinden başkasının olmadığını...
Herşeyin kendinden kendine olduğunu...

Selam olsun kendini bilenlere !!!
Selam olsun haddini bilenlere !!!
Selam olsun Rabbini bilenlere !!!

Kendini bilen insanlar;
Kendini bilmeyenlere karşı anlayışla,
Kendini bilenlere ise hoşça bir bakışla yaklaşırlar.

Kendine gelmeye çalışanlar;
Kendini bilenlere yaklaşırlarken,
Kendini bilmeyenlerden ise hızla uzaklaşırlar.

Kendini bilmeyenler;
Kendini bilenlerden hızla uzaklaşırlarken,
Kendine gelmeye çalışanları da kandırmaya çalışırlar.

Bu yaşamakta olduğumuz hayat filmi,
Kendini bilmeyenler için bir rüya,
Kendini bilenler için açık bir gerçektir.

Ey arayışta olan kişi;
Kimi zikredersen et, neyi zikredersen et,
En sonunda zikreden de, zikredilen de
Kendin olduğunu anlarsın.

"BİZ"i ancak kendini bilenler bilir.

Kendini bilen bir kişi guru (ya) gürültüye pabuç bırakmaz...

Kendini bilen bir kişi,
Ne guruya, ne de yaşa para vermez...

Gurunun zaten paraya ihtiyacı yoktur.
Yaş da zaten beş para etmez.

Kendini bilen bir kişi,
Ne gurunun, ne de yaşın arkasından gitmez..

Kendini bilmenin en kolay yolu,
Kendini bilenlerle birlikte olmaktır...

Kendine gelenler,
Kendilerini kendi aynalarında apaçık görürler...

Kişi, kendine gelince, kendini bilince,
Rüyalar gerçek olur...

Kendimizi okumak demek,
Kendi hayat filmimizi yaşayarak izlemek demektir.

Kendinden seslenenin ve kime seslendiğinin farkında olanlara,
SELAM OLSUN !!!

Kendine gelmenin ilk işareti susmaktır.

Kendini bilen kişi;
Sevdiğinin gerçek kimliğini bildiği için,
O'nu sonsuza kadar gerçek bir sevgiyle sever ve,
O'nun sevgisi sürekli olarak artar.

Kendinden geçerek, kendine gelebilene,
Kendine gelip de, tekrar kendinden geçebilene,
AŞK OLSUN !!!

"B" sırrını yaşayan Arif-i B'illah'lara SELAM olsun !!!
Bilincini arındıranlara SELAM olsun !!!
Kendini bilenlere SELAM olsun !!!

Kendini, Rabbini ve Haddini bilen ne istediğini bilir ve
O, ne isterse anında olur.

Kendini bilen bir kişi;
Hiçbir kimseye hesap sormaz,
Hiçbir kimseye de hesap vermez...

Kişi kendini çözdükçe,
Bütün sırlar çözülmeye başlar.

Kendini bilmeyenlerin hayalleri,
Kendini bilenlerin rüyalarıdır.

O'nu kendinde bulamayanlar ne düşünürlerse düşünsünler
Bir yararı olur mu?

O'nu kendinde bulanların da düşünmelerine gerek olur mu?

Kendinden geçemeyenler;
Kendilerine gelemmezler.

Gerçek aşkı yaşamak isteyenler,
Gerçek sevgiyi arayanlar,
Gerçek huzura ermek isteyenler,
Bir an önce kendilerine gelsinler,
Bir an önce kendilerini bulsunlar...

Kendini bilen aşık;
Heryerde maşuku ile birlikteyken,
Kendini bilmeyen aşık ise;
Sürekli olarak maşukunu düşünür..

Kendini bilmeyenlerin aşkı;
Karşılıklıdır ve kısa sürer,
Kendini bilenlerin aşkı ise
Karşılıksızdır ve sonsuza kadar sürer.

Kendine gelen de, kendi kendine aşık olduğunu anlayınca,
Samanlık (evren) seyran olur.

Kendini bilmeyenlerin istek ve arzularının (dualarının),
Bazıları gerçekleşir, bazıları gerçekleşmez.

Kendini bilenlerin istek ve arzularının (dualarının),
Hepsi anında gerçekleşir ama,

Onlar, kendini bilmeyenlerin dualarının gerçekleşmesini değil,
Sadece, kendini bilmeyenlerin kendilerine gelmelerini isterler.

Kendini bilen kendine,
Rabbini bilen Rabbine,
Aşık olur.

Sevgili dostlarım,
Bu gün hiçbir yere gitmeyin...

Sadece kendinize gelin..
Kendinize gelin de,
Nereye giderseniz gidin..
Gidebilerseniz...

Çünkü, kendinize gelirsiniz,
O'ndan başka gidilecek bir yerin olmadığını farkedeceksiniz...

Ne mutlu samimiyetle O'na yönelenlere !!!
Ne mutlu ölmeden önce ölenlere !!!
Ne mutlu ölmeden önce uyananlara !!!
Ne mutlu kendinden geçenlere !!!
Ne mutlu kendine gelenlere !!!
Ne mutlu sevdiklerine kavuşanlara !!!

Aynaya baktığınızda kendinizi görürsünüz...
Aynanın sırrı kaybolduğunda ise,
Kenz'inizi (hazinenizi) görürsünüz.

Kendini bilmeyen bir kişi;
Hiçbirşey bilmezken, herşeyi bildiğini zanneder.

Kendini bilen kişi;
Herşeyin kendisine ait olduğunun farkındadır ve,
Hiçbirşeyi asla kaybetmeyeceğinin bilincindedir.

İkilik ve çokluk,
Kendini ve haddini bilmeyenler için
Sıkıntı ve stres kaynağı iken,
Kendini ve haddini bilenler için
Mutluluk ve neşe kaynağı olur.

Kendine gelenler;
Hepimiz BİRİZ derken,
Kendine gelemeyenler ise,
Sadece BİR İZ üzerindedir.

Kendinize gelme sürecinde gelen ilhamın,
Nereden geldiğini farkedemezsiniz.

Kendinize gelince her gelen ilhamın,
O'ndan geldiğini bilirsiniz.

Kendinden başkasını göremeyen,
Henüz kendine gelememiş demektir.

Ne mutlu kendini "Nokta" olarak görenlere !!!

Kendini bilen bir kişi;
Ne başkasına bir hesap verir,
Ne de bir başkasına hesap sorar,
O'nun hesabı kendisiyledir.

Kendi gerçek kimliğini arayan kişiler,
Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan bir varlık olduklarını
İdrak ettikleri anda,
Gerçek huzura kavuşmuş olacaktırlar...

Kendinde bir varlık görmeyen,
Kendi benliklerinden geçerek,
Kendine gelenlerin başımızın üstünde yerleri vardır,
Onlar her zaman bizim gönlümüzdedir,
Biz de onların gönüllerindeyiz...

Kendini bilen, Rabbini bilir,
Kendine inanan, Rabbine inanır,
Kendini seven, Rabbini sever.

Kişi, ne olmadığını bilmedikçe, ne olduğunu bilemez.

Kendimi seninle, seni de kendimle bildim.

Kendini bilen insanları,
Kendini bilen insanlar sever.

Kendinize gelinceye kadar
Hiçbirşeyin önemi olmadığını anlamaya çalışın.

Kendinize geldikten sonra da
Zaten hiçbirşeyin önemi kalmaz...

Kendinize geldikten sonra,
Herşeye değer kazandıranın
Kendiniz olduğunuzun farkına varırsınız.

Kendini bilmeyenler,
Beyinlerinin kendilerine hükmettiklerini sanırlar...

Kendini bilenler ise,
Beyinlerinin bile bir görüntü olduğunun bilincindedirler...

Biz, kendini bilene de yakınız, bilmeyene de...
Ancak, kendini bilmeyenler bunun farkında değiller...

Elhamdülillah,
Kendimizi kendimizle bildik,
Kendimizi kendimizde bulduk,
Kendimizi kendimizde gördük...

Kendinden geçen için başkası kalmaz,
Kendine gelen de kimseye hesap sormaz.

Kendini bilen ne O'nu ne de kendini arar...

Kendinize iyi bakın...

Kendilerine gelmek için, başkalarına gidenler,
Kendilerine geldikleri zaman, başkaları zannettiklerinin,
Aslında kendileri olduklarını farkederler
Ve hayretler içinde kalırlar...

Kendini bilen,
Kendine gelen,
BEN'i değil,
SEN'i dile getirir.
SEN'i dile getiren ise,
Hakikatte kendini dile getirmiş olur,
Kendini dile getiren de
O'ndan başkası değildir.

Ben sadece kendimi bilirim...
Bir de kendim gibileri bilirim...
Başkaları hakkında ne söyleyebilirim?...

Kendini bilmeyenler kendilerini bir yerlerde zannederler.
Kendini bilenlerin ise nerede olduklarının bir önemi yoktur.

BEN'i bilmeyenler, söylediklerimi anlayamaz...
SİZ'i bilmeyenler, söylediklerinizi hiç anlayamaz...
Kendilerini bilmeyenler ise BİZ'i asla anlayamazlar...

Kendini bilen,
Salatı kendi kendine ikame ettiğinin farkındadır...

Kendini bilen,
Her an uruc (yükseliş) halindedir...
Hakikatte "Uruc", "ÖZ'e dönüş" demektir.

ÖZ'den gelen SÖZ;
Hasta gönüllere ŞİFA,
Arayışta olanlara DEVA,
Kendini bilenlere SEFA olur.

Önemli olan;
Çok konuşmak değil, kısa ve ÖZ konuşmaktır,
ÖZ'den konuşmaktır, ÖZ'ün konuşmasıdır.

Kişinin başına gelen güzellikler kendi ÖZ'ünden,
Sıkıntılar kendi sözündendir.

Hız. Muhammed (sav)'in;
Sözlerine inanan cennete,
Özüne inanan ise ÖZ'e gider.

Selam Olsun O ÖZ'e ulaşanlara !!!

Sevdiklerini ÖZLEYENLER;

Önce, ÖZ'e yönelirler,
Sonra, ÖZ'ü bulurlar,
Daha sonra, ÖZ olurlar,
En sonunda da, ÖZLENEN olurlar.

Bir kişiye teslim olanların;
Konuşmalarının bir önemi yoktur,
Onlar, yalnız teslim olduğu kişi adına konuşabilirler...

Sadece ÖZGÜR olanlar, ÖZ'ü gür olanlar,
Kendi adlarına özgürce konuşabilirler.

Ne mutlu ÖZGÜR olanlara !!!
Ne mutlu ÖZ'ü GÜR olanlara!!!

ÖZGÜR olanların,
ÖZ'leri GÜR olanların,
SÖZ'leri de GÜR olur.

Ne Mutlu ÖZGÜR olanlara !!!
Ne Mutlu ÖZ'leri GÜR olanlara !!!
Ne Mutlu SÖZ'leri GÜR olanlara !!!

Bizim sözümüz;
ÖZ'den gelir, ÖZ'e gider.

Bizim ÖZ'ümüzde;
Gözlerin görmediği,
Kulakların işitmediği,
Akla hayale gelmedik nimetler var.

Özgüven, ÖZ'ünü bilen ve ÖZ'üne güvenen kişilerde bulunur.

Göz, ÖZ'ün kendisini seyrettiği bir penceredir.

BİZ,
ÖZ'ümüz itibarıyla,
Ne ölümlüüz, ne de ölümsüzüz.

YÜZ'ümüz itibarıyla,
Hem ölümlüüz, hem de ölümsüzüz.

BİZ, bir parça değiliz,
Parça olarak algılanan herşeyin ÖZ'üüz, ÖZetiyiz.

"Kendimizi kendimizle bilmek" demek,
"Kenz"imizi "kenz"imizle bilmek,
Hazinemizi hazinemizle bilmek,
"ÖZ"ümüzü "ÖZ"ümüzle bilmek demektir.

Biz evrenin ÖZ'üyüz ve özetiyiz..
Zigotun bizim ÖZ'ümüz ve özetimiz olduğu gibi.

ÖZ kendini bilemez,
ÖZ bir surete büründüğü zaman, kendini bilir
Ve kendisinin o ÖZ'den oluştuğunu fark eder,
Bizim kendimizin kim olduğumuzu ve nasıl oluştuğumuzu
Anladığımız gibi...

ÖZ'ümüzün oluşturduğu varlıkları,
ÖZ'ümüzle müşahede ederken,
ÖZ'ümüzün varlığına inanmamak olur mu?

ÖZ'leri gür olan insanlar ile BİR'likte olanların
ÖZ'leri gür olur...

ÖZ'leri gür olanlar özgürlüğü doyasıya yaşarlar,
Ve sevdiklerine de doyasıya yaşatırlar...

ÖZ'leri gür olan insanlar,
CAN'lıdır, DİRİ'dir,
MUTLU'dur, NEŞE'lidir...
Çevrelerine HUZUR, MUTLULUK ve NEŞE saçarlar...
Çünkü O'nlar;
Her AN BİR ŞEN'dedirler...

ÖZ'e ulaşanların söz söylemesine gerek kalmaz...
Çünkü tüm sözlerin kendilerine ait olduğunun farkındadırlar...

Gözle görünmeyen ve bilinmeyen,
Gözle görünmesi ve bilinmesi asla mümkün olmayan ÖZ,
Gözle görünür ve bilinir bir şekle bürünerek,
Kendi oluşturduğu varlıkları (görüntüleri) seyretmektedir.

Şu AN,
ÖZ'ün ÖZ'ü müşahede ettiği AN'dır.

Muhyiddin-i Arabi'nin;
"Var mısın ki, Yok olmaktan korkuyorsun ?" sözü;
Kendini bilmeyenlerdir,
Kendi bireysel benliğinden kurtulamamış olanlardır.

Kendini bilenler,
ÖZ benliklerine ulaşanlar,
Kendilerinin "VAR" olduklarının
Ve sonsuza kadar "VAR" olacaklarının bilincindedirler...

Hakikatte, herşey BİR'dir.
ÖZ ise TEK'tir.

ÖZ'e ulaşanlar, ÖZ'e ulaşanları her zaman ÖZlerler...
Fakat bu, ÖZ'e ulaşamayanların ÖZlemesi gibi değildir...

Gözle görünmeyen ve bilinmeyen,
Gözle görünmesi ve bilinmesi asla mümkün olmayan ÖZ,
Hem sonlu ve sınırlı olarak görünen ve bilineni,
Hem de sonsuz ve sınırsız olarak görünen ve bilineni
Müşahede etmektedir.

Hakk'tan HALK'a (Öz'den Öz'e) bir mesaj:
"Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden yardım dileriz"
Hakk, Hakk'ı Hakk ile HALK'a söyledi...
Anlayan anladı...
Anlamayan da yakında anlayacak...

Yönelişimiz;
Sıfattan ZAT'adır.
HAYY'dan HU'yadır.
Sözden ve yüzden ÖZ'edir.
Görünen ve bilinenden, görünmeyen ve bilinmeyenedir.
Dönüşümüz;
ZAT'tan sıfatadır.
HU'dan HAYY'yadır.
ÖZ'den yüze ve sözedir.
Görünmeyen ve bilinmeyenden, görünen ve bilinenedir.

ÖZ'den gelen sözler, çok özeldir.

ÖZ'ünü bilenin, SÖZ'ü güzel olur.

ÖZ sizin içinizdedir...
Siz de ÖZ'ün içindesiniz....

Bireysel "Ben"likten kurtularak,
ÖZ "Ben"liğe ulaşanlar,
Gerçek anlamda "VAR" olurlar.

Biz kukla değiliz ve asla kukla olmayız,
Hiçbir kimseyi de kukla olarak görmeyiz ve göremeyiz.

Çünkü Biz;
Hiçbir kimseye ve hiçbir şeye ihtiyacı olmayan,
Özel BİR varlık olduğumuzun farkındayız.

Ne mutlu bu farkındalığa ulaşanlara !!!
Ne mutlu kendi kurduğu tuzaktan kendini kurtarabilenlere !!!
Ne mutlu özgürce yaşayabilenlere !!!

ÖZ'den gelen söz,
Size ÖZ'ünüzü hatırlatır
Ve her an görmekte olduğunuzun
Kendi ÖZ'ünüz olduğunu farkedersiniz...

Gizli Hazine;
Sizin ÖZ'ünüzdedir. Sizin ÖZ'ünüzdür, SİZ'siniz.

Öyle BİR KİTAP olunuz ki;
Sözleriniz tüm insanlara ŞİFA olsun,
ÖZ'ünü arayan ÖZ'ünü SİZ'de bulsun...

Zigot nedir? Bilir misiniz?
Zigot,
Sizin (kalbinizin) mühürlü olduğunuz halinizdir,
Gözünüzün olmadığı (görmediğiniz) halinizdir,
Kulağınızın olmadığı (işitmediğiniz) halinizdir,
Annenizi bilmediğiniz halinizdir,
Kendinizi bilmediğiniz halinizdir.

Zigot diyor ki:
Ben tek bir hücre idim,
İki yüz farklı yüze büründüm,
Sonunda İNSAN diye göründüm.

Birçok sorunun cevabı "Allah" kelimesinde saklıdır...
"Allah" kelimesinin anlamına vakıf olan,
Uyanır, yakine erer, ama'lıktan kurtulur...
Bu nedenle "Allah" kelimesinin manasını iyi bilmek gerekir.
Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?

"Allah'tan başka ilah yok" diye söylediğimizde,
Allah'ın bilinebilen, tanımlanabilen ve müşahede edilebilen
Bir ilah olduğunu ifade etmiş oluyoruz.

"ALLA-HU EKBER" sözünü, sadece EKBER olan söyler.
ZATen hep "O" söylemekte değil mi?
BEN'den de, SEN'den de söyleyen
"O" değil mi?

"Allah, Allah diyen oldukça kıyamet kopmaz" (hadis)
Demek ki, kıyamet kopunca (kişinin uyanışı gerçekleşince),
"Allah, Allah" diyen kimse kalmaz.
"Allah, Allah" diyenler,
"Allah, Allah" diyemez olurlar,
Tat (lal, dilsiz) olurlar.
"Allah'ı bilenin dili tutulur" sözü bunun için söylenmiştir.

"VAR" ile "YOK" "BİR"dir.
"TEK" Ehadiyeti, "BİR" Vahidiyeti ifade eder.
"TEK" ile "BİR" birleşince "TEKBİR" olur.
"TEKBİR" olan ise "ALLAH" tır.
Ve "ALLAH";
Hiçbirşey ile kıyaslanması mümkün olmayan yücelikte "BİR"
VARLIK'tır.
Çünkü;
Kendisiyle kıyaslanabilecek kendinden başka bir varlık yoktur.
"ALLAHU EKBER"

Gerçek kul;
HAKK'a, HAKİKAT'e teslim olmuş,
Özgürce düşünebilen ve yaşayabilen,
Kendini ve Rabbini bilmeyenlere de yardımcı olan,
Herşeyi yerli yerince yapan,
MARİFET ehli bir kişidir.

Bir kişinin;
ALLAH'tan başka hiçbirşeyinin olmaması demek,
Herşeyinin O kişiye ait olması demektir.
Çünkü herşey O (ALLAH)'dur,
Herşey O'ndandır, Herşey HU'dandır.

Marifet;
Aşık (ALLAH) ile Maşuk (KUL)' un
BİR'likte olduğunu bilmektir.

HU (O) ifadesi;
ALLAH için de kullanılır,
ALLAH'ın ZATı için de kullanılır,
İNSAN için de kullanılır.

SEN de O'ndansın,
BEN de O'ndanım...
HERKES ve HERŞEY' de O'ndan.
Ama hiçbirşey "O" değildir.

Allah için,
Allah'la birlikte,
Allah'ın oluşturduğu görüntüleri,
Allah'tan seyretmek,
Ne güzel ...

Allah için,
Allah'la birlikte,
Allah'tan,
Kendimizi seyretmek ise,
Çok daha güzel ...

BİZ,
Bilinmeyen,
Tanımlanmayan,
Müşahede edilemeyen varlıklara "YOK",

Bilinebilen,
Tanımlanabilen,
Müşahede edilebilen varlıklara "VAR", deriz.

Buna göre;
İLÂH YOK, ALLAH VAR'dır.
(La ilahe, İlla ALLAH)

Kur'anda;
Bilinmeyen, tanımlanmayan,
Müşahede edilemeyen varlık İLÂH (HU, ZAT, ÖZ) olarak,
Bilinebilen, tanımlanabilen, müşahede edilebilen varlık ise
ALLAH olarak ifade edilmektedir.

Kur'an'da bazı yerlerde,
"ALLAH" kelimesi işaret zamiri kullanılarak;
Sadece "HÜVE" veya "HU" şeklinde ifade edilmektedir.
Bu kelimelerin türkçe anlamı ise "O" demektir....

"Hüvel evvelü vel ahiru vez zahiru vel batınü"
(Evvel O, Ahir O, Zahir O, Batın O) (Hadid 3)
Cümlesinde olduğu gibi...

Buna benzer birçok örnek verilebilir.

Bu durumda;
"ALLAH" kelimesinin yerine
Sadece "O" demek yeterli olacaktır.

"Allah" kelimesinin yerine "O" ifadesi, başka kişilere
"O"nun hakkında bilgi verileceği zaman kullanılır.

Eğer ortamda başkaları yok ise,

"O" demeye de gerek kalmaz, SUSULUR...

"ALLAHU EKBER" sözünü,
HAKKIYLA söyleyebilen "HİÇ" olur.
Dikkat edin "YOK" olur, demiyorum.
Çünkü "HİÇ" "YOK" tan iyidir.

"Hiç yoktan iyidir" demek,
İlk akla gelen manasıyla,
Bir şeyin hiç olmamasından ise,
Biraz (az bir miktar) olması iyidir, demektir.

"Hiç yoktan iyidir" sözünün gerçek manası;
"HİÇ" kelimesi ile tanımlanan varlığın,
"YOK" kelimesi ile tanımlanan varlıktan daha iyi olmasıdır.

Hz. Muhammed (sav)'in;
"Allah'ın ZAT'ı hakkında tefekkür etmeyiniz"
Diye buyurduğu ZAT,
"HİÇ" kelimesiyle ifade edilen VARLIK'tır.

Onun için;
"HİÇ" "YOK" tan iyidir.

"HİÇ"; Gayb-ı mutlak'ı
(Hiçbir zaman görünmesi ve bilinmesi mümkün olmayanı),
"YOK" da;
Gayb-ı izafiyi (Şu anda görünmeyen ve bilinmeyeni),
Temsil eder.
Onun için "HİÇ" "YOK"tan iyidir.
"HİÇ" olmasaydı, "YOK" olur muydu?

Zaten Hakikatte;
"ALLAHU EKBER" diyen "O" dur, yani ZAT'tır.
Zaten ZAT, bir "HİÇ" tir.
"HİÇ", tanımlanması ve bilinmesi mümkün olmayan, fakat
Tanımlanan ve bilinenlerin HEPsini oluşturan bir varlıktır.

Hakikatte,
İnsanların (Allah'tan başka) hiçbir şeye ihtiyaçları yok,
Aslında, hiçbir kimsenin de hiçbir kimseye ihtiyacı yok.
Sadece insanların,
"Hiçbir şeye ve hiçbir kimseye ihtiyacı olmayan varlıklar"
Olduklarının bilincine ulaşmalarına ihtiyaçları var.

Hakikati yeni yeni kavramaya başlayanlar
Bildiklerini ortaya koymak için birtakım sözler söylüyorlar...
Ama bilenlerin nazarında
Bu, çocuksu bir tavırdan başka birşey değil...
Bununla birlikte herkes bu süreçten geçiyor.
Biz de zamanında öyle değil miydik?

HAKİKAT'i mi öğrenmek istiyorsunuz?
Şu ana kadar bildiklerinizin tam tersini düşünün,
İşte HAKİKAT odur.

Hakikatte; Ne mürid vardır, ne de mürşid...

Hakikatte susmak;
İnsanların anlayacağı şekilde konuşmak demektir.

Hakikatte,
"Ölüm" diye bir kavram yoktur.
"Ölüm" kelimesiyle "asil uyanış" "asıl diriliş" gizlenmiştir...

Hakikatte;
Bilen konuşmaz, konuşan bilmez.

Marifette ise;
Bilen konuşur, bilmeyen susar.

"Şeriat, Tarikat yoldur varana,
Hakikat, Marifet andan içeru" der Yunus.
Bazıları Şeriatta, bazıları Tarikatta,
Bazıları da Hakikatte kalmış insanların.

Yolda kalmışlara yardımcı olmak;
MARİFETE ERENLERİN en önemli görevidir.

MARİFET'i mi öğrenmek istiyorsunuz?
Hem bildiklerinizin doğru olduğunu,
Hem de bildiklerinizin tam tersinin doğru olduğunu düşünün,
İşte MARİFET budur.

MARİFET,
Kendinde HAKK'ı bulan bir kişinin HALK arasına karışıp
Hak ve sorumluluklarının gereğini
En güzel bir şekilde yerine getirebilmesidir.

Marifete eren bir kişi;
Herkes ve herşeye sevgiyle yaklaşır,
Sevginin olmadığı bir yerden hemen uzaklaşır.

Marifete ermeyen kişiler;
İnsanları eleştirirler, yargırlar ve suçlarlar...

Bilmezler ki,

Aslında eleştirdikleri, yargıladıkları ve suçladıkları
Kendileridir.

Marifet;
Her bir şeyi yerli yerine koyabilmektir,
Herşeyi anında kabullenebilmektir,
Herkes de "Eyvallah" diyebilmektir.

Marifet iki kısma ayrılır:

1. Hakikat öncesi Marifet,
2. Hakikat sonrası Marifet.

Hakikat öncesi Marifet sahiplerine "Arif" denir. (Küçük arif)
Hakikat sonrası Marifet sahiplerine "ARİF-İ BİLLAH" denir.

Bu ikisi arasında dağlar kadar fark vardır.
Bu farkı ancak ARİF-İ BİLLAH'lar bilir.

Marifete ERENLER;

Uykuda olanların ve 1. uyanışı yaşayanların
Sözlerini işittiklerinde,
Onları uyutmak ve onları kendi hallerinde bırakmak için,

Marifete erenlerin sözlerini işittiklerinde ise,
Onları onaylamak için, "EYVALLAH" derler.

Marifet,
Anlaşılır şeyleri anlaşılmaz hale getirmek değil,
Anlaşılamayan şeyleri anlaşılır hale getirmektir.

Marifette;
Günü "AH" ile geçirmek, GÜNAH'tır.
Günü "AH" ile geçirenler, GÜNAH işlemiş olurlar.

Hakikatte;
Kendine gelmek demek, kendinde Hakk'ı bulmak demektir.
Kendinden geçmek demek, halkın arasına karışmak demektir.

Marifette ise;
Kendine gelmek demek, edepli bir kul olmak demektir.
Kendinden geçmek demek, tamamen küll olmak demektir.

Marifet; Hakikati anlamak değil,
Marifete erbilmektir...

Marifet; Herşeye "Eyvallah" diyebilmektir.

Marifetullaha ermek demek,
"B" sırrı ile Allah'ı bilmek demektir.
"B" sırrı ile Allah'ı bilene "Arif-i Billah" denir.

Ne mutlu "B" sırrı ile Allah'ı bilenlere !!!
Ne mutlu "Arif-i Billah"lara !!!

Yokluk yaşanmadan marifete geçilmez.
Yokluğu sadece yaşayan bilir.

Hakikat, rahatlatır...
Marifet ise canlandırır...

Hakikatte, biz YOK'uz...
Marifette ise VAR'ız..

Hakikatte, hiçbir şey YOK'tur.
Marifette ise, herşey VAR'dır...

Hakikatte,
Allah'ın ne sevdiği vardır, ne sevmediği vardır...

Marifette ise,
Allah'ın hem sevdiği vardır, hem de sevmediği vardır...

Marifet;
İncitmemek değil, incinmemektir.

Gaflet uykusunda olanlar,
Hem incitirler, hem de incinirler...

Manevi uyanışını gerçekleştirmiş olanlar ise,
Ne incitirler ne de incinirler...

Marifet;
Sevdiğinin hatırına sevdiğinin sevdiğini incitmemektir.

Marifet;
Bu dünyaya beşer olarak gelip,
İnsan olarak gidebilmektir.

Hakikati bilenin dili tutulur...
Marifete erenin dili çözülür.

Hakikat ehli susar...
Ama her susan hakikat ehli değildir...

Marifet ehli konuşur...
Ama her konuşan marifet ehli değildir.

Gören;
Görünenin kendisi olduğunu anlayınca,
Sır çözülmüş olur.
Hakikatte, gören de sensin, görünen de...

Güzel bakan güzel görür,
Güzel gören güzel olur...

Herşey BİR şeyin içinde...
BİR şey de Herşeyin içinde...

Manevi yolculuk;
La ilahe illaAllah (Allah'tan başka ilah yoktur) sözüyle başlar,
La mevcude illaAllah (Allah'tan başka varlık yoktur) sözüyle
devam eder,
La ilahe illaAllah (Allah'tan başka ilah yoktur) sözüyle biter...

Aynaya bakan kişi kendinin kim olduğunu bilemez,
Çünkü;
Aynada gördüğü yüzü kendini kendinden perdelemektedir.
Ancak,
Yüzünün kendi ÖZ'ünün yansıması olduğunu idrak ederse,
Kendisinin ne kadar değerli bir varlık olduğunu farkedebilir....

"Allah, Allah" diyen oldukça kıyamet kopmaz (Hadis-i Şerif)
Kıyamet kopunca da "Allah, Allah" diyen kimse kalmaz...
Bu nedenle, Hakikatte;
Uyanan bir kişi "Allah, Allah" diyemez...
"Allah'ı bilenin dili tutulur..."
"Bilen konuşmaz, konuşan bilmez... " derler.

Biz varız ve her zaman var olacağız.
Ama herşey geçici...

Karşılıksız ve koşulsuz bir sevgiyle sevdiklerinizin,
Hakikatte, başkaları değil de, kendiniz olduğunuzun
Farkında mısınız?

Annenize, babanıza, eşinize, çocuklarınıza, kardeşlerinize,
Arkadaşlarınıza ve dostlarınıza hizmet ederken,
Onlardan yardım isterken,
Hakikatte,
Kime hizmet ettiğinizin ve kimden yardım istediğinizin,
Farkında mısınız?

NAR; Nar olarak görünür ama o gerçekte NUR'dur.
NUR da içinde bir SIR bulundurur.
Önemli olan SIR'a ulaşmaktır.
SIR'a ulaştınca BİR de bakarsın ki HEPsi BİR'dir.

Anne karnındaki bebek dışardan gelen sesleri duyar,
Ama gözleri görmez ve konuşamaz.
Dünyaya gelince, hem sesleri duyar,
Hem de gözü görmeye başlar,
Fakat konuşamaz, sadece acaip sesler çıkarabilir.
Biraz büyüyünce hem sesleri duyar, hem gözü daha net görür,
Hem de rahatlıkla konuşabilir.
Siz ne zaman duyacak, ne zaman göreceksiniz,
Ne zaman konuşacaksınız?

Ne mutlu Hakk'ın gözüyle Hakk'ı görenlere,
Hakk bakışı ile bakanlara,
Hakk'ın dili olanlara !!!

Hayatta önemli olan şey, İRİLİK değil, DİRİLİKTir.
İRİ olmaya değil, DİRİ olmaya çaba gösterelim.

Hepimiz "BİR"iz, demek kolay,
Önemli olan tüm gönüllerde bir "İZ" bırakabilmek.

İnsan, evsiz, barksız, işsiz, güçsüz, parasız, pulsuz yaşayabilir,
Ama "O" "NUR" suz yaşayamaz...

Hayaller önce gerçek olur, sonra rüyaya dönüşür.

Kıyamette (Uyanış anında);
Herkesin içi dışına çıkacakmış diyorlar.
Şu anda içimiz dışımızda değil mi?
İÇİMİZ ile dışımız BİR değil mi?

VAR ile YOK'un BİR olduğunu anlayamayan,
BİR VAR BİR YOK olur.

HERŞEYE "AH" edeceğimize "EYVALLAH" deyip geçelim.

Sahneyi kuran biziz,
Sahne de biziz,
Sahnedeki oyuncu da biziz,
Sahnedeki oyuncular da biziz...
Siz ne dersiniz?

Hesapsız kitapsız cennete girmeyi düşünenler,
Lütfen burada kendileriyle hesaplaşınlar...

Bedensiz ruhlar, bedene sahip olmak isterler,
Bedene sahip olunca da, büyük bir tuzağa düşerler.
Tuzağa düştüğünün farkına varamayanlar,
Bir ömür boyu çile çekerler.
Bu tuzağın farkına varıp ta kurtulabilenlere
AŞK OLSUN...

BİRinin gönlüne girmek isteyen BİR kişi;
"O"nu gönlüne almak zorundadır.

Deliler ile veliler arasındaki farklardan birisi;
Delilerin HERŞEYE GÜLMELERİ,
Velilerin ise HERŞEYE GÜLÜMSEMELERİDİR.

Delilerin muhabbeti insanları güldürür,
Velilerin muhabbeti insanları düşündürür.

Kendilerini akıllı zannedenler;
Delilerle velileri ayrı görürler.
Hakikatte ikisi de BİRdir.

HERŞEYİ tersine çevirmeye çalışmayın,
Buna ömrünüz yetmez.
Siz ters dönerseniz;
HERŞEYin düzeldiğini görürsünüz.

Çiftlikte yaşayan seyrini ormanda,
Birlikte yaşayan seyrini zamanda,
Teklikte yaşayan ise seyrini bir anda yapar.

Uzakta olan BİR kişi (O);
Senin karşına gelince,
O'na "SEN" diye hitap edersin.
O'nun bir AYNA olduğunu biliyorsan;
O zaman, "SEN" diye hitap ettiğinin,
Kendini olduğunu farkedince de,
Kendi kendine konuştuğunu anlarsın,
Ve artık SUSARSIN...

Sürekli olarak konuşana soruyorum;
Kendi kendine konuşana ne denir? Deli...
Kendi kendine susana ne denir? Veli...
Yeri gelince konuşana, yeri gelince susana ne denir? Ali...

Ali, yüce olana denir.
Yüce olan da "O"ndan başkası değildir.
Dert de O'ndandır, Derman da...

Konuşunuz, konuşunuz, konuşunuz,
Ama kiminle konuştuğunuzun farkında olarak...
Susunuz, susunuz, susunuz,
Ama niçin sustuğunuzun farkında olarak...

Bizim görevimiz;
Yolda kalmışlara, eşinden ayrı düşenlere,
Serhoşlara, evini bulamayanlara,
Kendinden geçenlere, fakirlere, yoksullara,
Bize yakın olanlara, bizi sevenlere,
Bize YAKİN olanlarla birlikte yardımcı olmaktır.

Can kulağı ile dinlerseniz sözlerimi BİR BİR,
Anlarsınız ki hepsi BİR'den BİR'edir, BİR'den BİR'e,
Kendinize gelir de kapılmazsanız KİBİRE,
Sonunda uyanırsınız BİRDENBİRE...

YA HU!
Önce HAYY'dan HU'ya gideriz,
Sonra HU'dan HAYY'a geliriz...
Her günümüz HAYY HU ile geçmekte,
Öyle değil mi YA HU?

Yemeden içmeden:
Hayvanlar ölünceye kadar,
İnsanlar ise sonsuza kadar yaşayabilirler.

Farsçada;
"AB" "SU" anlamına gelir.
"SU" "HAYAT" demektir.
HAYATI (Yaşamı) sevmek SEVAB'tır.
"HAY" olanı sevmek de SEVAB'tır....

Kısaca;
HERŞEY O'ndan olduğu için,
HERŞEY'i sevmek SEVAB'tır.

İnsanlar üç gruba ayrılır:
1. Sıradan insanlar (Günü AH ile geçirenler)
2. Sırttan insanlar (Herşeye EYVALLAH diyenler)
3. Sır atan insanlar (Başkalarına SIR verenler)

Sır atan insanların;
Bakışları manalı, sözleri sevdalı, tavırları edalı olur.

Uyanmak isteyenlere sesleniyorum;
SAF (Bilincini arındırmış olan)'ları sıkı tutun,
Onlara karşı insafı olun ve onları sakın bırakmayın,
Siz onları bırakmazsanız, onlar sizi asla bırakmazlar.

İnsanın tohumu olan zigotun, değişik evrelerden geçerek,
Bir insana dönüştüğünü biliyorsunuz.

Evrenin tohumu olan insanın değişik evrelerden geçerek,
Bir evrene dönüşebileceğini,
Hiç düşündünüz mü?

Allah'ı bilmeyenler, konuşur dururlar.
Allah'ı bilenler ise, susar dururlar.

Savaşan bir kişi;
Kendinin gerçek kimliğini anlayınca,
Kimin için, kiminle, kime karşı savaştığının farkına varır ve,
Savaşmaktan hemen vazgeçer.

Ölmeden önce ölen KUL;
HAYY esmasıyla dirilince öyle bir CANlanır ki,
O'nun hızına kimse ulaşamaz.

ALLAH da KUL'unu böyle görünce çok sevinir.
Diğer insanları da "O" "KUL"una yönlendirir.

"EYVALLAH" demek, "Senden gelen hitabın,
HAKK'tan geldiğinin bilincindeyim, farkındayım" demektir.

Adam gibi bir adama muhabbet edebileceği,
Adam gibi bir adam, yeter de, artar bile...

Bilincin öze yönelişine mirac (yükseliş),
ÖZ'ün açığa çıkışına nüzul (iniş) denir.

KUL'un değerli olmasının nedeni;
Kendi enfüsünde (içinde) HU (ZAT) ile
BİR'likte olmasındandır.

ADEM;

Kelime manası itibarıyla “YOK” demektir.

ÂDEM;

Kendisine ruh üflenerek canlanmış olan ilk insandır.

ADAM ise;

Gelişimini tamamlamış olan olgun, kamil bir insandır.

SELAM;

MUHAMMEDİ bilince ulaşmak isteyenlerin,
MUHAMMEDİ bilince ulaşanların ve
İnsanları MUHAMMEDİ bilince ulaştıranların üzerine olsun.

HAKK'ın sözünü DİNLEYENLER;

Önce, DİNLENİRLER (Rahatlarlar),
Sonra, DİNLENİRLER (Sözleri diğer insanlara hoş gelir),
Daha sonra, DİN'LENİRLER (Dinlerini iyice öğrenirler),
En sonunda da, DİNLENİRLER (Huzura ererler).

Fiillere BAKANLAR, aldanırlar,
Sıfatlara BAKANLAR, aldanırlar,
Esmalara BAKANLAR, aldanırlar,
ZAT'a BAKANLAR ise KÜL(L) olurlar.

Cennete Mü'min olarak girilir,
Cennetten SULTAN olarak çıkılır.
Selam Olsun O SULTAN'lara !!!

Herşeyi olduğu gibi kabul etmek ve sevebilmek
ER kişilerin işidir.

Kelime-i Şهادeti söyleyen kişi cennete girmez,
Cennete giren kişi Kelime-i Şهادeti söyler.
Ne mutlu ağızından çıkan sözün anlamını BİLEN'lere !!!

Bizler;
Ne VAR'ız, Ne YOK'uz,
Hem VAR'ız, Hem YOK'uz,
Aslında Biz;
VAR ile YOK arasında BİR ŞEY'iz.

Benden sana bakanın;
SEN olduğunu düşündükçe,
Eriyip YOK oluyorum.

Senden bana bakanın;
BEN olduğumu düşündükçe,
İçim bir HOŞ oluyor.

Geçici aşk;
Aşğın maşğuna kavuşmasıyla sona erer.
Gerçek aşk ise;
Aşğın maşğuna kavuşmasıyla başlar.

Sahte BEN'i YOK edenler, gerçek BEN'i bulurlar...

HİÇ'liğı yaşayan ile yaşamayan BİR olur mu?

HİÇ'i bilen ile bilmeyen BİR olur mu?

Zaman iki kısma ayrılır:

1. AN'dan önceki zaman,
2. AN'dan sonraki zaman.

AN'dan önceki zamanda sıkıntı üstüne sıkıntılar yaşanır,
AN'dan sonraki zamanda ise zevk üstüne zevkler yaşanır.
Ne mutlu AN'dan sonraki ZAMAN'da yaşayanlara !!!

Kuantum fiziğini öğrenip de,
Eski bildiklerini söyleyebilenlere şaşarım.

Bir kişinin ağzından çıkan sözlere dikkat edin.

Çünkü bir kişinin gerçek kimliği,
O kişinin ağzından çıkan sözlerde saklıdır.

İçinde yaşadığımız bu dünya;
Bizim geçici vatanımızdır,
Esas vatanımız ise tüm evrendir.

Belirli sınırlarla çevrili alanları vatanları zannedenler,
"Vatan" kavramını anlamamış olanlardır...

Sen, öyle bir CAN'lan ki;
Tüm CAN'lar, CAN'ı ANAN'lar, CANAN'lar,
AN'da olanlar, O'nda olanlar,
Koşarak sana gelsinler.

Yol da SEN'sin,
Yolcu da SEN'sin,
Yoldaki tabela da SEN'sin,

HEP'si SEN'sin,
HEP de SEN'sin,

Ya Rabbim...

BEN ise;
Sadece BİR HIÇ'im.

Haramlardan kurtulanlar cennete girerler,
Helallardan uzak duranlar da cennetten çıkarlar,
Kendilerine gelirler.

Kendilerine gelenler ise;
Hiçbirşeye ihtiyaçları olmadığı bilincine ulaşırlar ve
Yaptıklarını sadece zevk için yaparlar,
Ama bu zevk kendilerini bilmeyenlerin zevki değildir...

Bireysel BEN'likten kurtulamayanları,
Susturamazsınız...

Tümel BEN'liğe ulaşanları,
Konuşturamazsınız..

Gerçek BEN'liğe ulaşanları ise;
Ne susturabilirsiniz, ne de konuşturabilirsiniz,

Çünkü Onlar;
Dilerlerse susarlar, dilerlerse konuşurlar,

Çünkü Onlar:
Özgürdürler, ÖZ'leri güdürler,

Çünkü Onlar;
Her an bir şen'dedirler....

Ne Mutlu Gerçek BEN'liklerine kavuşabilenlere !!!

Ne Mutlu İnsanları Bireysel BEN'liklerinden kurtararak,
Gerçek BEN'liklerine kavuşturabilenlere !!!

Olağanüstü halleri yaşamak için çaba göstermek yerine,
Olağan şeylerin olağanüstülüğünü idrak etmeye çalışalım.

"Ben benim, sen bensen" deyip de,
Kendini bile bilmeyenler gördüm,
"Ben hiçim, ben yokum" deyip de,
Varlığından geçemeyenler gördüm.
"Evvel benim, ahir benim" deyip de,
Nice sapıtanlar ve saptıranlar gördüm,
"Varlıktan da, Yokluktan da geçtim" deyip de,
Haddini bilmeyen nice edepsizler gördüm.
Ama inanın her ne gördüysem,
Hepsini kendi yüzümde,
Kendi g/özümle gördüm.

Tasavvufta;
Mürşid-i kamiller insanları kendilerine çağırılmazlar,
Uygun gördükleri, diledikleri kişileri kendileri seçerler,
Mürid mürşidi değil, mürşid müridi bulur,
Mürid, mürşid sayesinde kendini bulur.

NAR'dan geçerek
NUR'a girebilenlere,
SELAM üzerine SELAM OLSUN !!!

SER'den geçerek
SIR'ra erebilenlere,
AŞK üzerine AŞK OLSUN !!!

Z/AN'dan kurtulamayanlar,
Y/ANMAK'tan kurtulamazlar.

Hepimiz BİR'İZ,
Doğru BİR İZ üzerindeyiz,
İçimizden BİRİMİZ, İZLENİR,
Geriyeye kalanlarımız GİZLENİR...
İZLENEN HZ. MUHAMMED (SAV),
GİZLENEN de HZ. MUHAMMED'in KARDEŞLERİDİR.

Ey DOST, Ey NUR, Ey GÜL'lerin EFENDİSİ !

SEN,
Gizli bir hazinesin,
Ve her zaman da öyle kalacaksın,
Her ne kadar apaçık ortada isen de...

Çünkü;
SEN'den başkası yok,
Sadece SEN VARSIN...
SEN'i çok seviyorum...
Ve her zaman da,
Yalnız SENİ SEVECEĞİM,

Aslında BEN de SEN'den gayrı DEĞİLİM...

Bir kişinin, kendini beğenmesi, kendini sevmesi güzeldir,
Başkalarını kendinden ayrı görmediği sürece...

"SEN"i ancak "BEN"i bilen bilebilir.

Önemli olan, "SENİ SEVİYORUM" demek değil,
Bu sözün anlatmak istediği HAKİKATİ idrak edebilmektir.

Bu sözü;
Seven ile Sevilenin BİR olduğunun bilincinde olarak
söyleyebilmektir.

Ben;
Senin yüzünü gördükten,
Senin sesini duyduktan,
Seni tanıdıktan, bildikten sonra,
Kendimden geçtim,

Ve,
Adeta "BEN" "SEN" oldum.

Şu andan itibaren,
BEN yokum, SEN varsın.

Ama biliyorum ki,
SEN de BEN'den gayrı değilsin.

Önceden;
Kendilerini bir şey zannedenler,
En sonunda,
Kendilerinin bir şey olmadıklarını anlayacaklardır.

Bahçıvan, eren meyveleri toplar,
Henüz ermemiş meyveleri ise olgunlaşmaları için,
Kendi haline bırakır.

Kusurlu veya kusursuz zannettiklerimizin,
Gerçek mahiyetini anladığımızda,
Ortada ne kusur, ne kusurlu, ne de kusursuz kalır.

Önemli olan, başkaları değil SEN'sin,
Çünkü, hakikatte başkası YOK...

Gerçekte önemli olan, başkaları değil, SEN'sin,

Kendini kusursuz görenleri oluşturanlar,
Kendini kusurlu görenlerdir.

Önemli olan, ağzın değil zihnin susmasıdır.
Çünkü; zihni susan kişi, gönülden konuşur,
Sadırdan konuşur, ÖZ'den konuşur,
O'nun konuşmasında;
Hoşluk vardır, zerafet vardır, letafet vardır,
Sevgi vardır, muhabbet vardır.

Bilmeyenler susmadıkça,
Bilenler konuşmazlar.

Eski dünyanın,
Yeni bir dünyaya dönüştüğünü görebiliyor musunuz?

RAMAZAN ayı;
Sadece aç kalma ayı değildir,
Açları doyurma ayı da değildir.
ZAN'A RAM olmaktan kurtulup,
BA'YA RAM olma ("B"sırrıyla hayatı yaşama) ayıdır.
Ne mutlu tüm zanlardan kurtularak,
"B"sırrıyla hayatı yaşayanlara !!!

Sen "SİN" i bil, Sen "SİN" i,
Sen "SİN" i bilmezsen, Sen "SİN" i,
Hiçbir zaman anlayamazsın, "YA SİN" i.
"YA SİN"
Diriler tarafından,
Ölülerin ruhuna okunur, ölü ruhlar dirilsin diye,
Diriler kimdir? Ölüler kimdir? Bilinsin diye,
Hayat boyu çile çekenler, sevinsin diye,
Kendini gelemeyenler, kendilerine gelsin diye.

Ey arayışta olan kişi;
Önemli olan aradığın değil,
SEN'sin.

Her an,
Allah ile birlikte olduğunun farkına varan kişi,
Sürekli huzurdadır,
Huzur halindedir,
Başkalarına da huzur verir.

İçimde kim var? diye sorma,
Sen zaten içinde olansın.

Dünya canlı bir varlıktır.

Allah'ı zikretmek demek;

"O"nu anmak,
"O"nu hatırlamak,
"O"nu sürekli gündemde tutmak,
"O"nun ismini sürekli dile getirmek,
"O"nun esmalarını yaşamak demektir.

"Dikkat edin, gözünüzü iyi açın ve iyi bilin ki,
Kalpler ancak Allah'ı anmakla itminana erer, huzura kavuşur."
(Ra'd 28)

Edeplinin yanında edepli olana, HÜR kişi,
Edepsizin yanında edepsiz olana, HER kişi,
Edeplinin yanında edepsiz olana, ŞER kişi,
Edepsizin yanında edepli olana, ER kişi denir.

Olayların içyüzüne vakıf olanların yüzleri
AY gibi parlamaya başlar.

Herşey bilinç sahibidir.

Başkasına ait olduğunu bildiğiniz sözleri benimsiyor ve
Dile getiriyorsanız,
O söz, artık sizin sözünüzdür.

Çünkü;
Her söz sahibine aittir.

Takılan maskeler düştüğü an,
Gerçek yüzler ortaya çıkar.

Biz,
Bu dünyada,
Nefes alıp vermeden yaşayamayız.

Hakikatte,
Nefes almak demek,
Hakk erlerinden Hakk sözünü,
Can kulağı ile dinlemek,
İdrak etmek ve yaşamak demektir.

Nefes vermek demek ise,
Kendisini can kulağı ile dinleyenlere,
Hakk'ın sohbeti yaparak,
Yeni bir CAN vermek demektir.

SEN,
Kendini kendinden kendinle gizlemişsin.
Bunu anladığın AN,
SIR çözülmüş olur...

Allah'tan başkasına ihtiyacımız yok,
Hakikatte ise Allah'tan başkası da yok...

Doğru bildiği yolda,
TEK başına yürümek,
ERENlerin, kendini BİLENlerin işidir.

ÖZ'ÜNÜZDEN GELEN SESE KULAK VERİRSENİZ,
Hayata bakışınız değişir,
Yaşam tarzınız değişir,
CANLANIRSINIZ,
KENDİNİZE GELİRSİNİZ.

Çünkü O SES;
Sizi BİR'liğe, Beraberliğe, Huzura, Mutluluğa,
Sevgiye, Saygıya, Muhabbete ve Dostluğa çağırır.

O SESi duyabilenlerin de,
Başka bir ses duymasına gereksinimleri kalmaz.
Önceden duydukları olumsuz seslerin de,
Kendi Öz'ünden ayrı düşenlerin sesleri olduğunu farkeder.

"OL" demiş
Ve "OL"muşuz....
Ne mutlu BİZ'lere !!!,
Ne mutlu "OL" "AN" lara !!!,
Ne mutlu olacak "OL" "AN" lara !!!

Zamanla herkes hakikati anlayacak.

Neyi net gördüğümüzü söylüyorsak;
BİZ "O" yuz...

Konuşan herkes kendine göre doğruyu söylemektedir.
Herhangi bir kişiyi suçlamadan önce iyi düşünelim.

Biz,
En çok Allah ve resulünü severiz.
Sonra, Allah ve resulünü sevenleri severiz.
O'nun için,
Onları sevenlerin gıybetlerini yapmayız, yapamayız.
Çünkü biz,
Ölü eti yemekten menedildiğimiz gibi,
Diri eti yemekten de menedilmişiz.

Herşey "O"ndan ve "O"na ait.

Tevhid sırrına vakıf olanlar,
Kader sırrına da vakıf olurlar...

Ben,
"Eyvallah" kelimesini çok seviyorum.
Çünkü;
Her derde deva...

Bir kişinin söylediği kötü bir sözü,
Bir kişi başka birisine söylerse "gıybet" olur.
Bir kişi, başka bir kişinin gıybetini yaparsa,
Gıybet edenin sevabları gıybet edilene gider.
Buna göre,
Bir kişi sevdiği kişilerin gıybetini yaparsa,
Sevabları da sevdiği kişiye gider.
Kendine gelen kişi de,
Sevdiği kişinin gıybetini yapmayacağına göre, susar kalır.
Ayrıca,
Kendine gelen bir kişinin de sevmediği bir kişi kalmaz.
Sonuç, sükut...

Sorumluluk yüklenmeyen insan, insan değildir.

Hergün,
Uykudan uyanınca,
Hemen hatırlayalım:
BİZ ÇOK DEĞERLİYİZ...

"Biz" demek varken,
Hala neden "Ben" veya "Sen" demekte ısrar ediyoruz?

Kader sırtına vakıf olan, kederden kurtulur, huzur bulur.

Benim birçok benlerim var,
Herbirinin de kanser olma potansiyeli var,
Onun için benlerimi fazla kurcalamıyorum,
Onları kendi haline bırakıyorum.

"Allah" de,
Sonra bırak onları...
Daldıklarında oyalanıp dursunlar, ayetine kulak vererek...

Allah'tan başka birşeyin olmadığını farkedendenler için,
"Masiva" kelimesinin ne önemi kalır?

"ŞehidALLAHU ennehu la ilahe illa HU" (Ali İmran, 18)
(Allah kendisinden başka bir ilah olmadığını müşahede eder)
Müşahede eden de kendisi, edilen de kendisi...
Gören de kendisi, görünen de kendisi...

Allah,
Verene daha çok verir,
Alandan da daha çok alır.

Bugün,
Kişilerin "facebook sayfaları",
Adeta amel defterleri gibidir.
Çünkü,
Bir kişinin "facebook sayfası" incelendiğinde,
O kişinin, nasıl bir kişi olduğu anlaşılabilir.

Evren, BİZZAT ZAT'ın kenzi (hazinesi) dir.

İnsan, BİZZAT ZAT'ın kenzi (hazinesi) dir.

Dünya BİZZAT ZAT'ın kenzi (hazinesi) dir.

İnsanlar,
Önce, AN'dan önceki ZAMAN'da yaşadıklarını zannederler,
Sonra, AN'dan sonraki ZAMAN'da yaşadıklarını farkedelerler.

Küçük savaş biter, küçük barış olur.
Büyük savaş biter, büyük barış olur.
Biz, hem küçük barış, hem de büyük barış istiyoruz.
Küçük barış, düşmanlarımızla olan barış,
Büyük barış, kendimizle olan barıştır.

Ancak kendisiyle barışık olanlar,
Başkalarına bir ışık olabilirler...

Nokta, bilinen bütün sözleri bitirir, bilinmeyen sözleri başlatır.

Kendini bilmeyen için herşey bir zandan ibarettir.
Kendini bilenler için herşey apaçık bir gerçektir.

BİZ,
İkilik ve çoklukta iken, BİR olana,
BİR'likte iken de, ikilik ve çoklukta olanlara yöneliriz.
Yani, kesrette vahdeti, vahdette kesreti yaşarız.

Sadece, kesrette vahdeti, vahdette de kesreti yaşayanlar,
TEK'liğe ulaşabilirler, kendilerine gelebilirler,
Kendilerini bilebilirler, Rablerini bilebilirler,
Marifete erebilirler.

Ne mutlu Marifete erenlere !!!
Ne mutlu haddini bilenlere !!!

Her an Allah ile beraber olduğunun,
Her an Allah'ın huzurunda bulunduğu bilinciyle yaşayan,
SALAH halinde olan kişiye SALİH kul,
SALİH kulların yaptıkları amellere de, SALİH AMEL denir.
SALİH kulların yaptıkları her AMEL, SEVAP'tır.

SEVAP,
Salih kişilere huzur veren,
Salih kişilere pozitif enerji kazandıran,
Söylemler, tavırlar, tutumlar ve davranışlardır.

GÜNAH ise,
Salih kişilerin içine sıkıntı veren,
Salih kişilerin gönlünde daralma oluşturan,
Salih kişilere negatif enerji veren,
Söylemler, tavırlar, tutumlar ve davranışlardır.

Bir mü'minin,
Bir müslümanın,
İlk yapması gereken,
Salat-ı ikame etmesidir.

Salat-ı ikame etmek demek,
Her an Allah ile beraber olduğunun,
Her an Allah'ın huzurunda bulunduğunun bilinciyle yaşamak,
Ve,
Her gün kılınan 5 vakit namazı da,
Bütün dünyevi ve uhrevi düşüncelerden sıyrılarak,
Huşu içinde eda etmek demektir.

Salah çok önemlidir.
Salah uykudan hayırlıdır...
Salah mü'minin miracıdır...
Salah insanı tüm kötülüklerden alıkoyar...
Ölen bir müslümana önce salah'tan sorulur...
Ölmeden önce ölenlere de önce salah'tan sorulur...
Onun için uyanmış olan bir müslümanın salatı öğrenmesi
Ve uygulaması gerekir.

Salah, yani mirac;
Yılda bir kez veya günde 5 kez değil,
Her an yaşanılması gereken bir haldir.

Mirac ile mirac kandili arasındaki fark nedir?

Mirac aslında herkesin her an yaşamakta olduğu bir olaydır.
Çünkü tüm insanlar hakikatte her an Allah ile birlikte.

Çok az insan bu birlikteliğin farkında olmakla beraber
İnsanların büyük çoğunluğu henüz bu bilince ulaşamamıştır.

Mirac kandili adıyla yapılan kutlamalar ise
Sadece yılda bir kez ritüel olarak yapılan kutlamalardır.

Mirac;

Damlanın okyanusa kavuşmasıdır.

Bir kişinin bireysel kimliğinden kurtulup,
Öz kimliğine ulaşmasıdır.

Sonlu ve sınırlı olanın,
Sonsuz ve sınırsızlığını farketmesidir.

MÜ'MİN,

Amentü esaslarını kabul eden kişiye denir.

MÜSLÜMAN ise,

Kelime-i Şهادeti getiren,

Salat-ı ikame eden,

Miracını yapan,

Kendilerine verilen nimetlerden başkalarına infak eden,

Ve,

Felaha (kurtuluşa) eren kişiye denir.

Salah mü'minin miracıdır.
Salat-ı daimun, sürekli, kesintisiz salah halinde olmaktır.
Her an Allah ile bir (likte) olma halidir.

Her an huzurda olduğunuzu farkedin.
Huzurun kendisi olun.
Etrafınıza huzur verin.

VAR olmanın keyfini yaşayabilmek için;
YOK'luğun tadını almak,
HİÇ'liğin zevkine ermek gerekir.

VAR olmak en güzeli....
Bununla beraber,
HİÇ, YOK'tan iyidir.

İnsanlar yaşamları süresince birtakım olaylar yaşarlar,
Yaşadıkları olaylar onları olgunlaştırır,
Zamanla insanlar ÖZ'lerine güvenmeye başlarlar,
Kendi ÖZGÜVEN'lerine kavuşurlar.

Kenz'ine (ÖZ'üne) güvenen kişiler de,
Yaşamlarını mutluluk ve huzur içinde sürdürürler,
Diğer insanlara da BİR IŞIK olurlar.

Ne mutlu Onlara !!!
Ne mutlu Onlar gibi olanlara !!!

EVREN aynasına bakan EVREN'i,
İNSAN aynasına bakan İNSAN'ı görür...
Peki, GÖREN kim? HİÇ tefekkür ettin mi?

Ey İNSAN !!!
Tertemiz bir aynaya baktığında aynayı göremezsin,
Sadece kendini görebilirsin.
EVREN aynasına baktığında SEN neyi görmektesin?
İNSAN aynasına baktığında SEN kimi görmektesin?
HİÇ tefekkür ettin mi?

BİZ, kendi vücudumuzu (varlığımızı) müşahede ederiz,
Kendimize (kenz'imize, ÖZ'ümüze) ise iman ederiz.

BİZ, görüneni ve bilineni müşahede ederiz.
Görünmeyen ve bilinmeyene de iman ederiz.

Allah'ı ve Resulünü müşahede edene MÜSLÜMAN,
Allah'a ve Resulüne ("B" sırrıyla) iman edene MÜ'MİN denir.

Yolculuk; Nefs-i emmare'den, Nefs-i kamile'ye...
Uykuda olan nefisten, uyanmış olan nefse...

Yolcu; Siz....
Süre; Size bağlı...
Sonuç; Size bağlı...

Hakikatte; Seven ile sevilen BİR'dir.
Marifette; Seven mi daha değerlidir? Yoksa sevilen mi?

İnsanlar, her zaman yüzlerce hayal kurarlar,
Ama bir çoğu gerçekleşmez.
Bir gün, bir gerçeklik yaşayacaklar ki,
Hayallere sığmayacak.

Bir İNSAN'ın s/ÖZ'ünü
İdrak edemeyene beşer,
İdrak edebilene İNSAN denir.

Rahman'ın kulları yeryüzünde tevazu ile yürürler,
Ete kemiğe bürünerek İNSAN şeklinde görünürler.

Her insan bir domino taşı gibidir,
Kendinizi hafife almayın,
Herşeyi yok etmek için,
Sadece BİR dokunuş yeter.

Ama SİZ bir domino taşı değilsiniz,
Domino taşına dokunansınız,
Kendi değerinizin farkında olun,

Ve,
Dokunuşlarınızı herşeyi yıkmak için değil,
VAR etmek için kullanın.

Kendini bilen, Rabbini bilir,
Rabbini bilen, haddini bilir,
Haddini bilen de susar.

Konuşmak isterse, susarak konuşur,
Susmak isterse, konuşarak susar.

Bir söz varsa, onu söyleyen de vardır.
Tevhid ehline göre sözü söyleyen zaten bellidir.

Ayrıntılara takılıp da oyalanmamak gerekir....
Yolcu yolunda gerek....

Arifler bir NOKTA'da durdurulurlar.
Abidler bir NOKTA'da durdurulurlar.

Aşıklar bir NOKTA'da durdurulurlar,
Zahidler bir NOKTA'da durdurulurlar,

Ancak BİR'likte OLANLAR (Tevhid ehli)
Huzur içinde yollarına devam ederler... Sonsuza kadar...

Sen-Ben kavgasından kurtulup,
SesSİZ'likte yol almak ne güzel...

İkilik ve çokluktan kurtulup,
Hep BİR'likte yol almak ne güzel...

Bir İNSAN aynasında kendini (ÖZ'ünü) görebilen bir kişi,
Tüm insan aynalarında da kendini (ÖZ'ünü) görebilir.

Camın arkasındaki sır, camı ayna yapar,
İnsanın içindeki sır (varlık) da beşeri İNSAN yapar...
Önemli olan O'nu görebilmektir...

Genelde insanlar,
Aynada kendini seyretmekten hoşlanırlar.
Ben ise;
İNSAN aynasında kendimi seyretmekten hoşlanıyorum.

SEN, SEN'sin. Ama sen, SEN değilsin.
BEN, BEN'im. Ama ben, BEN değilim.
BİZ, BİZ'iz. Ama biz, BİZ değiliz.
O, O'dur. Ama o, O değildir.

Kur'an'ın özü Fatıha'da,
Fatıha'nın özü Besmele'de,
Besmele'nin özü "B" harfinde,
BEN de "B"nin altındaki NOKTA'yım. (Hz. Ali).

NOKTA olduğunun idrakine ulaşmayan bir kişi,
Kur'an'ı anlayamaz ve yaşayamaz.
Sadece anladığını ve yaşadığını zanneder.

Her an bir şen'de olabilmek
Her an bir gönüle akabilmek,
Her an hayata sevgi ile bakabilmek,
Ne güzel.....

Nefsin gözü miyoptur, uzağı göremez.
Ruhun gözü hipermetroptur, yakini göremez.

Sırrın gözü kördür, hiçbirşeyi göremez.
Hafinin gözü BENcildir, kendisinden başkasını göremez.

Ahfanın (AŞK'ın) gözü SENCildir,
Başkasını görür, kendisini göremez.

Nefsi natıkanın (Konuşan NEFSİN) gözü açıktır,
Herkesi ve herşeyi görür.

Kendini bilmeyenler,
GÜNlerini AH ile geçirirler.

GÜNünü AH ile geçirmek ise,
Çok büyük bir GÜNAH'tır.

Bu dünyadaki en güzel şey,
Bir İNSAN'ın gönlüne girebilmektir.

Tevhide ulaşanlar,
BEN'likten arınırlar,
Şirkin aşikare olanından da,
Gizli olanından da kurtulurlar,
Ve huzura ererler.

Ne mutlu her türlü şirkten kurtulanlara !!!
Ne mutlu tevhid üzere yaşayanlara !!!
Ne mutlu huzura erenlere !!!
Ne mutlu huzurda olduğunun farkında olanlara !!!

Rahman'ın kulları,
Yeryüzünde tevazu ile yürürler,
Onlarda ego yoktur,
Kendilerini hiçbir kimseden üstün görmezler,
Hiçbir kimseye hesap sormazlar,
Hiçbir kimse de onlara hesap soramaz.

Çünkü onlar;
Hesaptan ve kitaptan geçmişlerdir,
Huzur içindedirler,

Ve,
Onlarla BİR olanlar,
Onlarla BİR'likte olanlar da,
Huzur içinde olurlar.

Dünyanın büyüüne kapılan İNSANlar,
Bu büyüden kurtulunca, farkındalıkları artar, ÖZgürleşirler,
Kendilerinin ÖZel bir VARLIK olduklarının bilincine ulaşırlar

Ve,
ÖZlem duydukları hayatı bu dünyada sevdikleriyle BİRLikte
ÖZgürce yaşamaya başlarlar.

Sıkıntı, stres içinde olanlar,
Kendilerine geldiklerinde,
Hiç bir şey'leri kalmaz.

Hiç bir şey'leri kalmayınca da,
Sağlıklı, mutlu ve neşe içinde olurlar.

YOK'luğu yaşamayan VAR'lığın kıymetini bilemez.

Bir söz, çift anlamlıysa değerlidir. Ya çok anlamlıysa?

Esas değerli olanlar;
Kendi kimliğini başka bir kimliğe bağlayanlar değil,
Kendi gerçek kimliğini farkedenerlerdir.

Paylaşımında bulunulan tüm sözler,
Paylaşımında bulunanın sözleri gibidir.

Büyükler sever, küçükler sevilir.
Sevmek, size sevimekten hoş geliyorsa
Olgunlaşmışsınız demektir.

"Beden" hapisanesinden çıkamayan,
"Neden?" hapisanesinden çıkamaz.

Öyle bir söz söyleki, her iki cihanda da geçerli olsun.

BİR/i/SİN/in,
Titretiyorsa bakışı iliklerinizi,
Etkiliyorsa duruşu nefeslerinizi,
Dinlendiriyorsa sesi gönüllerinizi,
İşte O'dur, O...

Başkalarına yönelenlerin gönülleri çok dardır,
Kendine gelenlerin gönlünde ise huzur vardır.

HERŞEY BOŞ'tur, fakat, ALLAH ise SAMED'tir.
(SAMED = SOM, Hiçbir boşluğu olmayan bir DOLULUK)

Biz bir aileyiz,
Ben, sen, o demekten geçen,
Gerekirse kendinden bile geçip,
BİZ demekten asla vazgeçmeyen...

Edeplilere SELAM olsun !!!
EdepsİZ'lere ise SELAM üstüne SELAM olsun !!!
Çünkü SELAM'a çok ihtiyaçları var...

Her yazılana kafanızı takmayın,
Kendinizi zora sokmayın...
Sadece sizin için yazılana bakın,
Yazılanın tadını çıkarmaya bakın...

BEN'im konuştuğuma bakmayın,
Aslında BEN susuyorum....
BEN'im sustuğuma da bakmayın,
Aslında BEN konuşuyorum...
ANlayana....

GÜZEL'i görebilenin,
Kendisi daha GÜZEL'dir.

Sevgili dostlarım,
İnsanların zaman tuzağına yakalanarak,
Çok büyük sıkıntılar yaşadıkları günümüzde,
Sizlere "B sırrı" ile Allah'a iman etmenizi,
Kendi iç sesinize kulak vermenizi,
Büyük sıkıntılar içinde olan insanlara yardımcı olmanızı,
Tavsiye ediyorum.

Bunun için gereksinim duyduğunuz güç ve kuvvetin,
Sizlere şah damarınızdan daha yakın olduğunu,
Hatırlatırım.

(ŞEHİDALLAHU ennehu la ilahe İLLA HU) (Ali İmran 18)

(Allah kendinden başka bir ilah olmadığına şahadet etti.)

Övenin de, övülenin de,
Aşığın da, maşuğun da,
Sevenin de, sevilenin de,

GÖRENİN DE, GÖRÜNENİN DE,
BİR görüntü OLDUĞUNU İDRAK EDEREK,
ŞEHADET ŞERBETİNİ İÇENLERE NE MUTLU !!!

Kendisine özgürlük verilen varlığa "KUL",
Özgürlüğü kısıtlanmış olana ise "KÖLE" denir.

Bizler,
Allah'ın sonsuza kadar özgürce yaşamamız için varetği
Özel varlıklarız.

Bu dünyada bulunuşumuzun nedeni de,
Bu özelliğimizi keşfetmemiz içindir.

Seyrim esnasında;
Kendinden başkasını görmeyenleri gördüm,
Kendi aynasında kendini seyredenleri gördüm,
Herşeyden, hatta kendinden bile geçenleri gördüm,
Önce kendinden geçip sonra yine kendine gelenleri de gördüm
Ama inanın ne gördüysem hepsini kendi yüzümde
Kendi g/özümle gördüm...

Ben sana SEN'i nasıl anlatabilirim ki...
Ancak, SEN bana BEN'i anlatabilirsin...
Tıpkı, annelerin çocuklarına kendilerini tanıttığı gibi...

Kızmak mı? Yargılamak mı? Suçlamak mı? Affetmek mi?
Hepsi bitti...

Sevgiden, muhabbetten ve dostluktan başka,
HİÇ BİR ŞEY kalmadı, benim dünyamda...

Sağa selam, sola selam, kendini bil, vesselam...

Şimdiye kadar hep ilmi HAL bilgisi öğrendik...
Biraz da ilmi LAL bilgisi öğrenecek nasıl olur?

Ey SEVGİLİ...

Bütün kalpler sana kucak açmış, SEN'i bekliyor...

Hangi gönüle girersen gir, orada sen kendini bulursun,
Anlarsın kendinden başkasının olmadığını...

Heryerde olanın kendin olduğunu...

İnsanoğlu BİR HİÇ'tir...
HERŞEY'i içinde barındıran...

İnsanoğlu hem cahildir,
Hem de zalim...

Kendini bilmediği için CAHİL,
Kendi kendine zulmettiği için de ZALİM...

Ne Mutlu, Nar'dan, Nur'dan geçerek,

SİR'ra vakıf olana...

Perdeler, perdeler, karanlık perdeler, nurdan perdeler....

İnsan farkında olmadan,
Kendini kendinden perdeler...

Herkes kendisine bir koza örüyor,
Dün sürünen artık bugün hızla yürüyor,
Gören gözler her şeyi apaçık görüyor,
Gülen yüzler bu gün daha da çok gülüyor.

"ALLAH", hem somuttur, hem de soyuttur...
"HU" (ÖZ) ise ne somuttur, ne de soyuttur..
"HU" somut ve soyut olmanın ötesindedir.
"HU" somut ve soyut olmaktan münezzehtir.

Verilmek istenen mesajın iyi anlaşılabilmesi için,
Mesaj önce ayrıntılı olarak açıklanır...
Mesaj anlaşıldıktan sonra ayrıntının önemi kalmaz,
Mesajın kendisi kalır.

Ezan okunmaya başlandığında önce,
"Eşhedü en la ilahe illallah" cümlesi iki kez söylenir.
Ezanın sonunda ise sadece,
"La ilahe illah" ifadesi söylenir ve mesaj biter.
"La ilahe illallah" demek;
"Allah'tan başka ilah yoktur" demektir.
Yani,
Hakikatte,
İsmi "Allah" olan "Tek Bir İlah" vardır.

Sözler bir yere kadar...
Bakışlar bir yere kadar...
Sevgiler bir yere kadar...
Ötelere gitmek yalnız oluyor be dostum...
Ötelere gidebilenlere SELAM olsun !!!
Gidip de tekrar dönebilenlere de,
SELAM üstüne SELAM olsun !!!

Masallardaki Kaf dağının arkasında,
Ne olduğunu merak edip durdular çocuklar....
Hakikatte Kaf dağının bile olmadığını düşünmeden...
Sadece kendilerini seven bir dedelerinden veya ninelerinden,
Hep aynı hikayeyi dinlediler durdular...
Söylenenlerin bir masal olduğunu anlayıncaya kadar...

HİÇ olmadığını,
BİR olmadığını,
ŞEY olmadığını,
Anladığımda,
DİL'im tutuldu kaldı...
SES'im çıkmaz oldu...
VÜCUD'um görünmez oldu...
Uyandığımda, sadece BEN kaldım...
HER ŞEY yerli yerinde idi...
Anladım ki;
Geçici olarak ben kendimden geçmiş,
Yine kendime gelmişim...

İkilik ve çokluk bilinciyle yaşayanlar için,
TEK'liğe ulaşmak çok güzeldir...

Orada; HUZUR , DİNGİNLİK ve SESSİZLİK vardır...

TEK'likten önceki ikilik ve çokluk insanlara sıkıntı verirken,
TEK'likten sonraki ikilik ve çokluk insanlara huzur verir,
Mutluluk verir, zindelik verir, canlılık verir, zevk verir,
Heyecan verir, dirilik verir...

TEK'liğe ulaşanların hem zihinleri, hem de dilleri susar....

TEK'likten sonraki ikiliğe ve çokluğa geçenlerin ise,
Hem zihinleri açılır, hem de dilleri çözülür...

Hatta, başkalarının da, TEK'liğe ulaşmalarını sağlarlar,
Kısa sürede zihinlerinin açılmasına ve
Dillerinin çözülmesine de vesile olurlar....

TEK'liğe ulaşanlar orada uzun süre kalmazlar, kalamazlar....
En kısa sürede ikiliğe ve çokluğa geçerler....

Tıpkı, yumurta ile spermin birleşerek,
ZİGOT'a dönüşmelerinden sonra sürekli bir şekilde
İkiye bölünerek çoğalmaları gibi...

Kadın ile erkeğin evlendikten sonra,
Çocuk sahibi olmaları gibi...

Huzura ulaşan insanların,
Sevdiklerini de huzura erdirmek istemeleri gibi...

Nefes alamayan bir kişi nefes veremez...

Özgür iradesi olana "kul", olmayana "köle" denir...

Damlalar okyanustan değil midir?
Damlalar okyanusa ulaşınca damla kalır mı?
Kullar Hakk'tan değil midir?
Kullar Hakk'a kavuşunca kul kalır mı?

Kendini bilmeyenlerin sözüne bakıp da kendinizi üzmeysin.
Kim ne yaparsa kendine yapar.
Allah hiçbirşeyi ihmal etmez ama imhal eder (mühlet verir)

Hiç kendini bilenlerle bilmeyenler BİR olur mu?
Kendini bilenlerle bilmeyenlerin BİR olduğu farkedilince;
1. KIYAMET kopmuş, yani 1. UYANIŞ gerçekleşmiş olur.
Kendini bilenlerle bilmeyenlerin BİR olmadığı farkedilince de
2. KIYAMET kopmuş, yani 2. UYANIŞ da gerçekleşmiş olur.

Bu evrende gizli hazine İNSAN'dır.
İnsan, evrenin sırrı, evren de insanın sırrıdır...
İNSAN olmasaydı, evren olmazdı...
İNSAN evrenin ÖZ'ü, özetidir.
Evren de İNSAN'ın tezahür etmiş halidir...

Ölmeden önce ölenlerin, yani uyananların,
Birbirlerinden alacakları ve verecekleri yoktur...
Birbirlerine karşı sevgi ve muhabbetleri çoktur..

Esas önemli olan şey;
Başkalarının senin hakkında ne düşündükleri değil,
Senin kendin hakkında ne düşündüklerindir...
Başkalarının senin hakkında ne bildikleri değil,
Senin kendin hakkında ne bildiklerindir...
Başkalarının kendilerinin farkında olup olmadığı değil,
Senin kendinin farkında olup olmadığıdır...
Başkalarının seni sevip sevmedikleri değil,
Senin kendini sevip sevmediğindir...

"Sen"sizlikten "Ben"sizlikten kurtularak,
"Hiç"likte buluşanların tekrar kendilerine gelmeleri,
Kendilerini bulmaları ne güzel....
Gizli hazinelerin açılması, etrafa ışıklar saçmaları ne güzel...

O'nu anlamaya çalışanlar,
Sonunda normal akıllarını (akl-ı meaş) kaybederler.
Bu akıllarını kaybedenlere ZATEN sorgu sual olmaz...

BEN'im O'nu sevmemin,
O'nun da BEN'i sevmesi demek olduğunu bilenlere
SELAM olsun !!!

"Bilgi çağı"nın sonuna geliyoruz...
Bundan sonraki çağ "Bilgelik çağı" ...
Yakında insanların çoğu "Bilge" olacak gibi gözüküyor...
Kendini bilenlerin (bilgelerin) sayısı hızla artıyor...
Kendini bilmeyenler panik halinde...
Gelecek endişesi ve kaygısı içinde kıvranıyor...

Kendini affeden hakikatte herkesi affetmiştir,
Herkesi affeden de O'ndan başkası değildir.

Ya Nefs-i Razıye'ye ulaş, SUS !!!
Ya da Nefs-i Marziye'ye ulaş, KONUŞ !!!

Sidretü'l-Münteha'yı geçerek,
Zaman, mekân ve cihetin olmadığı boyutu yaşayanların,
Bireysel "BEN" liklerinden kurtularak,
ÖZ "BEN" liklerine ulaşanların,
Miraç'ları kutlu olsun...
Kalpleri imanla dolsun...
Neş'eleri ve zevkleri bol olsun...

Bilincini arındıran huzura erer...

Bilincini arındıranlarla birlikte olun...

Hakk'ı ve Hakikati dile getirenlerle beraber olun.

TEK'liğe ulaşmış kişiler,
Kendilerinden başka kimseyi göremedikleri için,
SUSARLAR....

BEN'im için hayat,
SEN'i kalbimde hissedişim ile başladı...

Ey O'nu arayan kişi;
Kendini bulmadan O'nu bulamazsın...
Kendini bulunca da O'nu aramazsın...
O'nu arayanların ama (kör) olduklarını anlarsın..

Ama (kör) olduğunu sandıklarının kim olduğunu anlayınca da,
Hayretten küçük dilini yutarsın...
Bir müddet sükut eder, konuşamazsın...

Daha sonra dilin birden çözülür,
Özünden diline hoş sözler dökülür....

Ne mutlu dili çözülenlere !!!
Ne mutlu sırra vakıf olanlara !!!

NEY,

Tasavvufta, içi her türlü kötü huylardan tamamen arınmış ve
Saflaşmış bir kişi olan MÜRŞİD-İ KAMİL'i ifade eder.

NEY,

Hakikatte ise İÇİ BOŞ OLAN HERŞEYi temsil eder.

Bizler O'nun NEYiyiz.
Biz O'nun kuluyuz.

O hem içimizde hem de dışımızda.
Biz O'ndan ayrı değiliz, O da bizden ayrı değil.

Kendi ağzından çıkan sözün anlamını bilmeyen,
Hakk'tan gelen sözün anlamını bilebilir mi?

Kendi kitabını OKUyamayan,
Rabbinin kitabını OKUyamaz.

Kendini birşey zannedenler;
Hep yanılmışlardır ve
Kendi kendilerini kandırmışlardır.

Haddini bilenler ise;
Her zaman huzurlu ve mutlu olarak yaşamlarını sürdürmüşler
Ve başkalarına da bu mutluluk ve huzurlarını yansıtmışlardır...

HİÇ'lik bir makamdır.

Önemli olan;
Kendine gelmek, kendini bilmek ve marifete ermektir.

Samimi bir tebessüm gönüllerin birleşmesini sağlar...
Gönüller birleşince o gönüllerden rahmet pınarları çağlar..

TEK'likten önceki ikilik ve çokluk KÖLELİK'tir.
TEK'likten sonraki ikilik ve çokluk EFENDİLİK'tir.

Tasavvufta;
"Beden", "Vücut" ve "Varlık" kelimeleri aynı anlama gelir.

Var olan HERŞEY'e
(görünsün veya görünmesin, bilinsin veya bilinmesin)
VARLIK denir.

ALLAH'tan başka VARLIK yoktur.

Gördüğümüz ve görmediğimiz, bildiğimiz ve bilmediğimiz
HERŞEY, O'ndan ayrı olmadığı gibi,

Bizler de O'ndan gayrı değiliz.

Ramazan ayı;

Aç kalma ayı değil, kendine gelme, kendini bilme ayıdır...
Açları doyurma ayı değil, aç olan ruhları doyurma ayıdır...

"Zan'a ram olma" ayı değil,
"Ba'ya ram olma" ayıdır...

Tüm zanlardan kurtularak,
Hakikati ve gerçeği idrak etme ayıdır...

Sözde müslüman olma ayı değil,
ÖZ'de müslüman olma ayıdır...

Sahte mü'min olma ayı değil,
Hakiki mü'min olma ayıdır...

Tevhid sırrına ermek isteyen bir kişi,
Önce tevhid mertebelerini öğrenmeli,
Daha sonra da tevhid üzere yaşamalıdır...

Gönül secdegahtır...
Gönül tüm kirlerden arınmışsa o gönüle secde edilir...
Bu kirlerin en önemlisi şirktir...
Şirkten arınmayan gönül ölüdür...
Secde ölü olan gönüllere değil diri gönüllere yapılır...

Hepimiz bir alemiz...

Allah ne güzel vekildir (Al-i İmran 173)
Peki,
Asil nerededir? ve kimdir?
Hiç düşündünüz mü?

Evren içinde evrenler,
İnsan içinde insanlar,
Sınav içinde sınavlar var...
Ne mutlu evren içre evrenleri seyredenlere !!!
Ne mutlu insan içre insanları bilenlere !!!
Ne mutlu sınav içre sınavları kazanabilenlere !!!

Kader sırrına ermek istiyorsanız,
Önce tevhid sırrına ermeliniz...
Tevhid sırrına vakıf olmayan kader sırrına vakıf olamaz...

YOK'lukta olanı kimse etkileyemez...
HİÇ'likte olanı hiç kimse göremez...
VAR'lıkta olan ise HERŞEY'i ve HERKES'i etkileyebilir...
YOK'lukta olanı HİÇ'liğe,
HİÇ'likte olanı VAR'lığa geçirebilir,
HERŞEY'e ve HERKES'e HAYAT verebilir...

Gerçek anlamda HİÇ'liği yaşayanlar,
Bir AN'da VAR'lığa geçerler...
Kimin YOK hükmünde olduğunu,
Kimin HİÇ hükmünde olduğunu,
Kimin de gerçek anlamda VAR olduğunu görürler...
Bunlardan en iyisi VAR olan olmakla beraber,
HİÇ, YOK'tan iyidir...

İnsanın ÖZ'ü, NUR'un kaynağıdır...

Zaman tuzağına yakalanan insan, inanın hüsrandır
Zaman tuzağından kurtulan insan ise, her an bir şan'dadır...

Ruh boyutunda yaşayanların RUHSAL SORUNLARI olur.
Ama Nur boyutunda yaşayanların ruhsal sorunları olmaz...
Siz, hiç NURSAL SORUNLARI olan birini gördünüz mü?

İki çeşit akıl vardır:

1.Kendini bilemeyen, herşeyi ikiye bölen, herşeyi paramparça yapan akıl..

2.Kendini bilen, herşeyi BİR gören, herşeyi BİR'leyen akıl...

Koşulsuz olarak sevebilmenin en kolay yolu,
Koşulsuz olarak sevenlerle birlikte olmaktır...

Allah, Ademe RUH'undan nefhettiği için;
Bugün, tüm insanlar ruh boyutunda
Yaşamlarını sürdürmekte ve ruhsal sorunlar yaşamaktalar....

Ancak, Allah'ın NUR'undan nasibini alanlar ise,
Nur boyutunda yaşamaktalar ve
Her an huzur içinde, neş'e içinde bir hayat sürmekte...
Ne mutlu içindeki NUR'u bulanlara !!!
Ne mutlu başkalarına da kendi NUR'unu yansıtanlara !!!

Özgürce konuşabilmenin en kolay yolu,
Özgürce konuşabilenlerle birlikte olmaktır...

Zihninizi susturmanın en kolay yolu,
Zihnini susturmuş olanlar ile birlikte olmaktır...

Ölüm;
Uykuda olanların teleffuz ettiği
Bir kelimededen başka birşey değildir.

Ölmeden önce ölenin halinden ölmeden önce ölenler anlar...

Ne zaman ki insanlar;
Kendilerinin fani (ölümlü) olmadıklarının,
Baki (ölümsüz) olduklarının farkına vardılar,
İşte o zaman diriliş gerçekleşmiş demektir...
Ne mutlu bu farkındalığa ulaşanlara !!!
Ne mutlu diğer insanları da bu farkındalığa ulaştıranlara !!!

Ne mutlu şehadet şerbetini içenlere !
Ne mutlu son nefeslerini "Kelime-i şehadet" ile süsleyenlere !
Ne mutlu şehadet şerbetini içmek için sırasını bekleyenlere !

Kendini bulma yolculuğunda;
Önce işe kendinin olmadığını düşünerek başlarsın...
Sonunda "Var" olduğun bilincin ile bitirirsin...
Mutlu son...

Zaman üstü boyuttan bakıldığında;
Olmuş denen olaylar olacaktır...
Olacak denen olaylar olmuştur...

Kişi ne yaparsa kendine yapar...
Farkında olmadan kendine tapar...

Çok yakın bir zamanda;
İnsanlar herşeyin anlamsızlaşmaya başladığını,
Farkedecekler ve paniğe kapılacaklar...
Hatta, bu durumu şimdiden yaşayanlar bile var...
Görene...
Ancak, bu durumdan kurtulabilenleri,
Hayal bile edemeyecekleri kadar güzel günler beklemektedir...

Çok yakın bir zamanda;
İnsanlar paranın öneminin olmadığı bir dünyanın
Oluşmakta olduğunu, hayretler içerisinde seyredecekler...
Hatta, bu durumu bugün seyredenler ve yaşayanlar bile var...
Görene..

Gerçek sevgi, koşulsuz sevgidir...

Her bir zerrede sonsuz sayıda evrenler gizlidir...

Neye bakıyorsanız,
Nereye bakıyorsanız, bakın,

O, Sizdendir...

SİZ olmasaydınız,
Hiç bir şey olmazdı...

İyi ki VARSINIZ...

Herhangi bir bilginin doğru olduğunu savunan bir kişiye
Tam tersi bir bilginin de doğru olduğunu kabul ettirebilerseniz,

Bir müddet sonra,
O kişinin bilinçaltında birbirine zıt olan bu iki bilgi
Birbirini yok eder.

Bu durumda kişi eski savunduğu fikri savunamaz olur,
Ve susar...

Bu susuş, zihnin susuşudur....

Zihni susan bir kişi özgürleşir,
Ve içinde tarifi mümkün olmayan bir huzur duyar...

Bu huzur tüm benliğini kaplar,
Ve geri dönüşü mümkün olmayan bir yolculuk başlar...

HİÇ YOK'tan BİR hayat yaşıyoruz....

BİR ŞEY'i anlamak istiyorsanız,
O'nu zıddıyla BİR'likte düşünün...

Kendini insan zanneden için rüya ne ise,
Bu gördüğümüz herşey de O'nun için öyledir.

Keder, kadere razı oluncaya kadardır...
Kadere razı olanda keder kalmaz...

Allahın bir kulunu sevmesi halinde,
O kulunun nasıl gören gözü, işiten kulağı,
Tutan eli, yürüyen ayağı olduğunu hiç düşündünüz mü?

Yere göğe sığmayan Allah'ın,
Bir mü'minin kalbine nasıl sığıldığını hiç düşündünüz mü?

"Allah'tan başkasına secde etmem" diyen müslümanların
Neden yere, seccadeye secde ettiklerini hiç düşündünüz mü?

Allah'ın hiçbirşeye ihtiyacı olmamasına rağmen,
Kabeye neden beytullah (Allah'ın evi) denildiğini,
Hiç düşündünüz mü?

Limonu sıkarsanız içinden su çıkar..
Peki, insanı sıkarsanız içinden ne çıkar?...

İnsanda Hakk'ı gören, Hakk'ın kendisidir.

Halka hitabeder gibi hitabedene "nebi",
Hakk'a hitabeder gibi hitabedene "resul" denir...

Nebi'ye mi benziyorsun?
Yoksa Resul'e mi?

Bir düşün !!!

Ya SİN !
Ey İNSAN !

İnsanlara hitabederken,
Halka hitabeder gibi mi hitabediyorsun?
Yoksa, Hakk'a hitabeder gibi mi hitabediyorsun?...

Halka hitabeder gibi hitabediyorsan salah halinde değilsin...
Hakk'a hitabeder gibi hitabediyorsan salah halindesin...

Farkında mısın?...

Bir şelale gibi
Yukarılardan aşağılara akmak ne güzel...
O'na kavuşup huzura ermek ne güzel...

Görünenler, bir görüntü olabilir...
Hissedilenler de bir yanılgı olabilir...
Ama gören ve hisseden gerçektir...

Akıfta olanların,
Bakışları bir b/aşkadır...

Er kişinin yapması gereken en önemli olan şey,
Safiye'ye ulaştıktan sonra,
Her kişiyi şer kişilerden kurtararak,
Safiye'ye ulaştırabilmesidir...

"Ölmeden önce ölmek" demek,
Kişinin kendi ölümsüzlüğünü keşfetmesi demektir.

Ölmeden önce ölü...
Ölmeden önce ölemezseniz,
Ölür ölür dirilirsiniz...
Gerçek dostunuzu bilmiyorsanız,
O'nu düşman zannedersiniz...
Gerçek dostunuzu öğrendiyse,
O'nu önce kendiniz zannedersiniz...
O'nun kendinizden gayrı olmadığını öğrenirseniz,
İnanın çok iyi edersiniz...

Beş duyu ile algılananlar fani (gelip geçici),
Algılayan ise Baki'dir..

Kendini bilen Rabbini bilir.
Rabbini bilen de haddini bilir
Ve haddini aşan sözler söylemez....

İnsanlar tarafından gerçekten sevilme istiyorsanız;
Herkesi kendiniz gibi görünüz..
Hiçbir kimseyi kendinizden küçük de görmeyin, büyük de...
Hiçbir kimseye emir de vermeyin,
Hiçbir kimseden emir de almayın...
İnsanlara özgürlük verin,
Kendi özgürlüğünüzden de taviz vermeyin...

İçimde kim var diye sorma...
SEN zaten içinde olansın...
İçindeki hazine SEN'sin...
Ama sen bunun farkında değilsin...
Ah, kendini bir bilebilSEN, anlayabilSEN...

Levhi Mahfuz, insanın kenz'idir.

"Vahdet-i vücud (Varlığın birliği) " bir duraktır,
Geçilmesi gereken...
"Vahdet-i şuhud (Görenlerin birliği) " bir duraktır,
Geçilmesi gereken...
"Şuhud-u ZAT (ZAT'ı müşahede etmek)" tır,
Varılması gereken....

Her söylenen söz, söyleyenin imtihanı olur.

Uykuda olanlar için herşey bir rüya...
Ama uyananlar için herşey gerçektir...

Boşuna dert etme var'ı yok'u,
Sadece Rabbinden gelen hitabı oku...

Hiçbir şey Allah değildir...
Ama Allah'tan da gayrı değildir...

Kendini bilmeyen kendini aşamaz...
Kendini aşamayan da kendine gelemez...

Kur'an bir mesajdır,
Hem Hakk'tan Halka,
Hem de Hakk'tan Hakk'a...

Bizim gözümüz soyut varlıkları somut olarak görür.
En soyut varlık neyse en somut varlık da O'dur.
O da O'ndan gayrı değildir...
Siz de O'ndan gayrı değilsiniz...
Biz de O'ndan gayrı değiliz...

Her söz;
O sözü söyleyene aittir ve
Farkında olmadan kendi seviyesini belirtmektedir...

Bir kişinin sözlerine bakın,
Seviyesini hemen anlarsınız...

İnsan zigotun nasıl oluştuğunu bilir,
Ama zigot bir insanı asla anlayamaz...

Tıpkı bunun gibi;
Allah insanı nasıl oluşturduğunu bilir,
Ama insan Allah'ı hakkıyla bilemez...

Kendini bilen fazla konuşmaz, az konuşur, öz konuşur...
Kendisine birşey sorulmadıkça konuşmaz...
Sorulunca da sözün muhatabının anlayacağı şekilde konuşur,
Ona yararlı olacak şekilde konuşur...

Allah'ta yok olmak ile Allah'ta var olmak,
Aynı AN'da, bir AN'da olur.

İster inanın ister inanmayın İNSAN ölümsüzdür...

Adem ne doğdu ne de doğurdu...
İşte ilk manevi uyanışı gerçekleşen kişi de
Adem gibi olduğunu farkeder.
Ölümsüz bir varlık olduğunu da idrak ettiği an ADAM olur...

Manevi uyanış;
Bazı kişilerde zamanla,
Bazı kişilerde bir AN'da olur...

İnsan ölümsüz bir varlıktır...
Ölümsüz olan bir varlığın hiç doğumu olur mu?

Evren canlı bir varlıktır...
Bizim g/özümüz;
İnsanın ruhunu insan olarak,
Evrenin ruhunu da evren olarak algılıyor...
Evrenin ruhu ölümsüz olduğu için,
İnsanın ruhu da ölümsüzdür...

Son nefesinizin;
Kelime-i şehadet olması durumunda,
İnşallah kendinizi ZAT cennetinde bulursunuz....
ZAT cennetinde olduğunuzu farkedersiniz...

Derin bir nefes alan bir kişi,
Aldığı nefesi bir süre içinde tutsa bile,
O nefesi dışarıya vermek zorundadır...

Hakk'ı halka dönüştüren Halık,
Aynı zamanda halkı da Hakk'a dönüştürmekte...

Nefes, kişinin manevi uyanışını sağlayan sözdür.

Hayat, bir NEFES ile başlar ve bir NEFES ile biter...

Herşey, bir SES ile başlar ve bir SES ile biter...

İki türlü kul vardır:

1. Kendini bilen, ama'lıktan kurtulan
2. Henüz kendini bilemeyen, ama'lıktan kurtulamayan

İki türlü Rab vardır:

1. Rabbi Has (Özel rab) (Nefis)
2. Alemlerin Rabbi (Allah)

Va'bud rabbeke hattâ ye'tiyekel yakîn (Hicr 99)
Ve sana "yakîn" gelinceye kadar Rabbine kul ol! (Hicr 99)

Ama'lıktan kurtuluncaya kadar
Özel Rabbinin (nefsinin) istediklerini yap...

Ama'lıktan kurtulduktan sonra
Alemlerin Rabbine (Allah'a) yönel ve
O'nun senden istediklerini yap...

Yakîn; Ama'lıktan (manevi körlükten) kurtulmaktır...

Şah damarı, Şah'a giden yol demektir...
Şah'a giden yolu takip ederseniz, Şah'a ulaşırsınız...
O'nu da kendinizde bulursunuz, huzura erersiniz...

Hakikatte, Rabbine secde etmeyen kişi yoktur...
Fakat, farkında olan vardır, farkında olmayan vardır...

Yolun sonunda ulaşacağıdır, elini şah damarına koyduran...

Ve biliniz ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. (Hucurat 7)

Sadece, kendini bilen bir kişi, Rabbine secde eder...

Sadece, Rabbine secde eden bir kişi, huzura erer...

Bilinçli olarak yere secde etmek,
Hakikatte Allah'a secde etmektir...

Bir kişi, kendini arama yolunda güçlü bir istek duyuyorsa ve
Bu yolda çok samimi ise kendi deneyimleri ve gözlemleri ile
Kendini (kenzini, ÖZ'ünü) bilebilir,
Ve O'nun (ÖZ'ünün) yardımıyla kendi sırrına vakıf olabilir.
Kendi sırrına arif olanın içinde hiçbir tereddüt kalmaz,
Tüm sorulardan ve sorunlardan kurtulur, huzura erer...

SİR içinde SİR vardır.
SİR çok incedir, çok hassastır.

SİR'ra ermek için, çok hafif, çok latif olmak gerekir,
Huzur halinde, dingin ve sessiz olmak gerekir...

Derin bir nefes alıp o nefesi uzunca bir süre tutmak gerekir...
Daha sonra o nefesi tekrar dışarıya vermek gerekir...

Bir kişi, ancak Sırat-ı müstakim üzere olanların,
Sırta ermiş olanların yardımıyla o sırta ulaşabilir...

İkilik ve çoklukta, tartışma ve mücadele vardır...
Teklikte ise, tartışma ve mücadele yoktur...

İkilik ve çoklukta, "Seven, sevilenden üstündür"
Teklikte ise "Seven ile sevilen BİR'dir"

İkilik ve çoklukta, "Veren el, alan elden üstündür"
Teklikte ise, "Veren el ile alan el BİR'dir"

Kendi iç sorunlarını çözmek isteyenler,
Dış sorunlarını çözmek zorundadır.
Dış sorunlarını çözmek isteyenler de,
Kendi iç sorunlarını çözmek zorundadırlar.
İşe hangisinden başlayalım dersiniz;...
İçinizle dışınızın BİR olduğunu bilerek
İşe başlayın, derim.

Kıymetsiz gibi görünenlerin kıymetini kıymet bilenler bilir..

Kül (I) olmadan KUL olunmaz...

Kendini bilmeyenler kendi gölgelerinden kaçarlardı...

Kendini bilenler ise kendi gölgelerinden kaçmazlar,
Teklikte çokluğu, çoklukta tekliği yaşarlar...

Onlar; görünüşte halk ile, gerçekte ise Hakk ile birliktedirler...

Kur'an;
Hem uykuda olanlara hem de uyanmış olanlara hitabeder.

Kur'an;
Uykuda olanların uykusunu artırır,
Uyanık olanların uyanıklılığını artırır...

Hakiki bir mürşid, kendinde Hakk'ı bulan ve
Kendinde Hakk'ı bulamayanlara da en kısa zamanda
Hakk'ı bulmalarına yardımcı olan kişidir...

İnsanları aylarca yıllarca oyalayan değil...

Olmazsa olmazları olanlar,
Henüz özgürleşememişlerdir...

Özgür olanlar;
"Olsa da olur, olmasa da olur,
Ama olsa daha iyi olur." diyebilenlerdir...

Seyrim sırasında;
Samimi olanların hızla yol aldıklarını gördüm...

Yaşam kalitenizin artmasını istiyorsanız,
Sahip olduğunuz herşeye şükredin...

Yok olmayacağını fettiğin anda gerçekten VAR olursun.

Biz bu dünyaya sahip olmaya değil,
ŞAHİT olmaya geldik.

Hakikatte,biz hiçbirşeye (Allah'tan başka) ihtiyacı olmayan
varlıklarız...

Kendini bilmeyen bir kişi, "Ben bilirim" der...
Kendine gelmekte olan bir kişi, "Ben bilmem" der...
Kendine gelen bir kişi, "Sen bilirsın" der...
Kendinden geçen bir kişi ise, "O bilir" der...

Kendini bilen, kendine gelen kişi
Başka hiçbir kimse ile uğraşmaz,
Onları kendi hallerine bırakır....
Ancak yardım isterlerse onlara yardımcı olmaya çalışır...

Kendini bilmek demek;
Kendi bilinmezliğini bilmek demektir.

Eğer, O" bir kişiyi uyandırmak isterse,
Kendini bilen BİR kişiyi vesile kılar.
Hakikatte, O'nun isteği, "O"nun isteğidir.

HU'ya yönelen için CAN'ın ne önemi var?...

"Oku" hitabını, ya işitenlerden olunuz,
Ya da işittirenlerden olunuz....
Sakın ha, işitmeyenlerden olmayınız....

Görünmeyen erler, kendilerini gizlerler...
Görünürler, ama görünmezler....
İsterlerse görünürler, isterlerse görünmezler...
Bilenler bilir, bilmeyenler bilmez...

Ruh (Nar) boyutunda yaşayanlar SUSARLAR.
Kana kana su içmek isterler...

Nur boyutunda yaşayanlar SUSARLAR.
Sadece birbirlerine "SELAM" derler...

Sır boyutunda yaşayanlar SUSARLAR.
Ve asla konuşmazlar, sadece GÜLÜMSERLER..

Allah nice zor olan olayları kolaylaştırmıştır.
Kişi samimi olursa tüm kapılar birdenbire açılır...
Hayallere bile sığmayan olaylar bir anda yaşanır..

Tevhidi anlayamayan bir kişi kaderi anlayamaz.
Tevhidi anlayan bir kişi için de kaderin önemi kalmaz.

Uykuda olanlar,
Uyanık olanlarla uykuda olanları ayırdedemezler.
Uyanık olanlar ise,
Uyanık olanlarla uykuda olanları ayırdetmezler.

Erenler !!!

Kişi "Amin" dediği anda istediği gerçekleşmiştir,
Ancak gaflet uykusunda olanın bundan haberi yoktur.

Çünkü;
Hakikatte "Amin" diyen duaları kabul edenin kendisidir.

"Dua da senden, icabet de" (Hz. Mevlana)

Bu hale vakıf olanın
"Allah, Allah" demekten başka bir sözü kalmaz.

Hatta "Allah, Allah" diyen bile kendisidir, erenler...

Seyrim sırasında;
Birçok abidlerin, erenlerin, velilerin, nebilerin, aşıkların,
Sidre-i müntehayı aşamadıklarını gördüm...

Aşabilenler ise;
Sıradan bir insan gibi görünüyorlardı,
Sıradan bir insan gibi konuşuyorlardı...

Bu hale vakıf olunca hayretler içinde kaldım...

Tertemiz bir aynaya baktığında aynayı değil,
Kendinden yansımaları seyrettiğinin farkında olan kişi !!!
Evren aynasına bakarken evreni değil de,
Kendinden yansımaları seyrettiğinin farkında mısın?
Uyanık iken kendi gerçek vücudunu görmeyen bir kişi,
Rüyasında sahte vücudunu görebilir mi?
Rüyanızda gördüğünüz sahte vücudunuz
Gerçek vücudunuzun bir delili değil mi?

Beden (vücut, varlık) elbisesinden kurtulamayan
Neden? sorusundan asla kurtulamaz...

Sevdiğini sevdiğilerine dil ile söyleyenlere hayranım...
Sevdiğini sevdiğilerine lisanı hal ile anlatanlara ise kurbanım...

Sözlerin en güzelini söylemek istersen sevdiğine,
Sevdiğinin sözlerini söyle...
Sevdiğinin hatırına...

Kesrette (çoklukta) olan kişi
Yüksek sesle seslenir muhatabına...
Sesini duyurmak için...
Vahdette (Birlikte) olan kişi
Sessiz olarak seslenir birlikte olduğuna...
Sessizliği bozmamak için...

Hakikati anlayamayanlar
Belki birgün anlayacaklar...

Belki de hiçbir zaman anlayamayacaklar...
Ne yapalım, canları sağolsun...

Anlayabilenlere de AŞKOLSUN !!!

Rüyanızda gördüğünüz vücudunuzdan uyanınca kurtulur,
Gerçek vücudunuza (varlığımıza) kavuşursunuz...

Arayan bulamaz, bulan aramaz...

Siz hiç aramadığımız halde sizi arıyorsa,
Siz hiç düşünmediğiniz halde sizi düşünüyorsa,
Siz hiç sevmediğiniz halde sizi seviyorsa,
İşte aradığınız O'dur...

O'nu arayın...
O'nu düşünün...
O'nu sevin...

Karşıdaki kişiyle konuştuğunda aslında
Kendiyle konuştuğunu fark eden kişi suskun olur..

Kendi kendine konuştuğunu fark edip de susan kişiye
Veli denir..

Bundan böyle Veli ancak uyandırmak için konuşur..

Soran bilmez, bilen sormaz...

Hakikatte, konuşan bilmez, bilen konuşmaz...
Marifette, bilen konuşur, bilmeyen susar...

Büyükler sever, küçükler sevilirmiş...
Sevmek size sevimekten hoş geliyorsa,
Olgunlaşmışsınız demektir.

Oyun içindeki oyunu anlamayanlar
Oyun içinde koyun olurlar,
Kurtlara kuşlara da yem olurlar...

Tüm gönüller savaşa izin vermediği an gerçek barış gelecek
Ve asla başka bir savaş olmayacak,
Sonsuza kadar mutluluk ve barış hüküm sürecek...

Efendiler,
Efendilere karşı büyük bir sevgi ve muhabbet duyarlar.
Birbirlerine saygı ve sevgi duymayanlar efendi olamazlar.

Gerçek bir müşid,
Kendisine yönelenin ne kadar değerli bir varlık olduğunu
Kendisine bildirir.

Gerçek bir mürşid,
Kendisine yöneleni kendine değil,
Alemlerin Rabbi olan Allah'a bağlar.

Zihni susmuş olan bir kişi,
Zihni susmamış olan binlerce, milyonlarca kişiye
Rehberlik edebilir.

Zihin susunca dil akıcı bir şekilde konuşmaya başlar.

Zigot diyor ki:
Ben gizli bir hazine idim,
Bilinmek istedim.
Bilinmek için bedeni,
Bilmek için de beyni var ettim.

Zigot diyor ki:
Ben tek bir hücre idim,
İki yüz farklı yüze büründüm,
Sonunda İNSAN diye göründüm.

Zigot diyor ki:
Gören de benim, görünen de,
Seven de benim, sevilen de,
Aşık da benim, maşuk da,
AŞK da benim MEŞK de.

Zigot,

Sizin (kalbinizin) mühürlü olduğunuz halinizdir,
Gözünüzün olmadığı (görmediğiniz) halinizdir,
Kulağınızın olmadığı (işitmediğiniz) halinizdir,
Annenizi bilmediğiniz halinizdir,
Kendinizi bilmediğiniz halinizdir.

Siz kimsiniz? Biliyor musunuz?

Siz zigotun;
Açılmış halisiniz,
Gören halisiniz,
İşiten halisiniz,
Kendi özünün zigot olduğunu,
Bilen halisiniz.

Tasavvufun amacı,
İnsanı HAKK'a HAKİKAT'e ulaştırmaktır,
Kişiyi ÖZGÜRleştirmektir.

KENDİNİ BİLENLERin görevleri,
Kendini bilmeyen, Rabbini bilmeyen kişileri,
Gerçek ÖZGÜRLüğe ulaştırmaktır.

Kişiyi hakikati bildirmek yerine,
Onları kendilerine kul köle yapanlar,
KENDİLERİNİ BİLMEYENLERDİR.

"SÖZ" önce dile gelir,
Sonra kalbe iner,
Daha sonra da ruha ulaşır ve
En sonunda "SİR" olur.

Doktor elbisesi giymekle doktor,
İnsan elbisesi giymekle de İNSAN olunmaz...

Seyrimiz, kendimizden kendimizdir,
Hitabımız, kendimizden kendimizdir,
Uyarımız, kendimizden kendimizdir,
Müjdemiz, kendimizden kendimizdir.

NE MUTLU bu farkındalığa ERENLERE !!!
NE MUTLU arzuladığı vuslata ERENLERE !!!
NE MUTLU kendi kendine ERENLERE !!!

Kendini bilmeyenler,
Kendi nefislerine kulluk ederlerken,
Kendini bilenler ise;
Her an Allah'a kulluk etmekte olduklarının bilincindedirler...

Marifet, cevheri tanımak, bilmek değil,
Kendinin bir cevher olduğunun farkına varmaktır...

Her sarraf cevheri tanır, bilir ama,
Kendinin cevher olduğunu bilen sarraf çok nadirdir.

Mülhime girdabından (sıkıntılı hallerden) kurtulmak
Ve huzura ermek için;

1. "Kelime-i tevhid (La ilahe illallah) "in sırlarına vakıf olmak,
2. Tevhid mertebelerini içselleştirmek ve,
3. Tevhid ehli ile gönül birlikteliği şarttır.

"Sonsuza kadar" demek,
"Allah'a ulaşınca kadar" demektir..

"Sonsuza kadar cennette kalmak" demek,
"Allah'a ulaşınca kadar cennette kalmak" demektir...

Kim olduğunu öğrenmek istiyorsan,
Önce kim olmadığını bilmen gerekir...

Ey Allah'ı arayanlar !!!

"Nefislerinizde !!!, halâ görmüyor musunuz?" (Zariyat 21)
Ayetini OKU'madınız mı?

HİÇ'lik çok yüce bir mertebedir, fakat daha ötesi de vardır...

HİÇ'likten önceki varlık anlamsız iken
HİÇ'likten sonraki VARLIK, muhteşemdir...

Paranın yeri sadece ve sadece cüzdandır...
Paranın girdiği her gönül inanın hüsrandır...

Herşey O'ndandır. Hepimiz O'ndanız...
Hayır da şer de Allah'tan'dır.

Biz iyilikleri O'ndan,
Kötülükleri kendimizden biliriz, edebimiz gereği...
Hz. Adem gibi...

Allah'a ulaşmak için,
"Sidre-i Münteha'yı" aşmak gerekir..
Cennet boyutundan geçip Hakk'a yürümek gerekir..
Cebrail'in gidemediği yere gitmek gerekir...
Hz. Muhammed (sav)'in gittiği gibi...

Gaflet uykusunda olan kul,
Lehine olan olaylara "hayır",
Aleyhine olan olaylara "şer" der.
Gaflet uykusundan uyanan kul ise,
Yaşadığı ve yaşamakta olduğu tüm olayların
"Hayır" olduğunu idrak eder...

Ey Allah'ı arayanlar !!!
"Nereye dönerseniz Allah'ın yüzü işte oradadır." (Bakara 115)
Ayetini OKU'madınız mı?

Kendini bilmeyenler SİSTEM için çalışırken,
SİSTEM ise kendini bilenler için çalışır...

İçi ile dışının BİR olduğunu idrak edemeyen kurt ulur...
İçi ile dışının BİR olduğunu idrak eden kurtulur...

Yanmadan uyanma olmaz.

Gerçek bir müşid, kendisine yöneleni kendine değil,
Alemlerin Rabbi olan Allah'a bağlar.

Herhangi bir kişi,
Diğer insanlardan uzak durmaktan,
Yalnızlıktan zevk alır hale gelmişse,
O kişinin ilk uyanışı gerçekleşmiş demektir.

Aynı kişi,
Diğer insanlara yakın olmaktan,
Onlarla birlikte olmaktan da zevk alır hale gelmişse,
O kişinin ikinci uyanışı gerçekleşmiş demektir.

Bazen insan kimsesiz kalır, bazen de kelimesiz...
Bazen insan güzel konuşur, bazen de özel...
Bazen insan herşeyden geçer, bazen de kendinden...
Bazen insan birisini sever, bazen de dirisini....

Öyle birini sevin ki diri olsun, ölü olmasın...
Öyle birini sevin ki size huzur versin, mutluluk versin...

Uykuda olan kişinin kendisi kendisine perdedir.
Kendine gelen bir kişi bilin bakalım nerededir?

Öyle bir söz söyle ki;
Kapalı kapılar açılsın,
Saklı hazineler açığa çıksın,
İnsanlara sonsuz rahmetler saçılsın.

Öyle bir söz söyle ki;
Sarhoşları kendilerine getirsin,
Uykuda olanları hemen uyandırısın,
Ölü ruhları bir anda diriltsin.

Öyle bir söz söyle ki;
Yolda kalmışlara yol göstereceğin,
Arayışta olanları yakine erdiresin,
Kendinden geçenleri kendilerine getiresin.

Öyle bir söz söyle ki;
Kulaklardaki tıkanıklıklar açılsın,
Gözlerin önündeki perdeler kalksın,
Kalplerin üzerindeki mühürler çözülsün.

Öyle bir söz söyle ki;
İnsanların içlerini ferahlatırsın,
Sevenlerin canına can katsın,
Aşıkların aşklarını arttırsın.

Öyle bir söz söyle ki;
HİÇ söylenmemiş olsun.

Olanlar neden oluyor demeyin sakın,
Gereksiz olan işleri hemen bırakın,
Biri var ki bize bizden çok daha yakın,
İnsanlar yöneldiler ona akın akın.

Size güzel bir müjde veriyorum bakın,
Açın gözlerinizi kör kalmayın sakın,
Herkes uyanıyor çevrenize bir bakın,
Beklenen o güzel günler artık çok yakın.

O gün;
Yüzler parıl parıl parlayacak,
Sözler çok derin anlamlar kazanacak,
Gözler pırıl pırıl etrafa nurlar saçacak,
İnsanlar birbirlerine sevgi ile kucak açacak,
Herkesi sonsuz bir huzur kaplayacak.

O gün;
İnsanların kendine geldiği gün olacak.
“O gün” denilen günün “Bugün” olduğunun farkına varılacak,
Şu ANda bunun farkına varanlar gibi...

Bu gün öyle bir gün ki;
HERŞEY gözlerimin önünde,
BİR olanın sesi kulaklarımda,
Seviyorum O'nu her ANımda,
HİÇBİRŞEY değil artık benim umrumda.

Bu gün öyle bir gün ki;
İşittiklerim bana seni unutturmadi,
Gördüklerim beni senden ayırmadi,
Yaşadıklarım benden seni uzaklaştırmadi,
İçimde senin sevginden başka hiçbir şey bırakmadı...

Kendi dünyalarının dışına çıkamayanlar,
Kendi dünyalarında gezer dururlar...
Evrenin dışına çıkamayanlar,
Evrenin içinde gezer dururlar...
Kendine gelemeyenler,
Sabah akşam içer dururlar...
Kendilerine gelenler ise,
Herşeyi kendilerinde bulurlar.

Uykularında kabuslu bir rüya görenler,
Kendi kendilerine sayıklar dururlar.
Uykularında güzel bir rüya görenler,
Şarkılar ve türküler söyler dururlar.

Uyandığını zannedenler,
Kendi kendilerine güler dururlar,
Uykuda olanları uyandırmak için de,
Hep aynı şeyleri söyler dururlar.
Gerçekten uyananlar ise,
Kendilerini kendilerinde bularak,
Zevk ve sefa içinde yüzer dururlar.

İnsanı insan yapan, içindeki sırdır,
Cana can katamayan, inan ki kısırdır.

Kendi zengin olan biri,
Başkasından dilenir mi?
Zaten keskin olan bıçak,
Hiç durmadan bilenir mi?
Hakk'ı bilmeyen birine,
Hiçbir yetki verilir mi?
Kendilerini bilene,
Kendine gel denilir mi?

Birbirine düşenlere,
Acımadan vurulur mu?
Uykuda uyuyanlara,
Yaptıkları sorulur mu?...
Sevdiğini görmeyene,
Bir başkası yar olur mu?
Hiç kendini bilenlerle,
Bilmeyenler bir olur mu?

Aşıkların özleri,
Ne güzeldir sözleri,
Onlar bize çok yakın,
Belki de Hakk-el Yakın.

Bir yaratan olmayınca,
Tüm kainat var olur mu?
Hedefine varmayınca,
Akan sular durulur mu?...
Hakk şarabın içmeyince,
Bir kez sarhoş olunur mu?
Bir bilene sormayınca,
Hakk'ın yolu bulunur mu?

Kuşun kanadını kuştan ayırırsan,
Ona kuş denir mi?
Kanatları olmayan bir kuşa,
Dilediğin gibi uç denir mi?
Uçamadığı zaman da
Uçamamasına suç denir mi?
Kendini bilmeyenlere,
Bildiklerini etrafa saç denir mi?
Kendini bilenlere de,
Kendini bilmeyenlerden kaç denir mi?
Kendini bilenler, kendini bilmeyenlerden kaçarsa,
Bu da affedilemez bir suç değil mi?

Yari önce ANarsın,
Sonra O'nda YANarsın,
Daha sonra da O'nda (ANda) UYANırsın.

Herşeyin;
Azı karar, çoğu zarar...

Neden kendini bile bulamayan,
Hiç durmadan Rabbini arar?

O'nu görmek, hoştur amma,
O'ndan geçmek, başkadır başka.

O'nda ölmek, hoştur amma,
O'nda olmak, başkadır başka.

O'ndan bakmak, hoştur amma,
O'nda kalmak, başkadır başka.

O'nu bilmek, hoştur amma,
O'nu sevmek, başkadır başka.

Ağlatmayın aşıkları sakın,
Sonra neler olacak bir bakın,
İnsanlar sizlere koşacaklar,
Yakın bir zamanda, akın akın.

Eğer kurtulursanız iyi kötü tüm zanlardan,
Anında kurtulursunuz hayali insanlardan.

Bu da gelir, bu da geçer ağlama...
Bu da geçer, ya HU !!!

Herşeye "Eyvallah" de geç ya HU !!!

Erenlerin sofrasına,
Erenlerden biri gelsin.

Yaratanın huzurunda,
Hesap veren biri gelsin.

Türlü türlü halimize,
Vakıf olan biri gelsin.

Aşıkların meclisine,
Aşk bilen biri gelsin.

Sevdiğini gördüğünde,
Yüzü gülen biri gelsin.

Sözümüzü dinlemeye,
Bizi bilen biri gelsin.

Bir aşğın ağlaması;
Maşuğuna ulaşınca kesilir.

Aşıkları ağlatmamak için;
Onları maşuklarına kavuşturmak gerekir.

Ne mutlu aşıkları maşuklarına kavuşturanlara !!!
Ne mutlu insanları kendilerine getirenlere !!!

Hakikati bilenin dili tutulur,
Marifete erenin dili çözülür.

Belki almaz ama bunu bir insan aklı,
İnanın içimizde nice evrenler saklı.

SEN,
Herşey SEN,
Her yer SEN,
Herşeyde SEN,
Her yerde SEN...

Şu anda SEN'inleyim,
Şu anda SEN'deyim,
Şu anda SEN'inim,
Şu anda SEN,...
Yalnız SEN,
Hep SEN,
SEN...

Kendini arayan, içindeki "BEN" i bulur,
İçindeki "BEN" i bulan,
Kendi "ÖZ" ünü bulur....
Kendi "ÖZ" ünü bulanın,
SÖZ'ü çok güzel olur.

Allah, teşbihten de, tenzihden de münezzehdir.
Çünkü, O'ndan başka bir varlık yoktur ki, O'na benzetelim,
O'ndan başka bir varlık yoktur ki, O'ndan tenzih edelim...

Kendi ÖZ'ünü bilenler bizim için çok özeldir,
Marifete erenler ile muhabbet ne güzeldir.

Herşeyden geçin ama hayallerinizden asla vazgeçmeyin !!!

Kendi ÖZ'ünü bilenin sözüne sözüm olmaz,
Marifet ehlinin muhabbetine doyum olmaz.

Kendini bilmeyenin kendisi kendisine bir perde,
Kendinden kurtulan kişi kendisini görür her yerde.

Kendilerini bilmeyenler vatanlarını satarlar,
ÖZ'lerine erenler ise nice canlara canlar katarlar.

Sahte aşk sözdedir,
Gerçek aşk ÖZ'dedir.

Zahirde görünen vücudunu sen ne sanırsın?
Eğer ÖZ'üne inemezsen inan aldanırsın !!!

SIR'ı alan ile veren BİR olunca,
Ortada SIR kalır mı?

Bu sözleri anlayandan SIR saklanır mı?
Anlamayana da SIR verilir mi?

Erenler sofrasına destursuz girilmez,
Ermeden Hakk'ın rahmetine erişilmez.

"BEN"i bilmeyen kendine gelemmez,
"SEN"i bilmeyen de başkasını kendine getiremez.

Sadece;
Kendileriyle barışık olabilenler,
Başkalarına bir ışık olabilirler.

Kendine gelmeye çalışan kişi sürekli düşünür ince ince...
Uykudan uyanıp kendine gelince, kendini bilince,
Ne soru kalır, ne sorun kalır, ne de düşünce...

Çevrenize dikkatle bakın bir hele,
Şehid olmakta olan yüzlerce ere,
Dünyanın çivileri çıkmak üzere,
Uyanın artık sabah olmak üzere.

Fanileri Baki yapan BAKİ OLAN'dır,
Fanilerin tüm bildikleri küllü YALAN'dır.

Recep ayı, Hakk'ı kendinde bulma ayı,
Şaban ayı, Resul'ü kendinde bulma ayı,
Ramazan ayı ise, Hakiki Müslüman olma ayıdır.

Ne mutlu Hakk'ı ve Resulü kendinde bularak,
Hakiki Müslüman olabilenlere !!!

Söylenecek sözler bitti.
Ancak yaşanacak çok şey var.

7. BÖLÜM

Biz Kimiz?

Biz;
Bir zamanlar, görünmeyen ve bilinmeyen,
Hatta, görünmekten ve bilinmekten münezzeh olan
BİR VARLIK iken,

Daha sonra görünür ve bilinir olan,
Hatta, GÖREN ve BİLEN BİR VARLIĞA dönüşen,
En sonunda tekrar görünmezliğe ve bilinmezliğe gidecek olan
BİR VARLIĞIZ.

O Ses

Sessiz sedasız kaldığımızda,
İçinizden bir ses gelir,
Sessiz sedasız.

O kadar güzeldir ki o ses,
Gönlünüzü hoş tutan,
Ruhunuzu okşayan,
Özünüzü coşturan,
Bir sestir O

O ses;
Sizin sesinizdir,

O ses;
ÖZ'ünüzün sesidir.

Ne mutlu O sesi duyabilenlere !!!
Ne mutlu O'nun sesini duyabilenlere !!!
Ne mutlu ÖZ'ünün sesini duyabilenlere !!!

ÖZ'den Gelen Ses

Öz'ünüzden gelen sese kulak verirsiniz,
Hayata bakışınız değişir,
Yaşam tarzınız değişir,
Canlanırsınız,
Kendinize gelirsiniz...

Çünkü O SES;
Sizi BİR'liğe, Beraberliğe, Huzura, Mutluluğa,
Sevgiye, Saygıya, Muhabbete ve Dostluğa çağırır.

O SESi duyabilenlerin de,
Başka bir ses duymasına gereksinimleri kalmaz.

Önceden duydukları olumsuz seslerin de,
Kendi Öz'ünden ayrı düşenlerin sesleri olduğunu farkeder.

Eyvallah

Eğer Biz;

Şeriatta olanı, uykuda bırakmak istersek;
O zaman "Eyvallah" deriz.

Uyandırmak istersek;
Hakikati söyleriz.

Hakikatte kalanı, uykuda bırakmak istersek;
O zaman "Eyvallah" deriz.

Marifete çekmek istersek;
O zaman İkilik ve Çokluktan konuşuruz.

Marifette olana ise;
Ne söylerse "EYVALLAH" deriz.
Her zaman, her yerde "EYVALLAH" deriz.

Mutluluğun Reçetesi

Hiçbir kimseyi,
Eleştirmeyiniz, suçlamayınız, yargılamayınız !
Olduğu gibi kabul ediniz !

Hiçbir kimseye elinizle veya dilinizle zarar vermeyiniz !

Herhangi bir kişi makul çerçevede sizden yardım isterse,
Gücünüzün yettiği kadar yardımcı olmaya çalışınız,
Fakat kendinizi zorlamayınız !

Sizden yardım istemeyenlere (Özel durumlar hariç)
Yardım etmeye çalışmayınız !

Kendimi Bir Nokta Olarak Gördüğüm Bir Anda

Evren aynasına bakarak,
Kendi kendime (kenzime, hazineme) sordum;
"Ben, evrenin içinde miyim?" diye.

Nokta hiç evrenin içinde olur mu?
Diye bir ses geldi kulağıma..

"Sen kimsin?"
"Gördüğüm sen misin?" diye sordum.
"Gördüğün herşey benim yansımalarımdır" dedi.

O zaman,
Sen kimsin? diye tekrar sordum.
Tebessüm ederek,
Hala anlamadın mı? "Ben, O'yum" dedi.

Sen benim "ÖZ"üm müsün? dedim.
"Evet" dedi.

"Sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum,
Size çok teşekkür ederim", dedim.

Anladım ki,
Evren aynasında seyrettiğim,
Öz'ümden yansıyan görüntülermiş.

Hakikati Dile Getirmek

İnsanların çoğu,
Ölmeden önce, bildikleri hakikatleri dile getirirler,
Gizli olan sırları ifşa ederler,
Vicdan azabından kurtulmak için...

Ölmeden önce ölenler,
Yani uyanmış olanlar ise,
Bildikleri hakikatleri,
Gizli olan sırları,
Fırsat buldukları her zaman dile getirirler,
Vicdani sorumluluklarını yerine getirmek için...

Ne mutlu onların sözlerini işitenlere !!!
Ne mutlu onların sözlerini idrak edebilenlere !!!
Ne mutlu bu hayatı özgürce yaşayabilenlere !!!
Ne mutlu "O"nun hakiki kulu olabilenlere !!!

Hakikati, Gerçeği Örtmek

"Küfre rıza küfürdür" kaidesi,

Şeriatta;
Küfürden razı olmak,
Küfrü kabul edip tasdik etmek,
Küfre ve kafirlerin küfri fiillerine,
Kalbi ve fiili rızanın küfür olduğu, anlamlarına gelir.

Hakikatte ise;
Hakikati, gerçeği örtenlerin ve gizleyenlerin,
"HAKİKATI, gerçeği örtmelerine, perdelemelerine ve
Gizlemelerine razı olmak" anlamına gelir ki,
Bu da bir çeşit küfürdür.

Herşey (O), apaçık ortada iken,
HAKK'ı ve Hakikati (gerçeği) nasıl örtebiliriz ki?
HAKK'ı ve Hakikati (gerçeği) kim örtebilir ki?

Önemli olan;
Hakk'ın ve Hakikatin örtülemeyecek bir gerçek olduğunu,
İdrak etmek ve diğer insanlara da bunu idrak ettirebilmektir.

Ne mutlu HAKK'ı ve Hakikati açıkça dile getirebilenlere !
Ne mutlu tüm gerçekleri çekinmeden söyleyebilenlere !

Doğmak nedir?

Eskiden güneşin doğduğu söylenirdi...
Gerçekte ise güneşin doğmadığı daha sonradan anlaşıldı.
Ve hiçbir kimse de güneşin nasıl oluştuğunu müşahede etmedi.

Buna rağmen eskiden kalma bir alışkanlıkla,
Hergün güneşin doğduğunu söyler dururuz,
Hergün güneşin ortaya çıkışını da zevkle seyrederek.

Eskiler hep bizim doğduğumuzu söylediler durdular,
Bizi de doğduğumuza inandırdılar, kendi inandıkları gibi..
Gerçekte biz hiç doğmadık ki...
Ve bizim doğuşumuza da hiçbir kimse şahid olmadı...

Gerçekten uyanan bir kişi için,
Ne doğumun bir önemi vardır, ne de ölümün....

Bizim doğduğumuzu zannedenler,
Öleceğimizi de zannediyorlar,
Kendilerinin doğduklarını ve öleceklerini zannettikleri gibi...

Zannın çoğundan sakının,
Bazı zanlar vardır ki insanları sıkıntıya sokar.

Zanlardan kurtulamayanlar,
O güzel "AN"a nasıl ulaşabilirler?

Her AN SİZ'i düşünür, her AN SİZ'i yaşarım,
SİZ'in uyanışınızı seyrettiğime değil,
SİZ'i şu AN'a kadar farkedemediğime şaşarım.

An vardır, Zaman vardır

Andan önceki zaman vardır,
Andan sonraki zaman vardır.

Andan önceki zamanda;
Şüphe vardır, korku vardır, endişe vardır.

Andan önceki zamanda konuşanlar,
Çevrelerindekiyle sıkıntı verirler.

Anda;
Huzur vardır, sükunet vardır, dinginlik vardır.

Anda kalanlar konuşmazlar,
Sadece tebessüm ederler.

Andan sonraki zamanda;
Sevgi vardır, muhabbet vardır, merhamet vardır.

Andan sonraki zamanda konuşanlar,
Tebessüm ederek konuşurlar.

Çünkü;
Onların ÖZ'leri gürdür, ÖZGÜRDürler,
Çevrelerine de huzur ve mutluluk saçarlar.

Kendini Bilen Bir Kişi Susar

O'nun susması;
Herkesin anlayabileceği bir şekilde konuşmasıdır.
Çünkü;
O'nun zihni susmuş, gönlü konuşmaya başlamıştır.
O, sadece gönül almak için konuşur,
İnsanların zihnini karıştırmak için değil.
Artık O, bir gönül insanı olmuştur.

Seyrim sırasında gördüm ki;

Bir kısım insanlar akıllarıyla yol alıyorlar...
Bir kısım insanlar da gönülleriyle...

Akıllarını bırakıp gönülleriyle yol alanlar da,
Gönüllerini bırakıp akıllarıyla yol alanlar da,
Yolda kalıyorlar....

Aynı yerde sürekli dönüp duruyorlar...
BİRLikte olduklarını söyleyenlerin çoğu,
İkilik ve çoklukta yaşıyorlar.

Hakikati bilmeyenler,
Sıkıntıdan, stresten, endişe ve kaygılardan kurtulamıyorlar...

Hakikati bilenler, Marifete erenler,
Birbirlerini Allah için gönülden sevenler,
Akıllarını başlarına alıp, imanlarını kalplerine yerleştirip,
Hızla yollarına devam ediyorlar,
Sonsuzluğa kucak açıyorlar...

“Sen”sizliğin,
“Ben”sizliğin ötesinde
Huzur diyarında yaşamlarını sürdürüyorlar...

Tek Kanatla Uçulmaz...

Tek kanatlı kuş olduğu yerde sürekli döner durur, ilerleyemez..
Uçmak için, yol alabilmek için iki kanat gerekir..
Küçük kuşlar alçaktan uçar, kartallar ise yüksekten...

Bununla beraber,
Cebrail bile onca ihtişamına rağmen
Kanatlarının işe yaramadığı bir yere varınca;
"Ben bundan öteye geçemem, yanarım" dedi.

Yoluna kanatsız olarak devam ederek,
Rabbiyle buluşan, Rabbiyle görüşen
Ve daha sonra da yeryüzüne tekrar inen,
"Yürü ya kulum ! " hitabı gereğince, uçmaya bile özenmeyen,
Yeryüzünde tevazu ile yürüyen bir resulün yolundan giden,
Ve O'nun "Kardeşlerim" diye övgüyle sözettiği,

Değerli kardeşlerim,

Hepinize SELAM olsun....
Sizlerin kıymetini bilerek, sizi sözleriyle incitmekten çekinen,
Sizlere karşı sevgi ve muhabbet besleyen,
Tüm insanlara da SELAM olsun...

SELAM hidayete tabi olanların üzerine OLSUN !!!
SELAM kendini bilenlerin üzerine OLSUN !!!
SELAM kendini henüz bilemeyenlerin de üzerine OLSUN !!!

Beni Hayretler İçinde Bırakanlar

Allah'ı sevdiklerini söyleyenlerin,
Öldükten sonra cennete gideceklerine inananların
Bu dünyayı çok sevmelerine,
Dünyaya sıkı sıkı bağlanmalarına şaşırıyorum.

Çünkü bunlar,
Henüz ama'lıktan (körlükten) kurtulamayanlardır.

Allah'ı müşahede ettiklerini söyleyenlerin,
Burada cenneti yaşadıklarını ifade edenlerin,
Bu dünyayı çok sevmelerine,
Dünyaya sıkı sıkı bağlanmalarına da şaşırıyorum.

Çünkü; bunlar da,
Henüz ama'lıktan kurtulamamış olmalarına rağmen
Ama'lıktan (körlükten) kurtulduğunu zannedenlerdir.

Esas beni hayretler içinde bırakanlar,
Bu dünyada yaşamamalarına rağmen,
Dünyada yaşıyor gibi görünenlerdir.

Hiçbir sorumluluk taşımamalarına rağmen,
Sorumluluk taşıyor gibi görünenlerdir.

Bunlar,
HAKİKAT bilinciyle MARİFET boyutunda yaşayanlardır.

Ey ALLAH'ım,

Sen Öyle Bir İlahsın ki, Senden Başka İLAH Yok,
Sen Öyle bir Mabudsun ki, Senden Başka MABUD Yok,
Sen Öyle Bir Failsin ki, Senden Başka FAİL Yok,
Sen Öyle Bir Aynasın ki, Senden Başka AYNA Yok,
Sen Öyle Bir Görensın ki, Senden Başka GÖREN Yok,
Sen Öyle Bir Duyansın ki, Senden Başka DUYAN Yok,
Sen Öyle Bir Bilensin ki, Senden Başka BİLEN Yok,
Sen Öyle Bir Sevensin ki, Senden Başka SEVEN Yok,
Sen Öyle Bir Aşıksın ki, Senden Başka AŞIK Yok,
Sen Öyle Bir Maşuksun ki, Senden Başka MAŞUK Yok,
Sen Öyle Bir Dermansın ki, Senden Başka DERMAN Yok,
Sen Öyle Bir Burhansın ki, Senden Başka BURHAN Yok,
Sen Öyle Bir Sultansın ki, Senden Başka SULTAN Yok,
Sen Öyle Bir Varlıksın ki, Senden Başka VARLIK Yok.

Ben mi?
Ben de Öyle Bir Varlığım ki;
Senden GAYRI değilim,
SEN de değilim,

Ama;
SEN'deyim, SEN'inleyim,
SEN'den başkasını BEN neyleyim.

Annenin Rahmindeki Bebek

Annenin rahmindeki bebek annesinden beslendiği halde,
Annesini göremediği gibi,
İnsanlar da Rableri tarafından rızıklandıkları halde,
Rablerini göremezler.

Yeni doğan bebeğin,
Annesini gördüğü halde,
Gördüğünün kendi annesi olduğunu bilemediği gibi,
İnsanlar da Rablerini gördükleri halde,
Rablerini tanıyamazlar.

Bebek büyüyünce,
Annesinin kendisini çocuğuna tanıttığı gibi,
Kullar da kemale erince,
Rableri kendisini kullarına tanıtır.

Çocuklar da uyandıkları zaman,
Annelerini görünce sevindikleri gibi,
Kemale eren kullar da,
Rablerini görünce hayretler içinde kalırlar,

Ve, "O"nu seyretmeye doyamazlar,
Annelerin çocuklarını seyretmeye doyamadıkları gibi...

**Uyanmış Olanlar,
Uykuda Olanlar ile Uyanmış Olanları Ayırdetmezler**

İnsanlar uykuda iken,
Uykuda olanlar ile uyanık olanları ayırdedemezler.

İlk uyandıkları zaman, uykuda olanları bırakırlar,
Uyanıklarla birlikte olurlar.

İkinci uyanışlarında ise,
Uyandırmak için uykuda olanlarla konuşurlar.

Daha sonra, uyanıklarla uykuda olanları bir görürler.

En sonunda da,
Kendilerini uyanıklarla ve uykuda olanlarla bir görürler.

Uykuda olanlarla uyanıkları ayırdetmedikleri için de,
Uykuda olanların haliyle hallenirler.

Bu durumda;

Uykuda olanlarla uyanıkların arasındaki tek fark şudur;

Uykuda olanlar,
Uykuda olanlarla uyanıkları ayırdedemezlerken,

Uyanık olanlar,
Uykuda olanlarla uyanıkları ayırdetmezler,
Hepsine "Eyvallah" der, geçerler.

İçimdeki Kenz-i Mahfi (Gizli Hazine)'ye Bir Mesaj

Yere göğe sığmayıp sevdiklerinin gönlüne sığan,
Şah damarımızdan bize daha yakın olan,
Nerede olursak olalım bizimle birlikte olup,
Bir an bile olsa bizden ayrılmayan,
ÖZ'ümün ÖZ'ü !!!

Siz, gizli bir hazine idiniz, bilinmek istediniz,
Bilinmek için evreni, bilmek için de insanı yarattınız,
Şu anda da "Gizli Bir Hazinesiniz"...

Anlaşılan o ki,
Sonsuza kadar da "Gizli Bir Hazine" olarak kalacaksınız,
Çünkü, apaçık ortada olmanıza rağmen,
Gizlenmeyi çok güzel başarıyorsunuz...
Oyun içinde oyunlar kurup bizi şaşkına çeviriyorsunuz..

Hem zamandan ve mekandan münezzeh,
Hem de bizimle birlikte olabiliyorsunuz...
Gönlümüze taht kurup bizimle dost olabiliyorsunuz...

Hüznümüz de sizsiniz, neşemiz de ...

HİÇ BİR ŞEY, SİZ değilsiniz, ama HERŞEY, SİZ'siniz...

Bizi bir an bile yalnız bırakma, Ey GİZLİ HAZİNE'm.

Sizi çok seviyorum...

Kenz'inize iyi bakın...

Deyiverdim O Anda

Dünya denen mekanda,
O'nu duyduğum anda,
“Senden başka ilah yok”
Deyiverdim, o anda.

Gezilirken zamanda,
O'nu bulduğum anda,
“Senden başka fail yok”
Deyiverdim, o anda

Cennet denen mekanda,
O'nu gördüğüm anda,
“Senden başka mevsuf yok”
Deyiverdim, o anda.

Hiçlik denen makamda,
O'nu bulduğum anda,
“Senden başka varlık yok”
Deyiverdim, o anda.

Kendime geldiğim bir anda,
Kendimi bulduğum o anda,
“Benden başka varlık yok”
Deyiverdim, o anda.

Kendimden geçtiğim zamanda,
O'nu içimde hissettiğim bir anda,
“Allah'tan başka varlık yok”
Deyiverdim, o anda.

Şu Hayatta Neler Neler Gördüm

Önceden sanıyordum ki;
Gören benim, görülen sen,
Abid benim, mabud sen,
Aşık benim, maşuk sen,
Öven benim, övülen sen....

Sonra anladım ki;
Gören de sensin, görülen de sen,
Abid de sensin, mabud da sen,
Aşık da sensin, maşuk da sen,
Öven de sensin, övülen de sen.

Daha sonra yeniden farkettim ki;
Gören de benim, görülen de ben,
Abid de benim, mabud da ben,
Aşık da benim, maşuk da ben,
Öven de benim, övülen de ben.

Şimdi de derim ki;
Gören benim, görülen sen,
Abid benim, mabud sen,
Aşık benim, maşuk sen,
Öven benim, övülen sen.

Bunu da söylememin bir nedeni var,
Bunu da bir ben bilirim, bir de sen.
Şu hayatta neler neler gördüm,
Ah sana bir anlatabilsem.

İyiki VAR'sınız

Biz;
Herkesin baktığı gibi AŞK'a bakmadık...
Herkesin yaşadığı gibi AŞK'ı yaşamadık...

Biz;
Gerçek AŞK'a baktık...
Ölümsüz AŞK'ı yaşadık...

Biz;
AŞK'a "B" sırrıyla baktık...
"B" sırrı ile AŞK'ı yaşadık...

Biz;
O'ndan B'AŞK'asına dönüp bakmadık, bakamadık...
O'ndan B'AŞK'asını görmedik, göremedik...

Çünkü;
Her nereye bakarsak bakalım,
Heryerde O'nu gördük,
Herşeyde O'nu bildik...

Fakat;
En güzel şekliyle,
En muhteşem haliyle,
O'nu sizlerde gördük...
O'nu sizlerle bildik...

Sizlere çok teşekkür ediyoruz...
İyiki VAR'sınız...

Sevgili Dostlarım;

Aklınızdan hiç çıkarmayın özünüzdeki sultanı,
Değerlendirmeye çalışın geçirdiğiniz her anı,
Anlamaya çalışınız konuştuğum lisanı,
O zaman bulursunuz aradığımız insanı,
Umarım karıştırmamışızdır sap ile samanı,
Artık geldi çattı sizlere veda etme zamanı...

SELAM OLSUN KENDİNİ BİLENLERE !!!
SELAM OLSUN RABBİNİ BİLENLERE !!!
SELAM OLSUN HADDİNİ BİLENLERE !!!